

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #14 _ 6 aprilie

Ioas, băiețelul împărat

DUMINICĂ

1 În biserica ta este cor? Ai auzit vreodată un cor cântând cântări de laudă lui Dumnezeu? Multe coruri au o costumație specială, care le face să arate frumos.

Îți poți imagina un cor laudându-L cu bucurie pe Dumnezeu și defilând în pas de marș pentru a înfrunta un inamic înspăimântător în timp ce cântă? Ei bine, exact așa s-a întâmplat în urmă cu mult timp. Dar mai întâi să aflăm mai multe despre împăratul care avea acest cor.

În Împărăția de Sud, în Iuda, uneori au fost împărați buni și alții răi. Unul din împărații buni ai lui Iuda a fost împăratul Iosafat. El a fost unul din urmașii împăratului David. Ce ne spune Biblia despre el și de ce a putut Dumnezeu să îl binecuvânteze? **2 Cronici 17:3-6.**

Se întâmplă ca și oamenii buni să facă greșeli? Da. Una din greșelile lui Iosafat a fost că i-a permis fiului

său, Ioram, să se căsătorească cu Atalia, fiica nelegiuitului împărat Ahab și a Izabelei. Din această cauză a fost mai ușor pentru Ahab să se împrietenească cu Iosafat, în ciuda faptului că Ahab se închina la idoli.

Într-o ocazie, când Iosafat a vizitat Israe-

TEXT DE MEMORAT:

„Vreau să fac voia Ta, Dumnezeule!
Și Legea Ta este în fundul inimii
mele” (Psalmii 40:8).

lul, Ahab l-a întrebat dacă ar vrea să îl ajute să lupte împotriva sirienilor pentru că dorea să recâștige o cetate pe care ei o luaseră de la Israel. Iosafat a spus că îl va ajuta, dar mai întâi voia să fie sigur că urmau planul lui Dumnezeu, așa că l-a rugat pe Ahab să cheme câțiva proroci. Așa a și făcut Ahab, dar aceștia nu erau proroci ai lui Dumnezeu. Ce au avut de spus prorocii? **2 Cronici 18:4,5.**

Iosafat a cerut să afle „cuvântul Domnului” și a insistat să fie chemat unul din prorocii lui Dumnezeu. **Versetul 6.** În cele din urmă, Ahab a cedat. Ce i-a spus prorocul lui Dumnezeu? Vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Ahab se temea că prorocul lui Dumnezeu avea să spună ceva diferit de ce ar fi vrut el să audă? Ceea ce ne dorim diferă uneori de ceea ce cred părinții noștri că ar trebui să avem? Te poți gândi la o astfel de situație?

LUNI

2 Prorocul lui Dumnezeu pe care l-a chemat Ahab a spus că nu vor câștiga lupta împotriva sirienilor. Acest lucru l-a infuriat atât de tare pe Ahab, încât l-a trimis pe proroc la închisoare. Crezi că Iosafat ar fi trebuit să meargă acasă în loc să se alăture lui Ahab în luptă? Desigur! Dar nu a făcut așa.

Ahab a fost rănit grav în timpul luptei. Care din proroci a avut dreptate în final? Ce s-a întâmplat? **2 Cronici 18:34; 19:1.**

Iosafat știa că singurul lucru sigur de făcut era să asculte de Dumnezeu nostru puternic și

iubitor. După ce s-a întors acasă la Ierusalim, a venit vestea că o armată uriașă de trei națiuni venea să lupte împotriva lui. Ce au făcut el și poporul lui? **2 Cronici 20:3,4.**

Dumnezeu i-a spus lui Iosafat prin prorocul Lui că el nici măcar nu va trebui să lupte de această dată. De ce? **Versetele 17, 18.**

Deoarece Iosafat credea ce i-a spus prorocul lui Dumnezeu – că lupta va fi a Domnului și că ei nici măcar nu trebuiau să lupte – el a vorbit cu poporul și a pus cântăreți în fața armatei pentru a-L lăuda pe Dumnezeu. Îți poți imagina acest lucru? Corul s-a pus în fața armatei când au pornit să întâlnească vrăjmașul. Acest lucru le arăta că ei credeau în prorocul lui Dumnezeu.

Cu ei mai era și armata de îngeri a lui Dumnezeu și ei știau ce trebuie să facă. Ce mare bucurie pentru ei să ajute! Numaidecât cele trei armate vrăjmașe au început să lupte unele contra altora. **Versetele 22-24.**

 GÂNDEȘTE-TE: Nu uita niciodată această poveste. Dumnezeu a pus-o în Biblie pentru a ne spune ceva foarte important. Într-o zi, curând, chiar înainte ca Isus să Se întoarcă și când va părea că poporul lui Dumnezeu va fi distrus de vrăjmașii lui (Apocalipsa 16:13,14), Dumnezeu ne va salva așa cum a făcut cu Iosafat. Vrăjmașii se vor ucide între ei (Zaharia 14:13) și noi vom fi în siguranță. Ești bucuros că înveți să te încrezi și să ascuți de Isus? Acum citește ultima jumătate din 2 Cronici 20:20. Crezi că mai este adevărat? Da. Dumnezeu a trimis un profet special pentru noi. Îți amintești cine este?

MARȚI

 După moartea lui Iosafat, la tron a venit Ioram, care s-a căsătorit cu Atalia, fiica nelegiuitului Ahab și a Izabelei. Acum soția împăratului era o femeie rea. Crezi că ea l-a ajutat pe Ioram să Îl iubească și să asculte de Dumnezeu la fel ca tatăl lui, Iosafat? Ce a ales el să facă? **2 Cronici 21:6.**

Deja erau mulți oameni în Împărăția lui Iuda care încă se închinau la idoli. De ce? **2 Cronici 20:33.**

Nici Ioram și nici fiul lui, Ahazia, care a urcat pe tron după ce a murit tatăl lui, nu au ajutat poporul să se schimbe. Dumnezeu nu i-a putut binecuvânta. Dar lucrurile s-au înrăutățit și mai mult după ce au murit ei. Nelegiuita

Atalia a hotărât să preia ea conducerea. Pentru a-și asigura poziția, i-a ucis pe toți cei despre care credea că ar putea încerca să fie împărați. I-a ucis chiar și pe nepoții ei – în afară de unu.

Un băiețel a fost salvat și a fost ascuns în siguranță în dormitorul mătușii lui, Ioșabeat, chiar fata împăratului Ioram. Ea se căsătorise cu marele-preot, Iehoiada, și locuiau în una din locuințele de la templu, aproape de palatul împărătesei.

Pe băiețel îl chema Ioas. Pentru că Ioșabeat a fost sora tatălui băiatului, ea era mătușa lui și Iehoiada era unchiul lui. Cât timp l-au ținut ascuns pe micuțul Ioas în templu? **2 Cronici 22:12.**

 GÂNDEȘTE-TE: Iehoiada, marele-preot, Îl iubea pe Dumnezeu. Crezi că micuțul Ioas a învățat să Îl iubească și el pe Dumnezeu și să asculte de Cele Zece Porunci? Și tu înveți asta.

MIERCURI

 Iehoiada, marele-preot, știa că micuțul Ioas era adevăratul împărat în Iuda. Pe când Ioas avea șapte ani, unchiul lui a hotărât că era timpul să facă ceva pentru a o detronea pe împărăteasa nelegiuită Atalia. Așa că a chemat câțiva conducători ai armatei și le-a spus de micuțul Ioas. Când aceștia au aflat că un fiu al împăratului era în viață, au fost foarte bucuroși și au promis să păstreze secretul. Apoi ei i-au chemat pe conducători și pe leviți. **2 Cronici 23:1,2.**

Când Iehoiada i-a reamintit poporului ce spusese Dumnezeu, că întotdeauna avea să fie cineva din familia lui David pe tronul poporului Său, au fost ei de acord cu acest lucru? **Versetul 3.**

Cu toții știau că încă era foarte important să păstreze secretul. Dacă Atalia avea să afle ce urma să se întâmple, ar fi fost foarte furioasă.

Iehoiada a plănuit totul cu mare atenție. Fiecare preot și fiecare slujitor știau unde urmau să fie și ce trebuiau să facă. Slujitorii trebuiau să aibă sulite și scuturi. Ioas avea să fie îmbrăcat în haina lui micuță și își cunoștea sarcinile.

La momentul potrivit, curtea templului s-a umplut de oameni. Probabil că au venit în mare liniște, pentru că împărăteasa cea rea încă nu știa ce se întâmplă. Cu toții erau la locurile lor când Iehoiada l-a scos afară pe micul Ioas și l-a pus lângă stâlp. Ce s-a întâmplat după aceea? **2 Împărați 11:12.**

GÂNDEȘTE-TE: Cuvântul lui Dumnezeu avea să îi spună lui Ioas cum să fie un împărat bun. Cât de des trebuia să citească din el? Deuteronomul 17:18-20. Cât de des ar trebui să citim noi din Biblie?

JOI

5

Când împărăteasa Atalia a auzit strigăte și bătăi din palme la templu, a mers în grabă să vadă ce se întâmpla. **2 Cronici 23:12.**

Ce a făcut când a văzut ce se întâmpla? **Versetul 13.**

Iehoiada avea totul pregătit pentru ea. El a dat porunca și soldații au luat-o în grabă și au scos-o afară. În cele din urmă, împărăteasa cea rea a plecat de la tron. **Versetele 14, 15.**

Acum Iehoiada vorbea poporului foarte serios. Ei nu fuseseră credincioși lui Dumnezeu și știau acest lucru. Dar acum,

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

ce au făgăduit ei să facă? **Versetul 16.** Cum a demonstrat poporul

că era serios în promisiunea făcută? **Versetul 17.**

Toți au fost foarte bucueroși când s-au organizat servicii la templu și au început din nou așa cum trebuia. Fără îndoială că s-a făcut curățenie și în palat,

și idolii păgâni care erau probabil pe acolo au fost distruși. Tronul era acum pregătit pentru noul și tânărul împărat.

În ziua în care Ioas a plecat de la templu și s-a mutat în palat a fost mare sărbătoare. Ți-l poți imagina pe micul Ioas stând drept și semeț pe marele tron frumos? **Versetele 20, 21.**

Pe măsură ce creștea, Ioas observa multe schimbări care trebuiau făcute și multe lucruri care trebuiau înfăptuite. Unii din ceilalți împărați nu fuseseră credincioși lui Dumnezeu. Ei nu ascultaseră de ce era scris în cartea Legii. Ioas a trudit din greu să schimbe lucrurile pentru a fi așa cum trebuiau să fie.

Ioas își dorea cu ardoare să realizeze un lucru. Dar era foarte scump și necesita foarte mulți bani. Știi ce anume și-a dorit el? Vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE: Ioas era doar un băiețel, dar a făcut alegeri bune până acum?

VINERI

6

Care era lucrul special pe care Ioas dorea să îl facă? **2 Cronici 24:4.**

Ce plan a făcut pentru a obține banii necesari? **Versetul 5.**

Ioas a fost dezamăgit pentru că dura prea mult. Apoi s-a gândit la o idee pentru a strânge banii mult mai repede. Ce idee a avut? **Versetele 8–10.**

Planul a funcționat. Zi de zi se strângeau bani pentru cumpărarea materialelor și pentru plata lucrătorilor; la final, templul a fost exact așa cum spera Ioas. **Versetul 13.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Întotdeauna Ioas a urmat cu atenție sfatul plin de înțelepciune al lui Iehoiada, unchiul său. Dar, la vârsta de 130 de ani, unchiul lui a murit. După aceea, Ioas a ales să urmeze sfatul unora dintre conducători și cu greu putem crede ce s-a întâmplat în continuare. **Versetele 2, 17, 18.**

Ce alegere tristă pentru Ioas! Probabil că a fost foarte greu pentru Dumnezeu să privească. El dorea ca poporul Său să se răzgândească. **Versetele 19, 20.**

Zaharia, fiul unchiului Iehoiada, le-a dat o avertizare specială. Dar Ioas tot nu a ales schimbarea. De fapt, el chiar a poruncit ca Zaharia să fie ucis. Cât de îngrozitor! **Versetele 21, 22.**

Apoi, după ce o mică armată de sirieni a venit împotriva lui Iuda, ce s-a întâmplat cu Ioas? **Versetele 24, 25.**

Cât de trist! Băiatul împărat care a făcut atât de mult pentru Dumnezeu la început și-a ales greșit prietenii și s-a încrezut în ei în loc să asculte de Dumnezeu.

GÂNDEȘTE-TE: Alegeri, alegeri. În fiecare zi alegem de multe ori. Sunt prietenii pe care îi alegem importanți? Poți înțelege de ce părinții își doresc pentru copiii lor să aleagă prieteni buni? Prietenii ne pot ajuta să luăm o hotărâre bună sau rea. Prietenii tăi te ajută să iei hotărâri bune? Dar tu îi ajuți pe prietenii tăi să facă acest lucru?

Studiu suplimentar: 2 Cronici 17, 18, 20-24; 2 Împărați 11, 12; *Profeți și regi*, pp. 190–203; 215, 216.

COLȚUL CU POVEȘTI

O mare surpriză pentru James și Ellen

Adaptare de Amy Sherrard

Credincioșii adventiști proveneau din multe biserici diferite și, pe măsură ce au continuat să studieze Biblia, au aflat că unele lucruri pe care le învățaseră în bisericile lor nu erau din Biblie. Ellen își amintea cât de surprinsă a fost într-o zi când a aflat că mama ei se răzgândise în privința unui lucru pe care îl crezuse toată viața.

„Chiar crezi că oamenii buni nu merg direct în cer după ce mor?”, a întrebat-o Ellen pe mama ei.

Mama Harmon a privit-o și a zâmbit. „Biblia ne învață că, atunci când oamenii mor, ei nu merg în cer sau în iad”, a spus ea. „Ei rămân în mormânt până când Isus îi trezește. Biblia ne spune că oamenii morți dorm”, a explicat ea.

Citind din Biblie, Ellen a descoperit că mama ei avea dreptate. Satana făcuse să pară că minciunile lui erau adevărul și majoritatea creștinilor le-au crezut, pentru că ei nu au studiat Biblia singuri. Ei credeau tot ce le spuneau predicatorii lor.

Acum James și Ellen studiau în dorința de a descoperi care zi era ziua adevărată de Sabat. Căpitanul Bates scrisese o broșură în care demonstra că ziua a șaptea încă era ziua specială a lui Dumnezeu pentru închinare și odihnă. Era ziua dată de Dumnezeu lui Adam și Evei ca Sabat. Isus, exemplul nostru, a păzit ziua a șaptea, Sabatul, când a fost pe pământ. La fel au făcut și apostolii, și adevărații credincioși.

După ce James și Ellen s-au rugat și au studiat, ei au hotărât să creadă și să asculte de porunca a patra exact așa cum a dat-o Isus. Exact asta au făcut. Apoi Isus i-a dat o viziune lui Ellen în care a văzut frumosul sanctuar din cer și i s-a permis să intre în Sfânta

Sfintelor, unde era Isus. A văzut chivotul de aur și înăuntrul chivotului erau Cele Zece Porunci, pe care

Dumnezeu le scrisese cu degetul Lui. Primele patru erau pe o tablă de piatră și celelalte șase erau pe cealaltă tablă de piatră. O lumină specială strălucea pe piatra cu primele patru porunci, dar lumina mai puternică asupra poruncii a patra.

„Porunca a patra ne spune cine este Creatorul”, i-a spus îngerul.

Ellen a aflat că Satana urăște toate poruncile, dar mai presus de orice, porunca a patra. El a

făcut tot posibilul să îi determine pe oameni să creadă că această zi a fost schimbată; dar Biblia ne arată că, deși Satana va încerca să îi facă pe oameni să creadă că ziua a fost schimbată, de fapt nu este așa. El știe foarte bine că cei care sunt gata și Îl așteaptă pe Isus când El va veni vor asculta de toate poruncile, inclusiv de a patra (Apocalipsa 14:12).

James și Ellen White au fost recunoscători pentru această viziune și au știut că trebuiau să facă tot ce le stătea în putere pentru a spune și altora adevărul despre Sabat. Aflând ce spune Biblia, mulți au hotărât cu bucurie să păzească Sabatul sfânt. Dar majoritatea oamenilor nu au vrut să schimbe ceea ce li se spusese și făcuseră toată viața lor.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #15 _ 13 aprilie

Ezechia, împăratul care se ruga

DUMINICĂ

1 Îți plac povestirile cu final fericit? Desigur! Tuturor ne plac. Toate povestirile din Biblie au final fericit? Nu, nu toate. De ce? Pentru că povestirile din Biblie nu sunt inventate, cum sunt de exemplu multe din poveștile scrise de oameni.

Povestirile biblice ne prezintă adevărul despre oameni, alegerile pe care le fac și ce se întâmplă din cauza acelor alegeri. Am învățat despre mulți dintre acești oameni și alegerile pe care le-au făcut, nu-i așa?

Să nu uităm niciodată că Dumnezeu este întotdeauna corect. Mai mult decât orice, El dorește ca noi să ne încredem în ajutorul Său pentru a asculta de Cele Zece Porunci minunate. El știe că doar așa putem fi cu adevărat fericiți. Dar oare ne va forța El să ne supunem? Nu, niciodată. Fiecare om poate alege.

Desigur, Satana ne ispitește în toate modurile ca să nu fim ascultători. El Îl urăște pe Dumnezeu. Asta înseamnă că el Îl urăște pe Dumnezeu-Tatăl, pe Isus, care este Dumnezeu-Fiul, și pe Dumnezeu-Duhul Sfânt. Satana știe că Ei ne iubesc atât de mult și că sunt triști când alegem să credem minciunile lui și să ne supunem lui.

Satana este fericit când vede că suportăm consecințele îngrozitoare ale alegerii de a asculta de el și știe că războaiele, omorurile, durerea, suferința și toate lucrurile rele care li se întâmplă oamenilor sunt din cauza lui. Dacă ar putea, el ne-ar distruge pe fiecare dintre noi. Dar nu poate, decât dacă noi alegem să îl lăsăm.

Satana știe foarte bine că Dumnezeu a făgăduit tuturor celor care aleg să Îl iubească, să se încreadă în El și să asculte de El că vor fi în siguranță și liberi de

TEXT DE MEMORAT:

„Frica de oameni este o cursă, dar cel ce se încrede în Domnul n-are de ce să se teamă” (Proverbele 29:25).

sub domnia lui Satana pentru totdeauna la venirea lui Isus. El mai știe foarte bine că Dumnezeu nu a mințit niciodată și că nu o va face niciodată. Dumnezeu întotdeauna și-a ținut promisiunile. Nu este o surpriză că Satana și îngerii lui cei răi fac tot ce pot pentru ca noi să uităm acest lucru!

GÂNDEȘTE-TE: Citește Exodul 34:6. Ești bucuros că avem un Dumnezeu atât de minunat și că El este mult mai puternic decât Satana? Ești bucuros că alegi să Îi aparții Lui atât cât vei trăi? Ce-ar fi să Îi mulțumești chiar acum și să Îi spui cât de mult Îl iubești!

LUNI

2 După moartea împăratului Solomon, Israelul s-a divizat în două împărății. Împărăția de Nord s-a numit Israel și Împărăția de Sud s-a numit Iuda.

Primul împărat al părții de nord a fost Ieroboam. Deoarece lui îi era teamă că poporul se va întoarce și se va alătura lui Iuda dacă mergeau la Ierusalim să se închine lui Dumnezeu, a hotărât să facă doi viței de aur în împărăția lui, pentru ca oamenii să se închine înaintea lor. Din acel moment, majoritatea celor

din Împărăția de Nord au început să se închine la idoli. Ei au copiat națiunile păgâne din jurul lor.

Dar Dumnezeu nu a încetat niciodată să încerce să Își ajute poporul. El le-a trimis proroc după proroc. Unii oameni au ales să asculte de El și să se încreadă în El, indiferent de ce făceau ceilalți; dar majoritatea nu au ascultat de El. Iată un verset pe care îl găsim de multe ori când citim relatări despre împărății din Împărăția de Nord. **2 Împărați 14:24.**

În Iuda, Împărăția de Sud, micul împărat Ioas a început să facă alegeri bune. Dar, după moartea unchiului său, Iehoiada, el a ales să asculte de persoanele nepotrivite și finalul vieții lui a fost unul foarte trist. Unii din împărății care au venit după Ioas au început bine, dar apoi s-au schimbat la fel ca Ioas. Totuși, într-un final, a venit un împărat care i-a rămas credincios lui Dumnezeu, deși a făcut și el unele greșeli. Numele lui era Ezechia. Care au fost unele din primele lucruri pe care le-a făcut Ezechia?

2 Cronici 29:1-5.

GÂNDEȘTE-TE: *Este suficient să faci alegeri bune la început? Ce altceva mai trebuie să facem?*

MARȚI

Templul era curat din nou. Din nou totul era cum trebuia să fie. Acum era timpul ca toți să afle de marele eveniment pe care îl planificase Ezechia. **2 Cronici 30:5.**

De la nord până la sud, toți au fost invitați. **Versetul 6.**

Locuitorii Împărăției de Nord deveniseră atât de răi, încât Dumnezeu a permis armatei asiriene să vină și să îi ducă pe mulți dintre ei robi în Asiria. Dintre cei rămași, unii au acceptat invitația lui Ezechia de a serba Paștele. Mare parte dintre cei care au mers probabil că nu mai sărbătoriseră Paștele până atunci, deși Dumnezeu poruncise poporului Său să facă acest lucru în fiecare an. A fost o sărbătoare mare, care a ținut șapte zile. **Versetele 21, 22.**

Preoții au învățat poporul și au cântat laude lui Dumnezeu. Muzicienii au cântat și poporul și-a mărturisit păcatele. Sărbătoarea a fost atât de minunată, încât oamenii nu doreau să se încheie. Ce au hotărât ei să facă? **Versetul 23.**

Ce a făcut poporul după sărbătoare? **2 Cronici 31:1.**

Ezechia nu a început ceva și apoi să nu ducă la bun sfârșit ce începuse. El a trudit din greu să schimbe multe lucruri greșite pe care le făcea poporul. **Versetul 21.**

GÂNDEȘTE-TE: *Îi binecuvânta Dumnezeu pe Ezechia și pe popor? De ce?*

MIERCURI

Siria era o țară mică, în apropiere de Israel. Asiria era o națiune îndepărtată, puternică. Împăratul Asiriei cucerise deja Împărăția de Nord a Israelului. Acum hotărâse să lupte împotriva lui Iuda și să o facă parte din împărăția lui.

Când Ezechia și-a dat seama de venirea asirienilor spre Ierusalim, el a oprit izvoarele de apă din afara cetății, pentru ca aceștia să nu aibă apă. De asemenea, el a reconstruit zidurile cetății și a făcut multe sulite și scuturi. Apoi a chemat toate căpeteniile de război laolaltă. Ce le-a spus Ezechia? **2 Cronici 32:7,8.**

Împăratul Asiriei a trimis mesageri să îi spună lui Ezechia ce mare nebulie era să creadă că Dumnezeul lui era suficient de puternic pentru a-i scăpa pe cei care locuiau în Iuda. El s-a lăudat spunând că niciunul din zeii celorlalte națiuni nu mai câștigase vreodată împotriva Asiriei.

Mesagerii chiar au strigat în limba ebraică, astfel încât cei care îi priveau și îi ascultau de pe zidurile Ierusalimului să îi poată înțelege. **Versetele 17, 18.**

Împăratul Ezechia spusese poporului să nu le răspundă, așa că aceștia au tăcut.

Ezechia știa că vrăjmașul era puternic și că ar fi fost îngrozitor ca ei să înconjoare cetatea. Poate și-a amintit că, atunci când Samaria a fost înconjurată de asirieni,

oamenii au murit de foame după ce li s-a terminat hrana. Ezechia știa că el și poporul aveau nevoie de ajutorul lui Dumnezeu.

După aceea, împăratul asirienilor i-a trimis o scrisoare lui Ezechia, care a dus-o la templu și a deschis-o înaintea lui Dumnezeu. Apoi s-a rugat ca Dumnezeu să îi salveze din mâinile vrăjmașului cel rău care Îl lua în răs pe Dumnezeu și marea Lui putere.

2 Împărați 19:14,19.

A ascultat Dumnezeu rugăciunea lui Ezechia? **Versetul 35.**

Împăratul cel mândru a aflat curând cât de tare s-a înșelat în privința Dumnezeului nostru. Nu a trecut mult timp și el a fost ucis.

GÂNDEȘTE-TE: *Are Dumnezeu mai multă putere decât Satana și toți îngerii lui cei răi? De câți îngeri ai lui Dumnezeu a fost nevoie pentru a distruge atât de mulți asirieni? Ești bucuros să știi că fiecare dintre noi are un înger?*

JOI

5 Ai avut vreodată un abces? Doare? Te-ai vindecat? Ezechia a avut un abces atât de grav, încât tot corpul era bolnav. Doctorii au spus că făcuseră tot ce se putea, dar starea lui Ezechia era tot mai rea. Când părea că nu ar mai fi nicio speranță, prorocul Isaia a venit să îl viziteze. Dar nici el nu i-a adus vești bune. **2 Împărați 20:1.**

Nimeni nu vrea să moară, deși știm că toți din această lume vor muri mai devreme sau mai târziu, asta dacă nu vom trăi până Se întoarce Isus. Ezechia nu era foarte bătrân și nici nu își dorea să moară. Ce a făcut el? **Versetele 2, 3.**

Isaia pornise înapoi spre casă, dar înainte să apuce să iasă din palat, Dumnezeu i-a vorbit. Isaia s-a întors și s-a dus din nou în camera lui Ezechia. Ce vești i-a adus de această dată? **Versetele 5, 6.**

Poate Satana încerca să îl omoare pe Ezechia, dar Dumnezeu a ales să răspundă rugăciunii lui și nu a îngăduit acest lucru. Ce i-a spus Isaia să facă pentru vindecarea abcesului? **Versetul 7.**

Deși Dumnezeu l-ar fi putut vindeca pe Ezechia numaidecât, El nu a făcut-o. Ezechia ceruse un semn special, care să îi arate că Dumnezeu urma să facă exact cum spusese. **Versetele 8–11.**

Doar Dumnezeu putea muta umbra soarelui înainte sau înapoi pe cadranul solar, dar El l-a lăsat pe Ezechia să aleagă. Deoarece umbra întotdeauna merge înainte, la fel ca ceasornicul de la ceas, Ezechia a considerat că ar fi mai special să meargă înapoi. S-a întâmplat această minune? S-a vindecat Ezechia în trei zile?

GÂNDEȘTE-TE: *Nu ar trebui să ne amintim întotdeauna că Dumnezeu este capabil să facă minuni? Putem să ne rugăm pentru o minune? Știe Dumnezeu întotdeauna dacă este bine să ne dea ce îi cerem?*

VINERI

6 În vremurile de demult, oamenii se foloseau de cadrane solare pentru a afla ora. Când oameni din alte națiuni au văzut că umbra soarelui de pe cadran a mers înapoi în loc să meargă înainte, ei au fost șocați. Când împăratul Babilonului a auzit că acesta a fost un semn din partea Dumnezeului cerului că El îl va vindeca pe împăratul lui Iuda, a fost atât de impresionat, încât a trimis vizitatori importanți la împăratul Ezechia. **2 Împărați 20:12.**

Acești vizitatori au sperat să afle mai multe despre Dumnezeul puternic al lui Ezechia. Dar ce a ales să facă Ezechia în loc să le vorbească despre Dumnezeul adevărat? **Versetul 13.**

Probabil că Dumnezeu a fost dezamăgit că Ezechia nu le-a povestit vizitatorilor despre El. Când Dumnezeu i-a spus lui Isaia cele întâmplate, și Isaia a fost dezamăgit.

Așa că Isaia a mers din nou la Ezechia. Ce l-a întrebat și ce răspuns i-a dat Ezechia? **Versetele 14, 15.**

Apoi Isaia a trebuit să îi transmită mesajul din partea lui Dumnezeu. El i-a spus că, după ce Ezechia va muri și mulți ani după aceea, Babilonul, țara din care erau acei vizitatori, avea să vină și să ia toate bogățiile pe care li le arătase. **Versetul 17.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ce întrebare i-a pus Isaia lui Ezechia în versetul 15? Când oamenii care nu Îl cunosc foarte bine pe Dumnezeu și Cele Zece Porunci vin la noi în vizită, ce vād și aud ei? Despre ce vorbim? Ne amintim să fim misionari pentru Dumnezeu?*

Studiu suplimentar: 2 Împărați 18–20; 2 Cronici 29–32; *Profeți și regi*, pp. 331–366.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

CÂND UN CAL A FĂCUT PLECĂCIUNE

Adaptare de Amy Sherrard

Joseph Bates a fost foarte fericit când James și Ellen White au început să păzească Sabatul zilei a șaptea. Adesea el călătorea împreună cu ei pentru a vizita bisericile. Într-o zi, ei călătoreau într-o trăsură trasă de un cal tânăr și greu de strunit. Fratele White trebuia să țină cu putere de frâie; dacă doar atingeau calul pe spate, el lovea și încerca să fugă. Doi bărbați își pierduseră viața încercând să îl strunească. Nu era deloc surprinzător faptul că fratele White era foarte atent!

Dintr-odată, în timp ce călătoreau, sora White a strigat: „Glorie!” Soțul ei și fratele Bates și-au dat seama că Isus îi transmitea o viziune.

Din senin, calul s-a oprit și și-a plecat capul. Coborând din trăsură, sora White a întins mâna și a pus-o pe cal.

„Acest cal o va lovi mortal!”, a strigat fratele Bates.

Dar calul nu a lovit. Doar a stat liniștit, cu capul încă plecat, în timp ce sora White mergea înainte și înapoi pe marginea drumului. Ea asculta în timp ce Isus îi vorbea.

„Voi testa calul să văd dacă într-adevăr s-a îmblânzit”, a spus fratele White. Apoi a atins calul ușor cu o nuia. Deoarece calul nu a ripostat, l-a lovit puțin mai tare. Dar calul nici atunci nu s-a mișcat.

În timp ce sora White pășea din nou în trăsură, ea și-a pus mâna din nou pe cal și acesta a stat liniștit, cu capul plecat.

Când sora White s-a așezat, viziunea a luat sfârșit. Dintr-odată, calul a început să tropăie din nou fără ca fratele White să îi spună vreun cuvânt. Acum era la fel de greu de strunit ca și înainte.

Cu toții au știut că, așa cum îngerii închiseseră gurile leilor pentru Daniel, un înger îmblânzise calul în timp ce Isus i-a transmis o viziune profetului Său.

Mulți ani după aceea, fratele și sora White au călătorit din loc în loc. Adesea erau obosiți, dar le predica oamenii.

Sora White iubea copiii, și copiii o iubeau pe ea. Întotdeauna erau bucuroși când venea la ei în biserică sau îi vizita acasă. Ce fericiți erau să o asculte povestindu-le despre viziunile ei minunate!

Copiii le plăcea în mod special să o audă vorbindu-le despre cer și despre cum va fi lumea noastră când Isus o va reînnoi. Ei știau că le va face mare plăcere să se joace cu tot felul de animale și fiecare animal va fi liniștit și blând. Ei voiau să vadă și să miroasă frumoasele flori care nu se

vor usca niciodată și să guste mâncarea delicioasă de acolo.

Mai știau că vom putea vorbi cu oamenii despre care am auzit în povestirile biblice. Dar cel mai frumos lucru este că Îl vom vedea pe Isus și vom vorbi cu El.

Doar gândul la cât de minunat va fi îi făcea să își dorească să fie gata să meargă cu Isus când El va reveni. Acest gând ne face și pe noi să ne dorim să fim gata să mergem la cer cu Isus când va reveni, nu-i așa? Să Îi cerem lui Isus în fiecare zi să ne ajute să fim gata tot timpul.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #16 _ 20 aprilie

Comoara găsită în templu

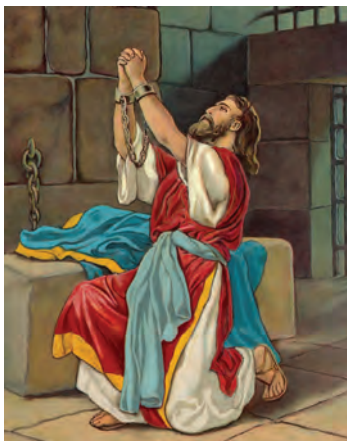
DUMINICĂ

1 După ce bunul împărat Ezechia a murit, fiul lui de doisprezece ani, Manase, a urcat pe tron în Iuda. Ezechia a încercat cât a putut să îi ajute pe oameni să aleagă să se închine lui Dumnezeu și să Îi fie din nou credincioși. A distrus idolii și a dărâmat toate altarele la care oamenii se adunau pentru a se închina la idoli. A curățat frumosul templu și a reluat serviciile sacre de acolo. Oamenii au sărbătorit cu atâta bucurie Paștele, încât au mai rămas încă șapte zile pentru închinare și laudă.

Crezi că Satana a fost mulțumit de lucrurile bune pe care le-a făcut Ezechia? Desigur că nu! Crezi că Satana plănuia să strice totul? Fără îndoială că da! Acum că ajunsese împărat, oare Manase avea să continue ceea ce făcuse tatăl lui sau va alege să asculte de Satana?

Nu știm cine l-a sfătuit pe tânărul Manase, dar a făcut unele alegeri foarte greșite. Citește **2 Cronici 33:1-7,9**.

Te întristează acest lucru? Pe Dumnezeu L-a întristat. El nu îl putea binecuvânta pe Manase și nu putea binecuvânta nici poporul, așa cum Și-ar fi dorit. Astfel că, atunci când asirienii s-au întors, Dumnezeu nu i-a mai oprit cum a făcut-o pe vremea lui Ezechia. L-au luat pe Manase ca rob. **Versetele 10, 11.**

TEXT DE MEMORAT:

„Dacă Mă iubiți, veți păzi poruncile Mele” (Ioan 14:15).

În captivitate, împăratul Manase s-a gândit la tot ce i se întâmpla și la alegerile pe care le făcuse. În cele din urmă, și-a dat seama de purtarea lui nelegiuită și i-a părut cu adevărat rău. Ce a făcut Dumnezeu când Manase L-a implorat să îl ierte? A refuzat Dumnezeu să îi ierte lucrurile îngrozitoare pe care le făcuse celor din Iuda? Așa este Dumnezeuul nostru? **Versetele 12, 13.**

GÂNDEȘTE-TE: Acum Manase știa că Satana este crud și rău. Prin Manase, Satana atrăsese de partea lui mii de oameni. Dar Manase „s-a trezit”, nu-i așa? Ești bucuros că, atunci când ne dorim cu adevărat să fim eliberați din mâna lui Satana, Dumnezeu întotdeauna ne ajută?

LUNI

După moartea lui Manase, pe tron a urcat Amon, fiul lui. A învățat Amon ceva din tot ce i se întâmplase tatălui său? **2 Cronici 33:21-33.**

După doar doi ani, Amon a fost ucis de slujitorii lui și la tron a urmat fiul lui, Iosia, care avea doar opt ani. **2 Cronici 34:1.**

Iosia era cu doar un an mai mare decât Ioas când a devenit împărat. Era prea tânăr pentru a putea alege? Nu. **Versetele 2, 3.**

Este palpitant, nu-i așa? Împăratul Iosia nu s-a schimbat așa cum a făcut-o împăratul Ioas. Încă de la început, el a ales să Îl iubească și să asculte de Dumnezeu și a continuat tot așa. El nu a încetat să Îi fie credincios lui Dumnezeu.

Unul din multele lucruri pe care le-a făcut Iosia a fost să curețe din nou templul și să se asigure că tot ce fusese stricat sau spart era reparat. La scurtă vreme după aceea, tâmplarii, constructorii și alți lucrători au făcut tot ce trebuia făcut. Desigur, lucrătorii trebuiau plătiți. Dar fuseseră strânși banii în acest scop și duși la templu. Într-o zi, în timp ce luau bani de la templu pentru a-i plăti, Hilchia, marele-preot, a găsit cartea Legii în templu. **Versetul 14.**

Aceasta era o carte foarte importantă. Poate că marele-preot o ascundea pentru a o ține în siguranță sau poate că era pe sub gunoiul care urma să fie scos din templu. Ce a făcut Hilchia cu cartea? Vom afla mâine.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

 GÂNDEȘTE-TE: Biblia se aseamănă oarecum cu cartea Legii. Aceasta ne spune cum să stăm departe de Satana, inamicul nostru. Majoritatea oamenilor nu își ascund Biblia, dar câți o citesc? Ești bucuros că tu înveți din Biblie?

MARȚI

3 Hilchia, marele-preot, găsise cartea Legii pe care cu sute de ani înainte Dumnezeu îi spusese lui Moise să o scrie. Probabil că a fost foarte bucuros când a mers să îl găsească pe Șafan, logofătul împăratului.

Șafan s-a uitat la cartea aceea prețioasă și, în timp ce citea, probabil că și el era la fel de entuziasmat. Împăratul Iosia trebuia să o vadă. **2 Cronici 34:15-18.**

Iosia a vrut să știe tot ce îi spusese Dumnezeu lui Moise despre cum putea poporul Său să fie o națiune puternică și apărată de vrăjmași.

Inima lui s-a întristat în timp ce îl asculta pe Șafan citind. Poporul lui Dumnezeu a fost foarte rău. Mai putea să îi binecuvânteze Dumnezeu din nou? Ce a făcut Iosia după ce Șafan a terminat de citit? **Versetul 19.**

Iosia și-a dat seama acum de ce Împărăția de Nord, Israelul, fusese luată prizonieră de către vrăjmași. Nu era deloc surprinzător că în țară au fost foamete și războaie și că împărăția lui, Iuda, nu putuse să devină puternică! Totul era din cauza neascultării. Poporul alesese să nu asculte de Dumnezeu, așa că El nu îi putea ajuta. Multă vreme ei au ales să asculte de Satana.

Era prea târziu? Mai exista vreo speranță pentru Iuda? Călcase poporul lui Dumnezeu Cele Zece Porunci și ascultase de Satana atât de mult încât Dumnezeu să nu îi mai poată ajuta? Ce poruncă le-a dat împăratul Iosia slujitorilor lui? **Versetele 21, 22.**

Hulda era prorociță și Iosia a știut că orice spunea ea era din partea lui Dumnezeu. Probabil că a fost foarte neliniștit în timp ce îi aștepta pe slujitori să se întoarcă.

 GÂNDEȘTE-TE: Consecințele sunt reale, nu-i așa? Dumnezeu ne spune ce se întâmplă când ascultăm de El și tot El ne spune ce se întâmplă când alegem să ascultăm de Satana. Pur și simplu așa stau lucrurile. Citește din nou ce spune Biblia despre consecințe. Galateni 6:7.

MIERCURI

4 Mai exista vreo speranță pentru Iuda? Împăratul Iosia trimisese mesageri la prorocița lui Dumnezeu pentru a afla răspunsul.

Vestea pe care aceștia au adus-o nu a fost bună. Dumnezeu a spus că oamenii din Iuda aveau să suporte consecințele numeroșilor ani în care ascultaseră de Satana. La final, vrăjmașii lor urmau să îi ia robii, la fel cum se întâmplase și cu Împărăția de Nord. Cât de trist!

Dar erau și vești bune. Dumnezeu a știut că, atunci când Iosia și-a sfășiat hainele și i-a părut rău, el a fost sincer. Nu se prefăcea. Așa că Dumnezeu a împiedicat nenorocirile să se abată asupra lor până după moartea lui Iosia. **2 Cronici 34:26-28.**

Când a transmis poporului ce spusese Dumnezeu, Iosia a promis solemn să continue să Îl iubească și să asculte de Dumnezeu și să facă tot ce îi stătea în putere să îi ajute pe alții să facă la fel. El nu dorea să înceteze să facă ce era bine. **Versetele 31, 32.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Împăratul Iosia și-a ținut promisiunea. Poporul a avut o frumoasă sărbătoare pascală și, cât a trăit, Iosia a făcut tot ce a putut pentru a urma ce era scris în cartea Legii. Toți au fost triști când Iosia a murit într-o luptă împotriva împăratului Egiptului.

GÂNDEȘTE-TE: *Pe când era doar un copil, Iosia a ales să Îl iubească, să se încreadă și să asculte de Dumnezeu și nu s-a răzgândit niciodată. El a știut că Cele Zece Porunci arătau dragostea lui Dumnezeu și că noi suntem fericiți când ascultăm de ele. El și-a dorit ca poporul să aleagă să asculte întotdeauna. Tu câți ani ai? Deja am parcurs multe povestioare despre copii care au făcut alegeri bune și toți sunt scriși în cărțile cerului. Și povestea ta poate fi acolo.*

JOI

5 După mulți ani de la moartea împăratului Iosia, a venit împăratul Babilonului și i-a luat pe cei din Iuda prizonieri în țara lui, exact cum spusese Isaia, prorocul lui Dumnezeu, că se va întâmpla. Asirienii luaseră deja captivă Împărăția de Nord, și cele zece seminții ale ei erau împrăștiate printre națiunile păgâne.

Părea că Satana distrusese planul minunat al lui Dumnezeu pentru poporul Său, și anume să arate lumii cât de puternic era El și ce se întâmplă când alegem să ascultăm de El și de Cele Zece Porunci.

Este adevărat că, de la căderea în păcat a lui Adam și a Evei, pentru noi a devenit firesc să ne supunem lui Satana. Dar niciun împărat și nicio altă persoană nu a fost obligată să facă acest lucru. Isus a murit pentru ca oricine să poată avea puterea de a se supune Dumnezeului nostru iubitor, nu lui Satana.

Cât de răbdător a fost Dumnezeu cu poporul Lui! Pe toate căile posibile, El a făcut totul pentru a-i salva. Gândește-te la prorocii Lui curajoși și la cât de mult au încercat ei să ajute poporul lui Dumnezeu să vadă ce alegeri greșite făceau. **2 Cronici 36:15,16.**

De câți dintre prorocii lui Dumnezeu îți amintești? Poți numi șase dintre ei?

Noe, Moise, Samuel, Ilie, Elisei și Isaia sunt doar câțiva din profeții despre care am învățat până acum.

Satan îi ura pe proroci și încă îi urăște. El nu vrea ca oamenii să îi creadă și să aleagă să asculte de Dumnezeu. Oamenii care au ales să creadă minciunile lui Satana i-au urât și ei pe profeții lui Dumnezeu. Nu au vrut să îi asculte și să afle că lucrurile pe care le făceau erau greșite.

GÂNDEȘTE-TE: *Mulți dintre prorocii lui Dumnezeu au scris lucrurile pe care El li le-a spus și arătat în vedenii și vise. Dumnezeu a păstrat în siguranță aceste scrieri pentru noi în Biblie. Cât de recunoscători trebuie să fim că le avem!*

VINERI

6 Astăzi vrem să vedem la cât de multe din următoarele întrebări poți răspunde. Câte persoane au intrat în corabie după ce Noe i-a avertizat timp de 120 de ani? Câte persoane mai în vârstă au intrat în Canaan ca urmare a faptului că au ales să se încreadă în făgăduințele lui Dumnezeu date prin Moise? L-a crezut poporul pe Samuel când i-a avertizat despre pericolul de a alege ca împărat un om în locul lui Dumnezeu? Au ascultat majoritatea împăraților și oamenilor de Ilie și Elisei? Câți dintre împărații lui Iuda au ascultat de Isaia?

De fapt, în perioada în care împăratul Manase era foarte nelegiuit și înainte de a-i părea rău de faptele lui rele, Isaia a fost unul din numeroșii mesageri curajoși ai lui Dumnezeu pe care împăratul i-a ucis. Dar, înainte de a muri, Isaia a scris una din cele mai frumoase cărți din Biblie.

Să ne gândim puțin la Isaia. El era foarte tânăr când Dumnezeu l-a chemat să fie proroc. Deja urmasa cu credincioșie legile lui Dumnezeu și credea că viața lui este în regulă – la fel ca mulți creștini de astăzi, care merg la biserică, își duc darurile și fac multe fapte bune.

Dar, într-o zi, când Isaia era în curtea Templului din Ierusalim, Dumnezeu i-a dat o vedenie. În vedenie, Dumnezeu i-a permis să vadă direct în cer și Isaia a văzut cât de sfânt era Dumnezeu. Dintr-odată nu s-a mai simțit atât de bun. Și-a dat seama că, în afară de Isus, toți sunt păcătoși, inclusiv el. Cum

putea el să fie un proroc al lui Dumnezeu? Citește **Isaia 6:5.**

Dar în vedenia lui părea că Dumnezeu a făcut ceva uimitor. **Versetele 6, 7.**

După aceea, Isaia s-a bizuit cu totul pe Dumnezeu, nu pe propria lui bunătate. Ce a răspuns Isaia când Dumnezeu a întrebat pe cine putea să trimită să fie un sol special? **Versetul 8.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ai vrea să afli unele din lucrurile pe care Dumnezeu i le-a spus lui Isaia? Sunt lucruri uimitoare, valabile și pentru noi. Le vom analiza în următoarea lecție.*

Studiu suplimentar: 2 Împărați 21–25; 2 Cronici 33–36; Isaia 6; *Profeți și regi*, pp. 303–321; 381–406.

COLȚUL CU POVEȘTI

O lumină care s-a făcut tot mai mare

Adaptare de Amy Sherrard

În 1848, la doar patru ani după dezamăgirea din 1844, Isus i-a dat o viziune foarte importantă lui Ellen. În viziune, ea a văzut o lumină. La început nu era foarte puternică, dar a strălucit tot mai tare, până când a luminat întreaga lume.

„Lumina face parte din planul lui Dumnezeu de a ajuta oamenii să înțeleagă că Isus va veni din nou”, i-a spus un înger lui Ellen. „Ei trebuie să afle despre adevăratul Sabat, despre ce se întâmplă cu omul când moare și despre multe alte lucruri importante. James trebuie să înceapă să scrie și să tipărească aceste mesaje, astfel încât mulți alții să afle ce ne învață Biblia. Cei care citesc materialele vor trimite bani pentru a-l ajuta să tipărească.”

Când Ellen i-a spus lui James despre viziune, el a fost nerăbdător să înceapă să scrie. Dar când s-a gândit cât de săraci erau și cât de mult costa tipărirea, el s-a descurajat. James știa să trudească din greu și avusese multe locuri de muncă pentru a câștiga suficienți bani pentru hrană. Acum a hotărât să cosească iarba de pe câmp pentru a câștiga bani.

Dar îngerul i-a vorbit din nou lui Ellen. „Acum el trebuie să scrie”, a spus îngerul. „Trebuie să aibă credință.” Așa că James s-a supus și curând a scris primul ziar și l-a tipărit.

Tipărirea era într-un oraș la aproape nouăsprezece kilometri de casa lui James și a lui Ellen. „Încă nu am bani să plătesc aceste ziare”, i-a spus James tipografului, „dar promit că vor fi plătite”.

„Ești un om sincer și sunt sigur că pot avea încredere în tine”, i-a răspuns tipograful. Apoi a tipărit o mie de exemplare din primul ziar.

De obicei James mergea pe jos până în oraș și apoi tot pe jos se întorcea acasă. Dar, în ziua în care au fost gata ziarele, el a împrumutat un cal și o trăsură pentru a le duce acasă.

© Little Folk Visuals

Ajuns acasă, James a pus prețioasele ziare pe podea. Apoi el, Ellen și alți câțiva credincioși au îngenunchat în jurul lor. Ei l-au rugat pe Isus să vegheze asupra lor și să binecuvânteze fiecare persoană care urma să primească materialul. După aceea, au îndoit ziarele și le-au trimis celor despre care au crezut că le vor citi. În

continuare James le-a pus într-o sacoșă rezistentă și le-a dus la oficiul poștal din oraș.

După aceea, James a început să scrie următorul ziar și, în următoarele două luni, au fost scrise, tipărite și trimise alte trei ziare.

Și-a ținut Isus promisiunea? Da. Persoanele recunoscătoare au trimis scrisori cu bani pentru a-i ajuta să plătească tipărirea materialelor. Lumina pe care Ellen a văzut-o în viziune începea să strălucească.

Primul ziar s-a numit *Adevărul prezent* și s-a tipărit cu mai bine de 150 de ani în urmă. Din acel moment,

lumina a început să strălucească tot mai tare. Acum multe mii de cărți și ziare sunt tipărite în întreaga lume în multe limbi. Mii de oameni care le citesc aleg să creadă ce învață Biblia.

Desigur, lui Satana nu îi place lumina. De multe ori a încercat să îi oprească pe James și Ellen White și pe mulți alții care au ajutat lumina să strălucească tot mai tare. Dar Isus nu a încetat niciodată să binecuvânteze.

Această lecțiune pe care o citești tu acum este doar o mică rază din acea lumină minunată care a început să strălucească cu mult timp în urmă.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #17 _ 27 aprilie

Meșagerii speciali ai lui Dumnezeu

DUMINICĂ

1 Tu din ce țară ești? Australia? Canada? Statele Unite? Din altă țară? Există foarte multe țări, dar doar două împărății importante și fiecare persoană care a trăit vreodată aparține uneia dintre cele două. Îmi poți spune care sunt? Împărăția lui Dumnezeu și împărăția lui Satana.

Cărei împărății aparțin majoritatea oamenilor? Împărăției lui Satana. Cei care aleg împărăția lui Dumnezeu Îi sunt credincioși lui Dumnezeu. Vor ei ca și alții să facă parte din această împărăție? Da. Dacă poporul lui Dumnezeu ar fi urmat planul Său după ce a intrat în Canaan, multe națiuni ar fi aflat despre împărăția Lui. Dar nu a făcut acest lucru.

Deja pe vremea lui Isaia părea că planul lui Dumnezeu nu avea să funcționeze niciodată. Dar cine este mai puternic – Dumnezeu sau Satana? Dumnezeu este mai puternic. Din cartea scrisă de Isaia aflăm că planul lui Dumnezeu va funcționa, indiferent cât de mult încearcă Satana să îl împiedice.

Dumnezeu i-a arătat lui Isaia că, decât să fie într-un singur loc, poporul Său avea să fie în mai multe locuri. În zilele lui Isaia, cei care trăiau în toate celelalte părți ale lumii și care nu Îl cunoșteau sau nu se închinau lui Dumnezeu erau numiți neamuri. Ce i-a spus Dumnezeu lui Isaia că vor alege să facă mulți dintre neamuri? **Isaia 60:3.**

Isaia a fost entuziasmat când a văzut că oameni de pretutindeni se vor închina Dumnezeului adevărat, chiar oameni din locuri îndepărtate cum ar fi China (Sinim). **Isaia 49:12.**

TEXT DE MEMORAT:

„Domnul este încet la mânie și bogat în bunătate, iartă fărădelegea și răzvrătirea” (Numeri 14:18).

GÂNDEȘTE-TE: Încă mai cheamă Dumnezeu oameni din întreaga lume să se alăture împărăției Lui? Misionarii sunt ajutoarele Lui. Există oameni în zona în care locuiești tu care nu aparțin împărăției lui Dumnezeu? În ce moduri crezi că ar putea fi copiii misionari pentru El?

LUNI

2 Dumnezeu i-a arătat lui Isaia multe lucruri minunate. El i-a spus despre nașterea lui Isus, despre viața Lui și despre moartea dureroasă pe care a suferit-o pentru noi. Dumnezeu i-a arătat că, la a Doua Venire a lui Isus, oamenii care au ales împărăția lui Satana vor fi îngroziți. Dar El i-a mai spus ce vor simți cei care au ales împărăția lui Dumnezeu. **Isaia 25:9.**

De asemenea, i-a spus și despre cer. Nici nu ne putem imagina cum va fi în cer. Animalele care se ucid și se mănâncă între ele aici nici nu se vor mai gândi să facă acest lucru în cer. Lupii și mieii, gheparzii și țapii, vițelii și lei, vacile și urșii – toate animalele care aici se dușmănesc, acolo se vor împrieteni. Ne

vom putea juca cu ele. Nici măcar șerpii nu ne vor mai speria. **Isaia 11:6-9.**

Niciun om bolnav, olog, surd, orb sau cu altă deficiență nu va mai fi la fel în cer. **Isaia 33:24; 35:5,6.**

Aici, oamenii își doresc să aibă o casă perfectă într-un loc perfect și să nu trebuiască să se mute niciodată. Dacă aleg împărăția lui Dumnezeu, vor avea toate aceste lucruri cândva. **Isaia 65:21,22.**

Ce vom face acolo în zilele de Sabat? **Isaia 66:23.**

GÂNDEȘTE-TE: *Cerul e adevărat. Lumea noastră nouă va fi adevărată. Nu e minunat? Cine ar vrea să lipsească din cer alegând împărăția lui Satana?*

MARȚI

3 Astăzi îl vom cunoaște pe Ieremia. El a fost ultimul proroc înainte ca Dumnezeu în cele din urmă să permită ca Iuda să fie cucerită de împăratul Babilonului.

Ieremia era timid. Dar Dumnezeu știa că putea deveni un ajutor puternic și curajos pentru El. Citește ce dialog a avut Dumnezeu cu Ieremia într-o zi. **Ieremia 1:4-6.** Ce a făcut Dumnezeu după ce a ascultat scuza lui Ieremia? **Versetele 7-10.**

Acum Ieremia putea fi curajos. Și trebuia să fie. El le-a spus împăratului și poporului că urmau să fie robi în Babilon timp de 70 de ani. El chiar le-a spus că urmau să coopereze cu cei care îi luau robi. Dar poporul a spus că el era trădător și l-au trimis la închisoare.

Fiind în închisoare, Ieremia nu a putut continua să le transmită soliile din partea lui Dumnezeu, așa că l-a pus pe Baruc, logofătul lui, să le scrie pe un sul. Apoi i-a spus lui Baruc să meargă la templu și să citească solia înaintea poporului. **Ieremia 36:6.**

Când căpeteniile au auzit acest lucru, au trimis după Baruc să vină să le citească sulul. Ce simțăminte i-au cuprins în timp ce ascultau? **Versetul 16.**

Unde era împăratul Ioiachim și ce reacție au avut el și slujitorii lui când au auzit ce scrisese Ieremia? **Versele 22-24.**

Ieremia a trebuit să scrie totul din nou. Dar nici acum poporul nu a dat ascultare soliilor lui Dumnezeu. Într-un final, a fost aruncat într-o groapă noroioasă și lăsat acolo să moară. **Ieremia 38:6.** Dar un african milos l-a scos pe Ieremia din groapă. Cum anume l-a scos? **Versetele 7-13.**

Zedechia a fost ultimul împărat în Iuda și era foarte îngrijorat. Soldații babilonieni înconjuraseră Ierusalimul și lui îi era teamă că va fi ucis dacă cetatea era asediată. Ieremia l-a chemat și i-a vorbit în taină. El i-a spus împăratului că Dumnezeu nu îi va opri pe babilonieni să cucerească Ierusalimul. I-a mai spus că, dacă se va preda înaintea lor, nu va muri. Dar împăratul Zedechia nu a făcut acest lucru.

Dumnezeu i-a purtat de grijă lui Ieremia, logofătului și africanului milos. Dar împăratul și poporul au fost duși în Babilon. Totul s-a întâmplat exact cum a spus Dumnezeu.

GÂNDEȘTE-TE: *Ar trebui să ascultăm când Dumnezeu vorbește? Relatările biblice ne ajută să vedem cât de important este acest lucru? Are Dumnezeu oameni și astăzi care sunt ajutoarele Lui puternice?*

MIERCURI

4 Și Iona a fost un proroc al lui Dumnezeu. La ce te gândești când îți amintești de el? Că a fost înghițit de un pește? Dumnezeu îi ceruse lui Iona să facă ceva special pentru El. Ce anume? **Iona 1:2.**

Ninive era la sute de kilometri distanță, nu foarte departe de locul în care încercaseră oamenii de după potop să construiască Turnul Babel. Era o cetate foarte veche, și oamenii de acolo erau atât de răi, încât Dumnezeu a spus că va trebui să îi distrugă.

Deși Iona nu putea găsi un motiv bun pentru a merge acolo, Dumnezeu știa că în Ninive erau oameni care doreau cu adevărat să se schimbe. El știa că, dacă aceștia aflau despre El, urmau să își schimbe purtarea lor rea și să se închine Lui.

Dar cu cât Iona se gândea mai mult la ce îi ceruse Dumnezeu să facă, cu atât mai sigur era că nu voia să meargă în Ninive. El era sigur că oamenii răi de acolo nu se vor schimba și, gândindu-se la acest lucru, s-a descurajat foarte tare.

Într-un final, Iona a hotărât să nu meargă la Ninive. În schimb, a ales să meargă la mii de kilometri depărtare, în direcția opusă. Așa că a mers la Iope și a cumpărat un bilet pe vas pentru a pleca spre Tars. Ce nebunie din partea lui să creadă că putea fugi de Dumnezeu!

Versetul 3.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: *Tu poți ascunde de Dumnezeu? Cu siguranță că nu! Ce nebunie chiar să îți dorești să fugi de cel mai bun Prieten! Citește Psalmii 139:7-10.*

JOI

5 Iona încerca să facă imposibilul. El a crezut că a găsit o cale pentru a nu mai merge la Ninive. Acum începea o călătorie lungă în direcția opusă. Dormea dus pe fundul vasului când cineva l-a scuturat și l-a trezit. **Iona 1:4-6.**

Iona și-a dat seama imediat ce se întâmpla. El ascultase de Satana și știa că Dumnezeu nu îi va răspunde la rugăciune. Iar Dumnezeu nu i-a răspuns. Când corăbierii au tras la sorți, al cui nume a ieșit și ce s-a întâmplat după aceea? **Versetele 7-12.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Acum toți știau de ce era furtună pe mare. Dar niciunul nu voia să facă ce le-a spus Iona să facă pentru a opri furtuna și a salva corabia de la scufundare. În cele din urmă, și-au dat seama că se vor îneca cu toții dacă nu îl aruncau pe Iona în mare. **Versetele 14-16.**

Probabil Iona era sigur că se va îneca. Dar Dumnezeu îl iubea pe Iona și avea alte planuri pentru el. Așa că a trimis un pește mare să îl înghită și să îl ducă înapoi la mal, de unde plecase. **Versetul 17.**

Iona învăța despre consecințe. Probabil că, în stomacul întunecat și vâscos al aceluia pește mare, Iona a fost cuprins de tot felul de simțăminte. Încă era în viață, dar ce urma să se întâmple? Crezi că s-a rugat? L-a auzit Dumnezeu? Trei zile mai târziu, Iona era înapoi pe uscat și se curăța. Acum era pregătit să asculte. **Iona 2:10; 3:1-3.**

GÂNDEȘTE-TE: *Corăbierii păgâni au aflat despre Dumnezeu și I s-au închinat (Iona 1:16). Ce a învățat Iona? Ne putem ascunde de Dumnezeu? Cum i-a arătat Dumnezeu că încă îl iubea?*

VINERI

6 Mai erau sute de kilometri până la Ninive. Ce mesaj trebuia să transmită Iona poporului din partea lui Dumnezeu odată ajuns acolo? **Iona 3:4.**

Oamenii știau că Iona era prorocul lui Dumnezeu. Probabil că auziseră de unele din lucrurile pline de putere pe care le făcuse Dumnezeu și știau că El putea face ce le spusese Iona. Chiar și împăratul credea acest lucru.

Insuflați de Duhul Sfânt, care vorbea inimii lor, ei s-au gândit la cât de răi erau. Apoi le-a părut cu adevărat rău și s-au rugat la Dumnezeu să îi ierte și să îi salveze. Le-a ascultat Dumnezeu rugăciunile? **Versetele 8-10.**

Când Iona a văzut că miilor de oameni din Ninive le-a părut cu adevărat rău pentru păcatele lor și s-au schimbat total, el s-a gândit că Dumnezeu nu îi va mai distruge. Ce părere avea despre acest lucru? **Iona 4:1.**

Unul din motivele pentru care Iona a încercat să fugă la început a fost pentru că se temea că Dumnezeu nu va distruge Ninive dacă oamenii s-ar fi schimbat. Iona era sigur că atunci oamenii l-ar fi considerat un proroc mincinos și prefera mai degrabă să moară decât să se facă de rușine în acest fel. **Versetele 2, 3.**

Crezi că Iona a sperat că Dumnezeu Se va răzgândi? Unde a mers și ce a făcut Dumnezeu pentru a-i oferi umbră de lumina arzătoare a soarelui? **Versetele 5, 6.**

Ce s-a întâmplat chiar în dimineața următoare? **Versetele 7-11.**

Lui Iona i-a părut rău că planta s-a uscat, pentru că îi ușura lui viața. Dar, pe de altă parte, nu i-ar fi părut rău dacă miile de oameni din Ninive ar fi murit.

Pentru Iona era jenant ce făcuse Dumnezeu pentru ei. Cum era Iona, egoist sau altruist? Învățase el să-i iubească cu adevărat pe oameni și dorea ca ei să fie salvați?

GÂNDEȘTE-TE: *Ce lecții putem învăța din povestea lui Iona?*

Studiu suplimentar: Iona 1-4; Ieremia 36; 38:1-13; *Profeți și regi*, pp. 367-378; 407-476; 265-278.

COLȚUL CU POVEȘTI

ÎNVAȚĂ SĂ TE ÎNCREZI

Adaptare de Amy Sherrard

Cu greu ne putem imagina cât de săraci au fost James și Ellen White mult timp după ce s-au căsătorit. În acele zile, pastorii erau plătiți de oamenii din biserica în care predicau. Dar credincioșii păzitori ai Sabatului încă nu aveau biserici pe care le păstoreau și, deoarece mulți dintre ei erau săraci, James a trebuit să lucreze pentru a câștiga bani ca să cumpere cele necesare vieții.

Uneori James trăgea pietre care erau folosite la construirea căilor ferate. Alteori crăpa lemne și le vindea. Iar uneori tundea iarba cu coasa și câștiga bani pentru hrană și îmbrăcăminte și pentru a tipări și trimite ziarele pe care le scria pentru credincioși.

Mulți oameni au trimis bani pentru a ajuta la plătierea revistelor *Adevărul prezent* pe care le scria James. Uneori trimiteau bani pentru a le plăti deplasarea în diverse locuri pentru a predica. Dar în majoritatea timpului, ei nu au avut suficienți bani pentru a merge în alte locuri. Tocmai de aceea James și Ellen erau adesea ispitiți să cadă pradă descurajării!

Într-o zi furtunoasă, când hrana lor era aproape pe terminate, James a mers prin sat, în ploaie, pentru a strânge niște bani sau ceva hrană de la omul pentru care lucrase. S-a întors cu un sac în spinare. Era foarte obosit și ud tot și lui Ellen i-a fost atât de milă de el, încât a izbucnit în lacrimi.

„Oare ne-a părăsit Dumnezeu?“, a plâns Ellen. Dar când s-a gândit la cât de mult suferise Isus pentru ei, nu a mai fost tristă și a ales să fie din nou veselă.

Multă vreme James și Ellen au locuit împreună cu alți credincioși binevoitori în diverse locuri. Dar la un moment dat și-au permis să închirieze o casă pentru doar 175 de dolari pe an. Au fost foarte recunoscători pentru mobila primită sau împrumutată de la oameni

generoși și nu îi deranja faptul că la început singura masă pe care puteau mânca era formată din câteva scânduri puse pe două butoaie.

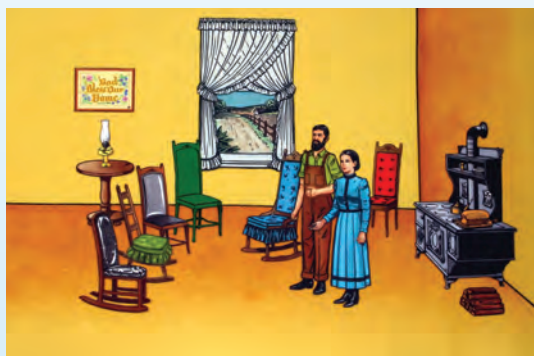
James a fost foarte bucuros într-o zi când a adus acasă șase scaune vechi, pentru care plătitese doar un dolar. „Uite ce avem, Ellen!“, a spus el. „Deși niciunul nu este la fel, scaunele sunt bune și nu sunt împrumutate.”

James și Ellen erau foarte atenți să nu irosească nimic. Ellen învățase să gătească și știa să coasă. Putea să îi repare hainele lui James cu atâta dibăcie,

încât era greu să vezi unde erau adăugate peticele. Uneori chiar era nevoie să coasă un petic nou peste altul vechi. Viața nu era ușoară, dar ei știau că Isus nu îi părăsise.

Deși Ellen știa că Isus o alesese să facă o lucrare foarte specială pentru El, ea întotdeauna era prea umilă pentru a se gândi la ea ca fiind profet. Ea spunea că era solul Domnului. Pe măsură ce numărul credincioșilor adventiști a crescut și cu cât au descoperit mai multe adevăruri din Biblie, ei au fost foarte recunoscători pentru visele și vedeniile pe care Isus i le dădea lui Ellen.

Isus avea și alți lideri puternici, gata de lucru, și mulți dintre ei erau tineri, la fel ca James și Ellen. Ți-ar plăcea să faci cunoștință cu unii dintre ei? O vom face data viitoare.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #18 _ 4 mai

Întemnițați mișionari

DUMINICĂ

1 Exact lucrul despre care îi avertizase Dumnezeu de atâtea ori se întâmpla. Unii din cei mai importanți oameni din Iuda erau duși robi în Babilon.

Toți robii nu ascultaseră de Dumnezeu? Nu. Încă de când Adam și Eva au păcătuit, întotdeauna au existat persoane care I-au rămas credincioase lui Dumnezeu. Acestea au ales să se încreadă în El și să asculte de Cele Zece Porunci indiferent ce se întâmpla sau ce făceau ceilalți. Printre robii care I-au rămas credincioși lui Dumnezeu au fost Daniel și cei trei tovarăși ai lui. Daniel încă era adolescent și probabil că și cei trei tovarăși ai lui.

Părăsindu-și țara și parcurgând numeroșii kilometri până în Babilon, inimile lor probabil că erau pline de tristețe și supărare. Își părăseau casa, iar cei mai mulți dintre ei nu aveau să își mai vadă țara niciodată. Erau prizonieri.

Probabil că s-au gândit la multele lucruri care li s-au întâmplat. Armata babiloniană luase anumite lucruri sfinte din templu și le dusesese în templele păgâne din Babilon. **Daniel 1:2.**

Poate că ar fi fost și mai triști dacă ar fi știut că, după câțiva ani, babilonienii aveau să se întoarcă de mai multe ori și să ia mai multe lucruri, și mai mulți oameni.

Doar chivotul, cu cele două table de piatră pe care Dumnezeu scrisese Cele Zece Porunci, a mai fost salvat. Bărbații curajoși care au rămas credincioși lui Dumnezeu l-au ascuns într-o peșteră și nu au spus nimănui unde era.

TEXT DE MEMORAT:

„Căci voi cinști pe cine Mă cinstește, dar cei ce Mă disprețuiesc vor fi disprețuiți” (1 Samuel 2:30).

Vrăjmașul a dărâmat zidurile cetății și a ars frumosul templu. Această poveste o găsim în **2 Împărați 25:8-16** și **2 Cronici 36:15-20**.

 GÂNDEȘTE-TE: *Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost în locul lui Daniel și al tovarășilor lui? Ești bucuros că babilonienii nu au luat și chivotul? Crezi că nu a mai fost găsit niciodată și încă este ascuns în siguranță?*

LUNI

2 În cele din urmă, robii au ajuns în Babilon. Ce urma să se întâmple după aceea? Nu știa nimeni în afară de Dumnezeu. Crezi că El veghea asupra lui Daniel și a tovarășilor lui? Da. Ei deja învățaseră să se încreadă în El. Proveneau din familii bune, părinții lor îi educaseră cu atenție, iar ei erau elevi buni. De asemenea, ei au fost învățați să Îl iubească pe Dumnezeu și să asculte de Cele Zece Porunci.

Dar acum părinții lor nu mai erau cu ei. Curând trebuiau să ia hotărâri decisive, care aveau să le influențeze tot restul vieții. Ce vor alege ei? Îi vor rămâne credincioși lui Dumnezeu?

Împăratul Babilonului îi dăduse o poruncă specială lui Așpenaz, unul din cei mai importanți slujitori. Ce poruncă i-a dat? **Daniel 1:3,4.**

Urma să fie ca un concurs, nu? Tinerii aleși trebuiau să fie foarte speciali. Trebuiau să fie chipeși și înțelepți. Probabil că au fost bucuroși că întotdeauna avuseseră grijă de trupul lor și că învățaseră bine. Urmau să fie aleși și ei?

Poate Așpenaz a dat teste și a pus foarte multe întrebări. Împăratul era foarte pretențios și dorea tot ce e mai bun.

 GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Daniel și tovarășii lui se rugau? Crezi că au fost bucuroși că învățaseră bine și se îngrijiseră de trupul lor? Este aceasta o idee bună și pentru noi?

MARȚI

3 Daniel și cei trei tovarăși ai lui au fost aleși și ei printre studenții speciali. Dar numădecat și-au dat seama că urmau să aibă probleme.

Una din poruncile împăratului spunea că trebuiau să aibă o dietă specială. De fapt, împăratul urma să se asigure că vor avea cea mai bună dietă. Sau cel puțin așa credea el. Care era mâncarea pe care poruncise să o consume elevii aleși? **Daniel 1:5.**

Carne necurată? Vin? Daniel și cei trei tovarăși ai lui nu consumaseră niciodată acele lucruri. Părinții lor îi învățaseră că acele lucruri nu erau bune pentru ei. Tinerii știau că unul din motivele pentru care aveau o sănătate bună era pentru că ascultaseră de legile sănătății. Ce puteau ei să facă?

Ar fi fost foarte ușor să decidă că, din moment ce împăratul fusese foarte bun cu ei, și ei să își arate recunoștința acceptând dieta pe care o alesese pentru ei.

Sau ar fi putut crede că nu era chiar atât de important dacă urmau acea dietă doar trei ani de zile.

Sau ar fi putut crede că era o șansă bună de a încerca unele din lucrurile despre care părinții lor le-au spus că nu erau bune pentru ei. Ar fi putut folosi foarte multe scuze.

Ce urmau să aleagă? Când a sosit timpul să înceapă orele de curs, ce începuse Daniel să facă deja? **Versetul 8.**

A fost nevoie de foarte mult curaj pentru acest lucru. Nimeni nu mai refuzase să nu se supună poruncilor împăratului. Așpenaz știa acest lucru. Cum ar fi putut să îi ajute? Ce s-ar fi întâmplat dacă afla împăratul?

GÂNDEȘTE-TE: Daniel se hotărâse deja. El nu trebuia să aibă părinții lângă el pentru a-l ajuta. Nu ar trebui să învețe toți copiii care Îl iubesc pe Isus să facă binele, chiar dacă părinții lor nu îi văd? Tu înveți acest lucru?

MIERCURI

4 Era posibil ca lui Așpenaz să nu îi placă de Daniel? El și cei trei tovarăși ai lui erau foarte diplomați, politicoși și săritori. Își dorea să îi poată ajuta, dar îi era teamă de ce s-ar fi putut întâmpla dacă o făcea. **Daniel 1:9,10.**

Așpenaz nu a înțeles că alimentația dată de Dumnezeu este cea mai bună. El era sigur că avea să îi facă pe Daniel și tovarășii lui să arate mai rău decât ceilalți și, când împăratul urma să afle de ce, era posibil ca el să fie pedepsit. Pur și simplu nu își putea asuma riscul.

Pasul următor a fost ca Daniel să vorbească cu îngrijitorul care se ocupa de hrana lor. El i-a cerut să îi lase să încerce un plan pentru doar zece zile, pentru a vedea dacă funcționează. Ce fel de mâncare a cerut Daniel în locul celei poruncite de împărat? **Versetele 11–13.**

Îngrijitorul s-a gândit la cererea lui Daniel. Probabil că nici măcar nu a vorbit cu Așpenaz despre acest

lucru. Poate că era sigur că nu va funcționa, dar, în cele din urmă, a fost de acord cu cererea. Timp de zece zile urma să le dea exact ce îi ceruseră. **Versetul 14.**

Probabil că Daniel și tovarășii lui au fost foarte ușurați și recunoscători. Poți fi sigur că ei l-au cerut lui Dumnezeu să binecuvânteze alegerea lor de a-l rămâne credincioși. În fiecare din cele zece zile probabil că au băut suficientă apă și au mâncat hrana pe care o ceruseră. Poate că au făcut exerciții fizice în fiecare zi. Curând urmau să afle dacă îngrijitorul îi va lăsa să continue cu dieta lor. Dar ei știau sigur că nu aveau să mănânce din bucatele împăratului.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: *Alimentația lăsată de Dumnezeu, alcătuită din fructe, cereale, legume și nuci, încă este cea mai bună din lume. Este aceasta alimentația pe care și tu înveți să o adopți?*

JOI

5

Cele zece zile au trecut și era timpul ca îngrijitorul să îi verifice pe Daniel și tovarășii lui. Ce hotărâre a luat el? **Daniel 1:15,16.**

Probabil că îngrijitorul a fost foarte surprins și mulțumit. Tinerii aceștia îi erau dragi și acum și-a dat seama că avuseseră dreptate. Nu avea de ce să se îngrijoreze. Puteau să continue cu aceeași alimentație pe care aleseseră să o consume.

Crezi că Daniel și tovarășii lui au mers în cămăruța lor și i-au mulțumit lui Dumnezeu? El îi binecuvântase pentru că refuzaseră să mănânce bucatele împăratului. Ei au fost o mărturie pentru îngrijitor și probabil și pentru bucătari. De asemenea, ceilalți elevi probabil că au observat ce se întâmplase.

Apoi au urmat trei ani de studii în care au învățat toate lucrurile din care urmau să fie testați. Minte lor era clară și ascuțită și Dumnezeu i-a binecuvântat, pentru că ei au ales să Îi fie credincioși Lui. Daniel a fost binecuvântat în mod special, deoarece Dumnezeu îi dăduse un dar special care să îi ajute pe oameni până la revenirea lui Isus. Ce dar era acesta? **Versetul 17.**

După cei trei ani de studii atente, acum era timpul pentru examenul final. Ei știau că urmau să concureze cu alți studenți și fiecare dintre ei era printre cei mai înțelepți și mai talentați tineri pe care îi alesese Așpenaz. În cele din urmă, venise rândul lor să fie examinați de împărat. **Versetul 18.**

GÂNDEȘTE-TE: *Crezi că lui Daniel și tovarășilor lui le-a fost teamă când i-a examinat împăratul? Chiar contează modul în care ne tratăm corpul? Tu înveți să mănânci corect, să dormi bine și să faci exercițiu în aer liber? Ce ai putea face mai bine?*

VINERI

6

Împăratul Nebucadnețar s-a uitat cu mare atenție la Daniel și la cei trei tovarăși ai lui. Ei erau cumva diferiți de toți ceilalți. Stăteau drept și

semeți. Pielea lor era luminoasă și sănătoasă. Ochii erau limpezi și strălucitori. Respirația nu le mirosea urât. Manierele erau desăvârșite.

Probabil că Așpenaz se uita în timp ce împăratul îi examina pe cei patru. El știa cât de manierați erau și probabil că spera să se descurce bine.

Împăratul nu i-a strigat după numele lor evreiesc. El i-a strigat după numele babiloniene pe care le primiseră, nume care erau în cinstea zeilor babilonieni.

Daniel 1:7.

Când i-a examinat împăratul, cei patru au știut răspunsurile la toate întrebările lui. Când întrebările au

devenit tot mai grele, ei au răspuns rapid și clar. Împăratul a fost uimit. Cu greu îi venea a crede că cineva putea fi atât de deștept. Când s-au calculat notele, cum s-au descurcat ei în comparație cu ceilalți? **Versetul 20.**

A fost doar o întâmplare că Daniel și tovarășii lui au fost mai pricepuți decât ceilalți studenți? De ce s-au descurcat atât de bine în comparație cu ceilalți? Motivul era că își făcuseră partea, refuzând să facă lucrurile despre care știau că le-ar face rău trupului și minții. Ei urmaseră legile sănătății, care, de fapt, înseamnă să ascuți de una din porunci – „Să nu uciți”.

Cei care își distrug trupul și mintea prin stilul de viață încalcă această poruncă.

Acesta era un alt motiv pentru care învățaseră atât de bine. Dumnezeu ne poate binecuvânta când facem tot ce ține de noi. Duhul Său cel Sfânt poate veni în mintea noastră și ne poate ajuta pentru că toată înțelepciunea vine de la Dumnezeu.

GÂNDEȘTE-TE: *Faptul că au ales corect a contat pentru Daniel și tovarășii lui? Alegând să Îl cinstească pe Dumnezeu în lucrurile care păreau nesemnificative, El îi putea ajuta în lucrurile mari. Vrei și tu să faci la fel?*

Studiu suplimentar: Daniel 1; *Profeți și regi*, pp. 479–490.

COLȚUL CU POVEȘTI

Cei doi John care s-au răzgândit

Adaptare de Amy Sherrard

Este prea greu! Nu mai putem trăi așa!", i-a spus Mary lui John. Cine era Mary? Ea era soția lui John Loughborough [se pronunță Luf-boro], un tânăr predicator adventist.

John era deja descurajat pentru că ceea ce spusese Mary era adevărat. Deși el trudise din greu, ajutându-i pe fermieri să strângă recoltele de pe câmp când nu era ocupat cu predicatul, niciodată nu avea suficienți bani să cumpere cele necesare vieții. Patru dolari pe săptămână nu le erau suficienți pentru a supraviețui.

„Bine, Mary, haide să ne întoarcem în Iowa să trăim la ferma părinților mei în Waukon. Eu voi face tâmplărie și, între timp, voi și predica”, i-a spus el. Așa au și făcut. Curând au câștigat suficienți bani pentru a trăi pentru că John era muncitor și un bun tâmplar.

În același oraș locuia un alt John. Numele lui era Andrews. Amândoi chiar aveau „N” ca inițială a celui de-al doilea prenume. John Andrews lucrase și el pentru Isus și scrisese articole în publicațiile adventiste trimise credincioșilor care păzeau Sabatul. Dar sănătatea lui s-a degradat atât de mult din cauză că lucra prea mult și nu știa să se hrănească bine, încât s-a îmbolnăvit. Acum și el se întorsese acasă pentru a-și ajuta tatăl la fermă și pentru a încerca să mai prindă puteri.

Satana făcea tot posibilul să îi împiedice pe oameni să afle adevărul din Biblie și el era foarte mulțumit că cei doi John nu mai ajutau cauza. De asemenea, el era mulțumit că adventiștii din micuțul orașel Waukon începeau să fie mai neglijenți. Ei nu Îl mai iubeau pe Isus la fel ca înainte.

Râul Mississippi desparte Iowa de Illinois și James și Ellen White aveau niște întâlniri într-un oraș din statul Illinois, Round Grove. Ei îi ajutau pe credincioșii de acolo să aibă o credință mai puternică în

Isus. Imaginează-ți cum s-au simțit când Isus i-a dat lui Ellen niște viziuni în care îi arăta ce se întâmpla cu cei doi John și cu ceilalți credincioși din Waukon!

Ellen a știut că trebuiau să meargă în Waukon să ajute credincioșii de acolo. Era iarnă și Waukon era la peste 300 de kilometri depărtare.

Dar, pentru că râul Mississippi era înghețat, îl puteau traversa cu sania.

Doi credincioși din Round Grove aveau o sanie mare trasă de doi cai și le-au spus lui James și Ellen că îi puteau duce în Waukon.

Dar, cu o zi înainte să meargă, a plouat timp de douăzeci și patru de ore. Toți știau că ploaia putea topi zăpada atât de tare, încât traversarea râului să devină periculoasă. Oare să mai încerce să meargă? Ce să facă?

„Trebuie să renunțăm la călătorie”, a spus James. Dar Ellen nu era sigură.

Așa că Ellen a spus: „Vom merge!”

Căruțașii au fost de acord, dar știau că era o minune să ajungă în siguranță de partea cealaltă.

În acea noapte, de fiecare dată când s-a trezit și s-a uitat pe geam, Ellen a observat că încă ploua.

(Va urma)

© Little Folk Visuals

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #19 _ 11 mai

Coșmarul împăratului

DUMINICĂ

1 La scurtă vreme după ce Daniel și tovarășii lui au fost aleși printre înțelepții Babilonului, s-a întâmplat ceva înspăimântător. Într-o zi, Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, a venit la ei să le spună că împăratul poruncise ca toți înțelepții să fie uciși și că trebuia să îi prindă pe ei și pe ceilalți. Ce se întâmplase?

Căpetenia le-a mai spus că împăratul Nebucadnețar avusese un coșmar înspăimântător. Dar nu își putea aminti visul și nici de ce îl înspăimântase atât de tare. Pur și simplu știa că fusese un coșmar înspăimântător și fără îndoială că era ceva foarte important. Niciunul din cei despre care se spunea că erau înțelepți nu reușise să îl ajute și acum era atât de supărat, încât poruncise ca toți înțelepții să fie uciși.

Iată ce s-a întâmplat: când s-a trezit și nu a putut să își amintească visul, împăratul a crezut că știa exact ce era de făcut. **Daniel 2:1-3.**

Desigur, înțelepții i-au cerut împăratului să le povestească visul. **Versetul 4.**

Dar împăratul le spusese deja că dorea ca ei să îi spună lui visul. Se presupunea că ei pot face astfel de lucruri magice și le-a și spus acest lucru. Dacă nu îi spuneau ce visase, urmau să aibă mari probleme. **Versetul 5.**

Dar dacă reușeau să îi spună visul și semnificația lui, împăratul le-ar fi dat mari bogății. **Versetul 6.**

Probabil că Satana le-ar fi dezvăluit visul acelor înțelepți păgâni dacă ar fi putut. Dar nu a putut. Știi de ce? Satana nu poate ști ce gândim. Nici măcar Satana nu știa ce visase împăratul.

TEXT DE MEMORAT:

„Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi, prorocii” (Amos 3:7).

GÂNDEȘTE-TE: Deși Satana nu poate spune cu certitudine ce gândim, crezi că își poate da seama din modul în care acționăm dacă noi ascultăm de el sau de Dumnezeu? Chiar și atunci când nu putem ingenunchea pentru a ne ruga, întotdeauna putem vorbi cu Dumnezeu în gând și Îi putem cere să ne ajute, pentru că El știe ce gândim noi. Crezi că Satana ar vrea să facem acest lucru?

LUNI

2 Împăratul Nebucadnețar vorbea cu câțiva din înțelepții lui și aceștia erau speriați. Ei știau că nu puteau oferi ce le cerea împăratul. **Daniel 2:7,8.**

Împăratul era sigur că ei mințeau. Poate că s-a gândit că vor inventa o semnificație pentru visul lui și le-a spus că nu îi va lăsa să îl păcălească. **Versetul 9.**

Acum înțelepții și-au dat seama că erau în încurcătură. Din nou au încercat să îi transmită împăratului că era imposibil să îi spună semnificația visului dacă mai întâi nu le spunea ce visase. Ei i-au spus că

niciunul din zeii lor nu era suficient de puternic pentru a-i ajuta să facă ce le ceruse. **Versetele 10, 11.**

Era adevărat, nu-i așa? Idolii lor erau lipsiți de valoare. Dar acum împăratul era sigur că ei mințeau. Cuprins de mânie, el a poruncit ca toți înțelepții să fie uciși – nu doar cei cu care vorbea el. Tocmai de aceea Arioc venise să îi ia pe Daniel și pe tovarășii lui, care nu fuseseră prezenți împreună cu ceilalți înțelepți la discuția cu împăratul. **Versetele 12, 13.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi fost prezent când căpetenia le-a spus lui Daniel și tovarășilor lui despre problemă? Te-ai fi speriat? Ce ai fi făcut?

MARȚI

3 Părea că Daniel și tovarășii lui urmau să fie uciși împreună cu ceilalți înțelepți. Dar au intrat ei în panică? Probabil că toți ceilalți înțelepți și familiile lor au fost îngroziți.

Dar Daniel și tovarășii lui aparțineau unui Dumnezeu în care se puteau încrede. Așa că Daniel, asumându-și un mare risc, a mers la împăratul Nebucadnețar pentru a-i cere timp ca să îi poată spune visul și semnificația visului avut. **Daniel 2:16.**

Probabil că împăratul și-a amintit că acest tânăr amabil care stătea în fața lui era unul din cei patru elevi foarte inteligenți pe care îi examinase. Poate că s-a întrebat dacă Dumnezeul lui era cu adevărat mai puternic decât dumnezeii celorlalți înțelepți. Așa că a hotărât să aștepte.

Daniel s-a întors în grabă la tovarășii lui ca să le spună că împăratul le acordase mai mult timp. Cu toții știau că își puteau salva viața într-un singur mod. Cât de recunoscători trebuie să fi fost că aleseseră să se încreadă în Dumnezeul minunat și puternic! Ei știau că El îi putea ajuta dacă acesta era planul Lui pentru ei. **Versetele 17, 18.**

Biblia nu ne spune cât de mult s-au rugat, dar poți fi sigur că s-au rugat stăruitor pentru ajutor. Ei știau că doar Dumnezeu le putea spune atât visul, cât și semnificația lui.

GÂNDEȘTE-TE: În ce mod demonstraseră deja Daniel și tovarășii lui că ei alegeau să Îi fie credincioși lui Dumnezeu? Îi binecuvântase Dumnezeu deja pentru alegerea lor? Cum? Lucrurile pe care le facem și le spunem arată dacă alegem să ne asemănăm cu Dumnezeu și să ascultăm de poruncile Lui?

MIERCURI

4 Daniel și cei trei tovarășii nu mai aveau multe zile de trăit dacă Dumnezeu nu îi ajuta. Ei se încredeau în Dumnezeu să facă ce știa El că era mai bine.

Dumnezeu deja îi dăduse un dar special lui Daniel, acela de a înțelege lucrurile importante referitoare la viitor prin vise și vedenii. **Daniel 1:17.**

Ce s-a întâmplat în acea noapte după ce Daniel și tovarășii lui s-au rugat pentru ajutor? **Daniel 2:19.**

Rugăciunea lui Daniel de mulțumire este foarte frumoasă. Ea ne arată că Daniel știa de unde provenea înțelepciunea și că nimeni nu ar trebui să se mândrească vreodată că este înțelept. Putem fi doar recunoscători pentru acest lucru. **Versetele 20–33.**

Acum sosise vremea ca toți înțelepții să fie uciși, asta dacă Dumnezeul lui Daniel nu făcea ceva ce dumnezeii celorlalți înțelepți nu puteau face. Zeii lor nu reușiseră să spună visul împăratului și nici semnificația lui. Era Dumnezeul lui Daniel mai puternic? Va putea să le descopere pe amândouă?

Da. Dumnezeu i-a descoperit lui Daniel atât visul, cât și semnificația lui. Acum Daniel i-a spus lui Arioc că era pregătit să îi vorbească împăratului. **Versetul 24.**

Probabil că Arioc era foarte entuziasmat în timp ce îl ducea în grabă pe Daniel la împărat. **Versetul 25.**

Acum și împăratul era entuziasmat. Chiar îl putea ajuta Daniel? **Versetul 26.**

Primul lucru pe care l-a făcut Daniel a fost să îi spună împăratului că dumnezeii celorlalți înțelepți nu îi puteau descoperi visul, ci era un singur Dumnezeu care putea. **Versetele 27, 28.**

Apoi Daniel i-a reamintit împăratului că înainte de a merge la culcare în seara în care a avut visul, el s-a gândit ce se va întâmpla cu împărăția după moartea lui. Împăratul Nebucadnețar era foarte mândru de Babilonul cel mare. Chiar își dorea să dăinuie pentru totdeauna. **Versetul 29.**

Poate că împăratul a dat aprobator din cap în timp ce asculta. Exact la asta se gândise. Dar cum rămânea cu visul? Vom afla mâine.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

GÂNDEȘTE-TE: *Satana nu poate spune întotdeauna ce gândim, dar știe Dumnezeu întotdeauna?*

JOI

5

Înainte de a-i spune împăratului visul avut și semnificația lui, Daniel i-a reamintit că Dumnezeu îi cunoștea gândurile și că îi trimisese un vis care să îi spună ce urma să se întâmple în viitor – chiar până la momentul revenirii lui Isus. Visul îi vorbea împăratului despre singurul Dumnezeu adevărat, iar El dorea ca împăratul să se gândească la alegerile lui. **Daniel 2:29,30.**

Apoi Daniel i-a relatat împăratului visul. În timp ce Daniel vorbea, probabil că împăratul s-a aplecat înainte, aproape că nici nu mai respira. Care era visul? **Versetele 31–35.**

Ce palpitant! Dintr-odată, împăratul și-a amintit visul. Tot ce îi spusese Daniel era exact ce văzuse el în vis și acum își amintea fiecare secvență. Desigur, de acum era nerăbdător să afle semnificația lui.

Dar, înainte de a-i spune semnificația, Daniel i-a reamintit din nou împăratului că Dumnezeul cerurilor este Cel care dă putere împăraților. El îl făcuse pe Nebucadnețar capul celei mai importante împărății din lume la acea vreme. **Versetele 37, 38.**

GÂNDEȘTE-TE: *Și pentru noi este foarte important să cunoaștem visul și semnificația lui. Putem să înțelegem mai mult decât a înțeles împăratul. Nu este palpitant?*

VINERI

6

După ce i-a spus împăratului visul, Daniel i-a explicat și semnificația lui. Fiecare parte din acel chip uimitor, începând de la cap, reprezenta împărățiile care urmau să se succedă în lumea noastră din vremea Babilonului și până la a Doua Venire a lui Isus.

Probabil că împăratul Nebucadnețar a zâmbit când Daniel i-a spus că el era capul de aur. Dar apoi, în timp ce Daniel ieșea, împăratul și-a dat seama că puternica și minunata împărăție a Babilonului nu avea să dăinuie pe vecie. Și nici celelalte împărății. **Daniel 2:37-43.**

Brațele și pieptul de argint reprezentau Medo-Perșia. Pântecul și coapsele de aramă reprezentau Grecia și picioarele de fier reprezentau Imperiul Roman.

După Imperiul Roman urmau mai multe națiuni diferite. Acestea erau reprezentate de picioarele de fier și lut. Asta însemna că unele din ele erau puternice precum fierul, iar altele, slabe ca lutul. Nimic nu avea să reușească să le facă să fie o împărăție puternică, unită, la fel ca celelalte.

Apoi Daniel i-a explicat că piatra care a lovit chipul și l-a spulberat reprezenta împărăția lui Dumnezeu, care va fi instaurată la venirea lui Isus. Aceasta nu va fi ca celelalte împărății. Va fi perfectă și va dăinui pe vecie. **Versetele 44, 45.**

Împăratul afla că Dumnezeul cerurilor era singurul Dumnezeu adevărat. Ce a spus el despre acest lucru după ce Daniel și-a încheiat prezentarea visului și a semnificației lui? **Versetele 46, 47.**

Deoarece Daniel îi descoperise visul și semnificația lui, împăratul nu i-a mai ucis pe înțelepții care nu i-au putut spune visul. Apoi i-a făcut pe Daniel și tovarășii lui oameni de seamă în împărăție. **Versetele 48, 49.**

GÂNDEȘTE-TE: *Noi trăim în vremea picioarelor de fier și lut, ceea ce înseamnă că aproape este timpul ca Isus să vină. Semnificația visului împăratului te ajută să îți dorești să fii gata în fiecare clipă pentru venirea lui Isus? Aceasta va fi asemenea pietrei care lovește picioarele chipului și va însemna finalul tuturor împărățiilor nelegiuite din această lume.*

Studiu suplimentar: Daniel 2; *Profeți și regi*, pp. 491–502.

COLȚUL CU POVEȘTI

(ei doi John care s-au răzgândit (II))

Adaptare de Amy Sherrard

Plouase toată noaptea, dar, pe când începea să se lumineze de ziuă, s-a făcut iarăși frig. Apoi a început o furtună de zăpadă care a ținut o săptămână. Într-un final, ninsoarea s-a oprit. Dar apoi a început din nou ploaia. „Oricum ar fi, trebuie să mergem”, le-a spus Ellen căruțașilor.

„Vom reuși să traversăm?”, i-au întrebat ei pe oamenii pe care i-au întâlnit în drumul lor spre râul Mississippi.

„Nu, nu veți reuși.” „Unii oameni au căzut prin gheața spartă.” „Eu nu aș încerca niciodată.” Acestea au fost răspunsurile pe care le-au primit.

La râu, apa de deasupra gheții avea treizeci de centimetri. „Continuăm să mergem înspre Iowa sau ne întorcem spre Illinois?”, a întrebat cel care avea frâiele.

„Mergi înainte!”, i-au spus James și Ellen. Așa că au mers înainte.

Cu mare atenție, caii au coborât malul și au pășit pe gheața de sub apă. Toți din sanie se rugau. La fiecare pas părea că cei doi cai vor străpunge gheața sub picioare. Dacă s-ar fi întâmplat acest lucru, era posibil ca toți să se înece în apa rece ca gheața.

De cealaltă parte a râului îi urmăreau mulți oameni și când, într-un final, caii au tras sania pe celălalt mal, au aplaudat cu toții. Le-au povestit despre alți oameni ai căror cai și sănii străpunseseră gheața.

Era vineri, așa că oboseții călători au stat la un hotel peste Sabat. Deja duminică vremea se răcise din nou, aproape de îngheț. În timp ce își continuau călătoria în sanie, ei se atenționau unii pe alții să nu le înghețe urechile, obrații și nasul, care începeau să își schimbe culoarea.

În cele din urmă, au ajuns la Waukon. La început, părea că oamenii credincioși de acolo nu erau bucu-roși de vizita lor. Dar nu după multă vreme, când James și Ellen au vorbit la întâlnirile speciale organizate pentru ei, aceștia și-au schimbat părerea.

La una dintre întâlniri, Mary Loughborough s-a ridicat în picioare și a spus: „Am greșit. Am

© Little Folk Visuals

păcătuit.” Apoi a cerut iertare pentru faptul că a vrut ca John să lase în urmă lucrarea pe care o făcea pentru Isus. Apoi John, soțul lui Mary, s-a ridicat și el în picioare. „Voi lăsa deoparte uneltele de tâmplărie și nu le voi mai folosi niciodată pentru a câștiga bani. De acum înainte, voi lucra doar pentru Dumnezeu”, a promis el. Duhul Sfânt era acolo și Isus i-a dat câteva viziuni lui Ellen

pentru a-i încuraja. Înainte ca James și Ellen să plece, credincioșii din Waukon redeveniseră o familie fericită în poporul lui Dumnezeu.

John Loughborough și-a ținut promisiunea. El s-a întors împreună cu James și Ellen și a lucrat cu credincioșie pentru Isus tot restul vieții.

Dumnezeu l-a ajutat și pe John Andrews să se însănătoșească și, la rândul lui, și el s-a întors la lucru. Cei doi John au fost credincioși și au trudit din greu tot restul vieții lor.

Annie Smith și fratele ei mai mic, Uriah, erau alți doi lucrători pentru Isus. Annie era o scriitoare bună și, de asemenea, poetă. Ea a murit foarte tânără, dar a scris câteva imnuri frumoase pe care le cântăm și astăzi. (Caută în cartea ta de cântări.)

Uriah a fost la rândul lui un lucrător bun. El a scris mai multe cărți care i-au ajutat pe oameni să înțeleagă și să iubească Biblia. La fel ca cei doi John, și el a lucrat pentru Isus cât a mai avut zile.

A avut Isus mulți alți lucrători în afară de James și Ellen White? Desigur. Până acum i-am cunoscut doar pe câțiva dintre ei.

Astăzi Isus are mii de ajutoare. El lucrează prin toți cei care Îl iubesc și vor să fie ajutoarele Lui. Nu ai vrea să fii și tu unul din ajutoarele Lui? (Sfârșit)

BIBLIA PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #20 _ 18 mai

Cuptorul ÎNCINS

DUMINICĂ

1

În chipul pe care l-a văzut împăratul Nebucadnețar în visul lui, ce parte reprezenta Babilonul? Îți amintești din ce material era? Aur.

A aflat împăratul cine acordă putere și onoare oamenilor și națiunilor? Da, Dumnezeu. A mai aflat că după Babilon vor fi și alte împărății? Da.

Dar, deși știa toate aceste lucruri, încă alegea să creadă în continuare că împărăția sa, Babilonul, avea să dăinuie pe veci. Nu dorea ca vreo altă împărăție să îi ia locul.

Așa că a făcut un chip asemănător cu cel din vis, dar acesta era în întregime din aur, simbolul Babilonului. Poate a crezut că acest lucru demonstra că nicio altă împărăție nu putea să înlocuiască Babilonul. Chipul era foarte înalt. Oamenii îl vedeau de la mare depărtare pe câmpia întinsă din Dura. **Daniel 3:1.**

În apropiere mai era ceva care putea fi văzut de toți. Era un cuptor mare, probabil pentru arderea cărămizilor pe care le foloseau în construcții. De ce era acolo acel cuptor?

Nebucadnețar a planificat o ceremonie sumptuoasă pentru a consacra chipul de aur. Toți conducătorii importanți și oamenii din

TEXT DE MEMORAT:

„Căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău, care te iau de mână dreaptă și-ți zic: «Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!»” (Isaia 41:13).

împărăția lui care puteau fi prezenți trebuiau să vină. Poate că acolo s-au strâns sute de oameni, toți îmbrăcați în cele mai bune haine. Era și o orchestră mare, cu mai multe instrumente. **Versetele 2, 3.**

Când a sosit momentul ca ceremonia să înceapă, un bărbat cu o voce foarte puternică a spus poporului să cadă cu fața la pământ și să se închine chipului de îndată ce începea muzica, altfel... **Versetele 4-6.**

Ah! Pentru asta era acolo cuptorul în care focul deja ardea.

GÂNDEȘTE-TE: *Tu cum te-ai fi simțit dacă ai fi auzit ce poruncă le-a dat acel om tuturor?*

LUNI

2

Sărbătoarea pentru chipul de aur începea. Daniel nu era acolo în acea zi, dar cei trei prieteni ai lui erau prezenți. Toți oamenii știau că trebuie să se închine chipului la începerea muzicii. Niciunul nu își dorea să ajungă în acel cuptor aprins.

Dar acolo erau unii care sperau ca anumiți oameni să sfârșească în cuptorul aprins. Aceștia erau înțelepții haldei, care nu reușiseră să îi spună împăratului visul și semnificația lui. Daniel le salvase viața, dar ei erau geloși pe onoarea pe care Daniel și tovarășii lui o primiseră din partea împăratului. Ei îi urau și Îl urau pe Dumnezeu lor.

Acum sute de persoane așteptau ca muzica să înceapă. Cu toții știau exact ce să facă la primul sunet de muzică. Și știau exact ce se întâmpla dacă nu făceau ce li se ceruse. Dar trei oameni din acea mare mulțime au știut exact ce nu aveau de gând să facă la începerea muzicii. S-a auzit și muzica. **Daniel 3:7.**

S-au plecat cu toții cu fața la pământ și s-au închinat? Nu. Nu toți. Înțelepții haldei reușiseră să tragă cu ochiul în jur pentru a vedea dacă tovarășii lui Daniel se supuneau poruncii. Când au văzut că aceștia au rămas în picioare în loc să îngenuncheze, au fost foarte nerăbdători să îi pârască împăratului. **Versetele 8–12.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

GÂNDEȘTE-TE: Nu ar fi putut să se prefacă tovarășii lui Daniel? Nu s-ar fi putut apleca preținzând că își aranjează încălțăminte sau poate ar fi putut să îngenuncheze și să se închine lui Dumnezeu în inima lor? Ce ar fi fost greșit dacă ar fi ales să facă asta?

MARȚI

3 Când haldeii geloși i-au spus lui Nebucadnețar că tovarășii lui Daniel nu s-au închinat chipului, împăratul a făcut exact ce se așteptau ei să facă. **Daniel 3:13.**

Curând, cei trei tineri s-au înfățișat politicos și curajoși înaintea împăratului. Privindu-i, el și-a amintit cât de bine își îndeplineau slujbele lor importante. Ei erau de încredere și credincioși. Nu se plânsese nimeni niciodată de munca lor.

Împăratul și-a mai amintit de Dumnezeul puternic căruia Îi slujeau. Dar el a ales să demonstreze că era mai puternic decât Dumnezeul lor. Acum hotărâse să le ofere încă o șansă. În timp ce vorbea, împăratul i-a înștiințat că nu credea că vreun dumnezeu putea fi suficient de puternic pentru a-i

păzi de ce urma să li se întâmple dacă nu se supuneau poruncii. **Versetul 15.**

A fost nevoie ca cei trei să vorbească între ei pentru a hotărî ce răspuns să îi dea împăratului? Nu. Nu era nevoie. Deja știau că Dumnezeu era suficient de puternic pentru a-i salva. Dar chiar dacă Dumnezeu nu avea să îi salveze de la moarte, ei tot nu s-ar fi închinat chipului de aur. **Versetele 16–18.**

Cei trei prieteni au privit cum fața împăratului s-a schimbat. În loc să pară că ar fi vrut să îi ajute, fața lui le spunea că dorea să îi omoare. **Versetul 19.**

Cuptorul era deja încins. Acum trebuia să fie de șapte ori mai încins.

GÂNDEȘTE-TE: Părea că Satana câștigase de această dată? Chiar dacă ei ar fi ars, ar fi câștigat Satana? De ce da sau de ce nu?

MIERCURI

4 A fost dată porunca și acum focul din cuptor probabil că era la maximum. Oamenii se dădeau înapoi din cauza căldurii puternice, dar toți erau prezenți să vadă. Ce poruncă a dat împăratul după aceea? **Daniel 3:20.**

De ce crezi că a poruncit el ca cei mai puternici ostași să îi lege pe cei trei atât de tare? Aceștia nu încercau să scape. De fapt, împăratul nu putea să uite cât de puternic era Dumnezeul lor. Poate a crezut că Dumnezeu va face ceva să îi ajute și dorea să se asigure că așa ceva nu se întâmpla. Cât de puțin Îl cunoștea el pe Dumnezeul nostru minunat! El nu știa că la Dumnezeul nimic nu este imposibil.

Focul era foarte încins. Ce s-a întâmplat când ostașii aceia puternici i-au luat pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și i-au aruncat în foc? **Versetul 22.**

Părea că împăratului nu îi păsa de bărbații care muriseră. El era bucuros că cei trei plăteau prețul pentru îndrăzneala lor de a nu se supune poruncii de a se închina aceluia chip și s-a așezat pentru a-i privi cum ard.

Dintr-odată, s-a ridicat în picioare, privind intens spre cuptorul aprins. Era uimit de ce vedea în fața ochilor. Împăratul știa că doar trei bărbați fuseseră aruncați în cuptor, dar acum erau patru și păreau că se plimbă în mijlocul flăcărilor de parcă ar fi fost afară în aerul rece, proaspăt. **Versetele 24, 25.**

De unde știa împăratul Nebucadnețar cum arăta Fiul lui Dumnezeu? De unde știa el că exista o așa Persoană? Știa datorită modului în care trăiau acei tineri. De asemenea, când poporul a întrebato, aceștia le-au vorbit despre Dumnezeul lor. Probabil că astfel a auzit împăratul de Fiul lui Dumnezeu, care urma să vină ca Mântuitor al nostru. Cumva și-a dat seama că cea de-a patra Persoană din cuptor trebuia să fie Fiul lui Dumnezeu despre care auzise.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că, dacă ne-am comporta asemenea lui Isus și am vorbi despre Isus, mai mulți oameni ar vrea să Îl cunoască? El ne va ajuta să facem acest lucru în fiecare zi dacă Îi cerem.

JOI

5 Împăratul Nebucadnețar a mers cât a putut de aproape de cuptor și a strigat încât să acopere zgomotul flăcărilor. **Daniel 3:26.**

Oamenilor nu le venea să creadă ce vedeau în timp ce Șadrac, Meșac și Abed-Nego ieșeau din cuptorul

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

aprinș.

Oamenii cei mai de seamă s-au strâns în jurul celor trei. Îți poți imagina entuziasmul lor în timp ce le analizau hainele, le atingeau părul și îi miroseau pentru a vedea dacă se simte fumul în hainele lor? Nimic nu arăta că ei ar fi fost în acel cuptor încins. Doar legăturile lor arseseră în foc. Acum împăratul s-a adresat mulțimii. **Versetele 27–29.**

Cât de mult s-a schimbat împăratul Nebucadnețar în doar câteva minute! În loc să mai fie mândru și lăudăros ca la începutul sărbătorii, acum era smerit. El L-a binecuvântat pe Dumnezeul celor trei tineri curajoși și credincioși pentru că au fost gata mai degrabă să moară decât să se închine altui dumnezeu decât Dumnezeului adevărat.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că unul din motivele pentru care cei trei aleseseră atât de repede să Îi

fie credincioși lui Dumnezeu a fost că ei erau obișnuiți să asculte întotdeauna de Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu, în fiecare zi, chiar și în lucrurile mici?

VINERI

Spune astăzi povestea lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Aceste întrebări te vor ajuta.

6 De ce chipul făcut de împărat era tot din aur, și nu doar capul?

Unde a pus acel chip? Era înalt sau scund?

Ce altceva a mai pus împăratul lângă chip? În ce scop voia să îl folosească?

Ce trebuiau să facă oamenii și cum puteau ști când să o facă?

De ce unii oameni care erau acolo sperau ca tovarășii lui Daniel să nu asculte de porunca împăratului? Ce au făcut când i-au văzut pe cei trei tineri stând în picioare în loc să îngenuncheze?

A vrut împăratul să le ofere tinerilor încă o șansă de a se supune poruncii lui? De ce?

Împăratul a numit câțiva ostași foarte puternici care să îi arunce pe cei trei în cuptor. De ce?

Aflase deja împăratul de Dumnezeul adevărat?

Cine era cel de-al patrulea din cuptor? Este Isus întotdeauna chiar lângă noi, deși nu Îl putem vedea?

Înțelepții haldei care speraseră că Șadrac, Meșac și Abed-Nego aveau să ardă în cuptor au fost dezamăgiți, nu-i așa? Ce crezi că au simțit văzând tot ce s-a întâmplat? **Daniel 3:30.**

GÂNDEȘTE-TE: Tuturor ne place povestea despre cuptorul aprins, nu-i așa? Ne face și pe noi să ne dorim să fim curajoși. Putem fi curajoși. Începem să învățăm cum atunci când alegem să ne încredem în Dumnezeu și să ascultăm de Cele Zece Porunci în fiecare zi, chiar și în lucrurile mici. Apoi, când vor veni încercări mai mari, ne va fi ușor să fim curajoși și să alegem binele. Așa au făcut Daniel și cei trei tineri și asta putem face și noi. Îți dorești acest lucru?

Studiu suplimentar: Daniel 3; *Profeți și regi*, pp. 503–513.

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

COLȚUL CU POVEȘTI

Cine a scos șurubul?

Adaptare de Amy Sherrard

Nu știi de ce am așa rețineri să pornim în călătoria de diseară”, i-a spus James lui Ellen în timp ce mergea înainte și înapoi, fața exprimând îngrijorarea pe care o simțea. „Mi-aș dori să nu trebuiască să mergem, dar trebuie să fim în Wisconsin pentru programarea pe care am făcut-o.”

James și Ellen White participaseră la unele întâlniri și stăteau la un credincios care locuia foarte aproape de gară. Acum sosise timpul să plece și să se îndrepte spre următoarele lor întâlniri.

Pentru că se apropia ora de plecare, au îngenucheat cu toții și L-au rugat pe Dumnezeu să îi păzească pe soții White în călătoria lor. „Sunt sigur că Dumnezeu ne va purta de grijă”, a spus James în timp ce se ridica.

John Loughborough i-a ajutat pe soții White să ducă bagajele la tren și s-a asigurat că și-au găsit locuri confortabile în ceea ce se numea „vagonul pentru dormit”.

Dar Ellen nu s-a simțit deloc confortabil. „James, nu pot rămâne în acest vagon. Trebuie să ies de aici”, a spus ea în timp ce se ridica în picioare.

John i-a ajutat să își găsească locuri în vagonul următor, chiar în spatele vagonului pentru dormit. Apoi și-au luat rămas bun în timp ce suna clopotul, anunțându-i pe cei care nu erau pasageri că trenul urma să plece curând.

De obicei, Ellen își dădea jos boneta și își punea pachetele deoparte de îndată ce începeau călătoria. Dar, de această dată, a preferat să își țină pachetele în brațe și boneta a lăsat-o pe cap. „Nu mă simt ca acasă în acest tren”, i-a spus lui James.

Dintr-odată, au simțit o zdruncinătură puternică. Apoi sunete ca și când ceva se ciocnea și apoi au auzit oameni strigând după ajutor.

Când au privit afară, lui James și lui Ellen nu le venea să creadă ce vedeau. Locomotiva trenului fusese aruncată de pe șine și se răsturnase. Vagonul pentru bagaje, unde fusese dusă valiza lui James plină de

cărți, era cu susul în jos pe șine. Alte vagoane erau prăbușite și strivite. Locurile din vagonul pentru dormit pe care se așezaseră inițial James și Ellen erau zdrobite. Dar următorul vagon, în care se aflau ei la momentul accidentului, nu avea nicio problemă.

James a dus-o repede pe Ellen prin iarba umedă și peste un râu la un loc sigur. Apoi au închiriat un cal și o trăsură și, nu după mult timp, au ciocănit la ușa casei din care ieșiseră cu câteva clipe în urmă. Când le-au relatat cele întâmplate, toți I-au mulțumit lui Dumnezeu.

James că le purtase de grijă.

Dimineața următoare, când James, John și un alt bărbat au mers să vadă locul accidentului, au aflat că un bou se așezase pe șine și cauzase accidentul.

Au fost surprinși că vagonul în care se mutaseră James și Ellen era separat de restul trenului. Lanțul și șurubul care conectau vagonul de restul trenului nu erau rupte, ci erau căzute jos pe platforma din spate a vagonului de dormit, care era chiar în fața lor. Părea că cineva le pusese acolo cu atenție după ce desprinsese vagonul de restul trenului. Persoana responsabilă cu frâna de mână le-a spus că el nu le atinsese, așa că cei trei bărbați recunoscători au știut că un înger trebuie să fi desprins vagonul lor de celelalte. Din nou I-au mulțumit lui Dumnezeu.

Până seara, șinele au fost curățate, trenurile și-au continuat programul normal și James și Ellen au pornit din nou la drum. Viața lor fusese cruțată, cărțile erau în siguranță și ei știau că Dumnezeu le purta de grijă.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #21 _ 25 mai

Străjerul nevăzut

DUMINICĂ

1

După cele întâmplate în cuptorul încins, a mai crezut Nebucadnețar că era mai puternic decât Dumnezeu? Nu, nu mai credea.

Daniel îi spusese deja împăratului că Dumnezeul cerurilor îngăduise ca el să fie împărat. Toată înțelepciunea și puterea lui veneau de la Dumnezeu. Văzând ce s-a întâmplat cu cei trei tineri în cuptorul aprins, împăratul și-a amintit acest lucru multă vreme. Dar apoi a început să uite.

Pe măsură ce a câștigat războaie împotriva vrăjmașilor lui și pe măsură ce Babilonul a devenit tot mai tare și mai frumos, el a început din nou să se mândrească. Poate a uitat că niciunul din noi nu poate fi și nu poate face nimic fără Dumnezeu. Când ne mândrim și începem să ne încredem în noi înșine și credem că nu avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu, atunci îl lăsăm pe Satana să intre în mintea noastră.

Dumnezeu îl iubea pe Nebucadnețar, așa că, într-o noapte, i-a dat un vis care să îi reamintească de încredere. Când s-a trezit, împăratul a fost sigur că era ceva important și că putea fi o avertizare. Urma să se întâmple ceva rău? De această dată, și-a amintit visul și cu siguranță înțelepții lui îi puteau spune semnificația.

Daniel 4:4-7.

Din nou, toată magia pe care înțelepții trebuiau să o aibă era inutilă. Ce a făcut Nebucadnețar? **Versetele 8, 9.**

GÂNDEȘTE-TE: *Nebucadnețar avea nevoie să învețe din nou că marele nostru Dumnezeu este singurul Dumnezeu adevărat. Oamenii din zilele noastre se încred în lucruri precum banii sau puterea în loc să se încreadă în Dumnezeu? Pot chiar și copiii să uite că toate binecuvântările vin de la Dumnezeu?*

TEXT DE MEMORAT:

„Căci toți ne vom înfățișa înaintea scaunului de judecată al lui Hristos... Așa că fiecare din noi are să dea socoteală despre sine însuși lui Dumnezeu” (Romani 14:10-12).

LUNI

2

Daniel a ascultat visul foarte ciudat al lui Nebucadnețar și și-a dat seama numaidecât ce însemna. Dar și-a dorit să nu trebuiască să îi spună împăratului. **Daniel 4:19.**

În visul lui, Nebucadnețar a văzut un copac mare, care ajungea până la cer. În copac și la umbra lui erau multe păsări și animale. Dintr-odată, o voce din cer a poruncit să fie tăiat copacul. Trebuiau să mai rămână doar trunchiul și rădăcinile.

Trunchiul a fost legat cu lanțuri puternice de fier și aramă și, timp de șapte ani, a rămas pe câmp și roua a căzut peste el. Apoi glasul acela a vorbit despre trunchi ca și când ar fi fost un om cu minte de animal, care mânca iarba de pe câmp împreună cu fiarele câmpului.

Daniel a spus că, în vis, împăratul reprezenta acel copac frumos. **Versetele 20-22.**

Dar era o parte tristă a visului. Deoarece Nebucadnețar începea să uite de unde veneau toate binecuvântările de care se bucura, Dumnezeu avea să i le ia timp de șapte ani. Împăratul urma să își piardă mințile și să devină asemenea unui animal. Cât de îngrozitor!

Daniel l-a implorat să schimbe lucrurile greșite pe care le făcea. Dacă ar fi încetat să mai fie mândru, probabil că Dumnezeu nu avea să reverse pedeapsa asupra lui. **Versetul 27.**

A acordat atenție Nebucadnețar avertizării date de Dumnezeu nostru iubitor? Vom afla mâine.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că lui Dumnezeu Îi păsa de împăratul Nebucadnețar la fel cum Îi păsa de Ninive? Te avertizează vreodată părinții tăi că, dacă nu ascuți și nu ești cuminte, vor fi consecințe? De ce te avertizează? Oare pentru că le pasă de tine?

MARȚI

3 Dumnezeu i-a trimis împăratului Nebucadnețar o avertizare. A ascultat împăratul? Da. Pentru o vreme. Apoi a început să se întoarcă la vechiul lui mod de gândire.

Din nou, Nebucadnețar era sigur că motivul pentru care împărăția lui era atât de puternică era pentru că el era un împărat puternic. Nu își putea imagina că se putea întâmpla ceva care să facă să nu îi mai meargă bine. El nu voia să se gândească la faptul că după el urma să vină o altă împărăție. El a devenit tot mai mândru, până în punctul în care a respins total visul lui Dumnezeu de avertizare. De asemenea, a început să devină aspru și nedrept cu poporul.

Într-o zi, la un an după ce a avut acel vis, Nebucadnețar se plimba în jurul frumosului palat, gândindu-se cu mândrie la toate lucrurile minunate pe care le făcuse. **Daniel 4:29,30.** Se făcea împăratul? Numără de câte ori se regăsesc cuvintele „eu” și „al meu” în **versetul 30.**

Dintr-odată, i-a vorbit o voce chiar din cer și avertizarea dată împăratului în vis s-a adeverit. Cu toții au fost șocați. **Versetele 31–33.**

Poate Daniel le-a spus oamenilor despre vis și că trebuia doar să aștepte. Dumnezeu cerurilor făgăduise că, după șapte ani, împăratul avea să se facă bine. Adevărind cele spuse de Dumnezeu, la finalul celor șapte ani, mintea împăratului era sănătoasă din nou. **Versetele 34–36.**

A fost diferit Nebucadnețar după cei șapte ani? Mai târziu, când chiar el a scris ce i se întâmplase, se mai lăuda sau învățase lecția importantă pe care Dumnezeu dorea să i-o dea? **Versetul 37.**

Probabil că Satana crezuse că îl avea pe Nebucadnețar de partea lui. Dar împăratul cel mândru devenise smerit și acum a ales să își predea inima lui Dumnezeu. El a făcut tot ce a putut să îi ajute pe oamenii din împărăția lui. Chiar i-a învățat că Dumnezeu cerurilor este singurul Dumnezeu adevărat.

GÂNDEȘTE-TE: Îl iubea Dumnezeu pe Nebucadnețar? A fost dur sau blând cu el? Avem nevoie uneori de pedepse pentru a ne ajuta să înțelegem lecțiile importante?

MIERCURI

4 După moartea lui Nebucadnețar, Babilonul a slăbit foarte mult. Nepotul lui, împăratul Belșațar, nu a învățat lecțiile importante din cele întâmplate cu bunicul lui, deși știa tot ce se întâmplase. În loc să aleagă să Îl iubească, să se încreadă și să asculte de singurul Dumnezeu adevărat, el l-a tratat cu ușurință și s-a închinat la idoli.

Armatele mezilor și perșilor începuseră să cucerească împărăția lui Belșațar și ajunseseră la cetatea Babilon. În ciuda faptului că soldații lor își puseseră tabăra chiar în apropiere de cetate, Belșațar nu era îngrijorat, era sigur că aceștia nu puteau pătrunde în cetate.

De ce nu era îngrijorat Belșațar? În jurul Babilonului erau două ziduri puternice, care îl protejau de armatele inamice. Pe sub ziduri, până în cetate, curgea un râu. Dar, în locurile prin care intra și ieșea râul, erau puse porți mari de fier, așa că nimeni nu putea intra pe acolo. În cetate își strânseseră suficientă hrană și, desigur, aveau apă din belșug de la râu. Împăratul era sigur că nu avea de ce să îi fie teamă. Ce făcea el în seara în care se derula povestea noastră? **Daniel 5:1.**

Curând, petrecerea s-a dezlănțuit. Belșațar era atât de beat, încât nu îi mai păsa ce făcea. Chiar l-a jignit pe Dumnezeu dând poruncă să fie aduse vasele sfinte de aur care fuseseră luate din Templul lui Dumnezeu de la Ierusalim. El și invitații lui au băut vin din ele și au dat laudă dumnezeilor păgâni. **Versetele 3, 4.**

Împăratul nu știa că Dumnezeu cerurilor urmărea totul. În curând, petrecerea nebună avea să se schimbe rapid. Măine vom afla ce s-a întâmplat.

GÂNDEȘTE-TE: Privește Dumnezeu întotdeauna la tot ce fac oamenii? Veghează El întotdeauna și asupra noastră?

JOI

5 În timp ce Belșatar era la ospățul lui nebun, muzica, dansul, rasetele, totul s-a oprit dintr-odată. S-a făcut liniște deplină. Îngroziți, oamenii tremurau de frică în timp ce priveau la zidul palatului. De ce? Ce se întâmpla?

Ei au văzut cum degetele unei mâini scriau încet câteva cuvinte pe zidul palatului. Ce anume era scris? Ce însemnau aceste cuvinte?

Daniel 5:5,6.

„Repede, chemați înțelepții!”, a strigat împăratul cu vocea tremurândă. **Versetul 7.**

Înțelepții au venit în grabă mare. Probabil că și ei s-au înspăimântat. L-au putut ajuta pe împărat? **Versetul 8.**

Apoi a venit altcineva. „Trimiteți după Daniel!”, i-a spus ea împăratului. Ea știa că Daniel era singurul care putea citi cuvintele și îi putea spune semnificația lor. **Versetele 10-12.**

În mare grabă, împăratul a trimis să fie adus Daniel, care a ascultat liniștit în timp ce împăratul îi povestea de ce îl chemase. Împăratul îi promisese o răsplătă mare dacă îi putea spune semnificația celor scrise de acea mână pe perete. **Versetul 16.**

Lui Daniel nu îi păsa de răsplătă. Dar înainte să îi spună semnificația cuvintelor, el i-a reamintit împăratului că Dumnezeu cerurilor îl făcuse mare pe bunicul lui, Nebucadnețar, și împărăția Babilonului, măreață. Belșatar știa că singurul Dumnezeu adevărat îl ajutase pe bunicul lui să aleagă într-un final să Îl iubească și să Îi slujească. Dar Belșatar nu a dorit niciodată să învețe din experiența bunicului său. El a ales să se încreadă în zeii și în înțelepții păgâni. **Versetele 22, 23.**

GÂNDEȘTE-TE: A avut Belșatar vreo scuză pentru că nu a ales să se închine Dumnezeului adevărat? Majoritatea oamenilor din zona în care locuiești au vreo scuză pentru că nu Îl cunosc pe Dumnezeu și poruncile Lui?

VINERI

6

Acum Daniel era gata să îi citească cuvintele ciudate de pe zid și să îi spună semnificația lor. S-a făcut liniște în încăpere și oamenii înspăimântați îl ascultau vorbind.

NUMĂRAT: Dumnezeu număraseră anii Babilonului și acum se încheiau. Dumnezeu a scris acel cuvânt de două ori, pentru ca împăratul să știe că într-adevăr așa urma să se întâmple.

CÂNTĂRIT: Dumnezeu „cântărise” caracterul împăratului și l-a comparat cu ce ar fi putut fi dacă ar fi ales să asculte de El și de Cele Zece Porunci. Caracterul împăratului nu se asemana deloc cu al lui Dumnezeu. Se asemana cu al lui Satana.

ÎMPĂRȚIT: Împărăția

Babilonului urma să fie împărțită și dată mezilor și perșilor – următoarea împărăție despre care a spus Dumnezeu că urma să vină. Era cea simbolizată de argint în chipul din visul împăratului. **Daniel 5:26-28.**

Acele cuvinte se adevereau chiar în acea noapte. În timp ce toți sărbătoreau și chefuiau, armata mezilor și perșilor din afara cetății Babilonului găsisese o modalitate de a intra în cetate. Curând, soldații au pătruns peste tot. Poate că soldații împăratului erau prea beți pentru a-și da seama ce se

întâmpla înainte de a fi prea târziu. **Versetele 30, 31.**

Cum au reușit vrăjmașii să intre în cetate? Au săpat șanțuri mari și au lăsat ca apa din râu să curgă prin ele. Astfel, nivelul apei a scăzut suficient de mult încât soldații să poată trece prin albia râului pe sub zidul cetății, prin marile porți de fier, care fuseseră lăsate deschise. În timp ce împăratul benchetua, soldații inamici pătrundeau în cetate.

GÂNDEȘTE-TE: Dumnezeu „cântărește” caracterele chiar acum. Dacă alegem să ascultăm de Cele Zece Porunci, caracterul desăvârșit al lui Isus ne acoperă și ne schimbă. Vom continua să ne asemănăm tot mai mult cu El. Nu trebuie să fim găsiți prea „ușori”, la fel ca Belșatar. Nu este minunat?

Studiu suplimentar: Daniel 4, 5; Profeți și regi, pp. 514-538.

COLȚUL CU POVEȘTI

Bătrânul Charlie

Adaptare de Amy Sherrard

Poate credem că este distractiv să călătorești, dar nu era deloc așa pe vremea când James și Ellen White erau încă tineri. Ei erau prea săraci pentru a avea un cal și o trăsură a lor, așa că mergeau cu trenul, cu vaporul, cu sania sau cu diligența. Adesea erau foarte obosiți când ajungeau în cele din urmă în locul în care urmau să aibă întâlniri.

„Sărmana soră White, este atât de obosită încât de abia poate sta în picioare să vorbească”, i-a șoptit blând o doamnă celei de lângă ea. „Sunt prea săraci pentru a-și cumpăra un cal și o trăsură. De ce nu facem o colectă ca să îi ajutăm?”

Exact așa au făcut acei oameni săritori. Câțiva din bărbații care aveau cai de vânzare le-au spus că îi vor aduce la soții White să își aleagă un cal. Îți poți imagina cât de recunoscători au fost James și Ellen!

Cu o seară înainte de a merge să vadă caii, Isus i-a dat o viziune lui Ellen. În viziune, un înger stătea lângă James și Ellen în timp ce se uitau la cai. Primul cal părea săltăreț și agitat. „Nu acela”, i-a spus îngerul.

Următorul cal era mare și gri. Părea împiedicat și ciudat. „Nici acesta”, i-a spus îngerul.

Al treilea bărbat a adus un cal maro, care arăta frumos și părea foarte blând. Când James și Ellen s-au uitat la cal, îngerul le-a spus: „Pe acesta să îl alegeți.”

Dimineața următoare, când James și Ellen s-au întâlnit cu bărbații care le-au adus caii, fiecare cal era exact cum văzuse Ellen în viziune cu o seară înainte. Când a sosit momentul să aleagă, Ellen a arătat spre al treilea cal, pe care îl chema Bătrânul Charlie. Ea a spus: „Îl vom lua pe acesta. Am văzut cei trei cai

© Little Folk Visuals

în viziune noaptea trecută și un înger mi-a spus să îl aleg pe acesta.”

„În regulă, soră White, Bătrânul Charlie este al vostru”, le-au spus prietenii lor. Apoi cei doi bărbați l-au înhămat pe Bătrânul Charlie la o trăsură frumoasă, acoperită, și le-au oferit acest dar soților White.

Ah, cât de mulțumiți și recunoscători au fost James și Ellen! De acum le era mult mai confortabil să călătorească. Dacă erau obosiți sau le era foame, puteau opri când și unde voiau.

Bătrânului Charlie îi plăceau merele. Toamna, când treceau pe lângă livezi de meri, James îl lăsa să oprească unde erau mere căzute pe drum. Bătrânul Charlie alegea unul bun, îl ridica, își întorcea capul și apoi mesteca vesel în timp ce își continua călătoria.

Bătrânul Charlie i-a dus pe James și Ellen la mulți kilometri depărtare. Uneori călătoreau săptămâni întregi. Niciodată nu au încetat să fie recunoscători pentru Bătrânul Charlie, care a fost o mare binecuvântare pentru ei. Ei au mai fost recunoscători pentru prietenii aceia buni, care au văzut câtă nevoie aveau de o trăsură și de un cal.

Pentru că James și Ellen l-au iubit pe Bătrânul Charlie și l-au îngrijit bine, el le-a slujit cu credincioșie mulți ani.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #22 _ 1 iunie

ÎN groapa leilor

DUMINICĂ

1 O nouă împărăție luase locul Babilonului. Totul era exact cum îi arătase Dumnezeu cu mult timp în urmă lui Nebucadnețar în chipul din vis. Capul de aur reprezenta împărăția Babilonului. În lecția noastră de săptămâna trecută am aflat că Belșațar era sigur că nimeni nu putea cuceri Babilonul. Dar se înșela. Armata următoarei împărății a pătruns în cetatea lui măreață, puternică și a luat-o. Acum împărăția Babilonului ajunsese la final.

În visul lui Nebucadnețar, argintul simboliza următorearea împărăție. Era împărăția mezilor și perșilor. Cine a fost împărat după aceea? **Daniel 5:31.**

Imediat după aceea, Darius a organizat totul astfel încât noua împărăție să fie puternică. A ales cu atenție 120 de dregători. Urma să fie câte un dregător peste fiecare dintre cele 120 de părți ale împărăției. De acum Daniel era în vârstă, dar încă era cel mai înțelept din împărăție. Împăratul Darius l-a ales să fie una din cele trei căpetenii. A fost mulțumit Darius cu alegerea făcută? **Daniel 6:1-3.**

Ceilalți conducători se închinau la idoli și nu îl plăceau pe Daniel. Ce părere au avut de planul împăratului de a-l pune pe Daniel mai presus de ei? **Versetul 4.**

GÂNDEȘTE-TE: *Ca de obicei, Satana a vrut să scape de oricine Îi era credincios lui Dumnezeu. Te poți gândi la vreun motiv pentru care Satana îi*

TEXT DE MEMORAT:

„Îngerul Domnului tăbărăște în jurul celor ce se tem de El și-i scapă din primejdie” (Psalmii 34:7).

urăște pe cei care aleg să Îl iubească și să se încreadă în Dumnezeu și să asculte de poruncile Lui?

LUNI

2 A vrut Satana ca dregătorii noii împărății să învețe cât de absurd și de greșit era să se închine la idoli? Dorea el ca acei oameni să știe cât de mult îi iubea Dumnezeu? Cu siguranță că nu. El dorea ca toți să continue să asculte de el. Satana îl ura pe Daniel pentru că știa că Daniel Îl iubea și asculta de Dumnezeu. Tocmai de aceea Satana dorea să scape de Daniel.

Dar Daniel era atât de bun și de înțelept, încât împăratul Darius a vrut să îl facă cel mai important conducător din toată împărăția. **Daniel 6:3.**

Alegerea împăratului i-a făcut invidioși pe ceilalți conducători și dregători. Ei nu doreau ca cineva care se închina lui Dumnezeu să fie atât de important. Ce au hotărât ei să facă? **Versetul 4.**

Crezi că acești conducători invidioși urmăreau fiecare lucru minor pe care îl făcea Daniel? Da. Ei îl spionau tot timpul. Dar nici măcar o dată nu au găsit ceva greșit.

Într-un final, au hotărât că mai exista o singură modalitate de a scăpa de Daniel. Ei știau că încrederea și ascultarea de Dumnezeu erau mai importante pentru Daniel decât orice altceva și erau siguri că Daniel nu ar fi încetat niciodată să se închine lui Dumnezeu, indiferent ce s-ar fi întâmplat. **Versetul 5.**

Mai încercase Satana un astfel de plan înainte? Îți amintești de Șadrac, Meșac și Abed-Nego în cuptorul încins? A câștigat Satana sau Dumnezeu? La final, Nebucadnețar a poruncit tuturor să dea cinste Dumnezeului adevărat, nu-i așa?

Dar, de această dată, dregătorii invidioși erau siguri că puteau face un plan prin care să scape de Daniel. Măine vom afla care era planul lor.

 GÂNDEȘTE-TE: *Încă îi urăște Satana pe cei care aleg să se încreadă și să asculte de Dumnezeu?*

MARȚI

3 Dregătorii cei răi, invidioși, care îl urau pe Daniel, plănuiau cu atenție cum să scape de el. Dar, pentru că știau cât de mult îl prețuia împăratul Darius pe Daniel, trebuiau să fie foarte atenți.

Într-un final, au gândit un plan. Au hotărât să îl laude pe împăratul Darius, să îi spună că, în opinia lor, el era cel mai important om din întreaga lume, chiar mai important decât idolii la care se închinau. După aceea, urmau să îi ceară să semneze o lege prin care, timp de treizeci de zile, toți să i se închine numai lui. Dacă cineva s-ar fi închinat la oricare alt dumnezeu, împăratul ar fi știut că acea persoană nu îi era credincioasă. Cel care nu se supunea urma să fie aruncat în groapa cu lei înfometată.

Bărbații invidioși și-au scris planul și l-au dus lui Darius. **Daniel 6:6,7.**

După ce i-au prezentat planul împăratului, și-au dat seama că acesta era foarte mulțumit – așa cum speraseră să fie. Ce i-au cerut după aceea împăratului să facă?

Versetul 8.

Era adevărat ce spusese ei despre lege. Odată semnată legea de împărat, nimeni nu o mai putea schimba, nici măcar împăratul. Darius a fost atât de mulțumit de ideea de a i se da cinste, încât a uitat de Daniel. El știa foarte bine că Daniel se închina doar singurului Dumnezeu adevărat. Dar a semnat împăratul legea? **Versetul 9.**

Dacă împăratul Darius și-ar fi amintit de credințioșia lui Daniel față de Dumnezeul lui, probabil că nu ar fi semnat legea niciodată. El nu a știut că acei bărbați răi puneau la cale un plan inteligent de a scăpa de dregătorul lui preferat.

GÂNDEȘTE-TE: *Ai încercat vreodată să convingi pe cineva să facă un lucru spunându-i cât de frumos e și cât de mult îți place de el sau de ea? Asta înseamnă să fii cinstit?*

MIERCURI

4 Încă de mic copil, Daniel se ruga în fiecare zi dimineața, la amiază și seara. Știa că, datorită faptului că Dumnezeu îl ajuta, el era un conducător atât de înțelept și bun.

Când se ruga, Daniel întotdeauna își deschidea ferestrele cu fața spre Ierusalim și îngenunchea. Niciodată nu a uitat că Ierusalimul era casa lui adevărată și că era cetatea specială a lui Dumnezeu, care le făgăduise că, într-o zi, poporul Său urma să primească permisiunea de a se întoarce în cetate.

Citind legea semnată de împărat, Daniel a știut că, dacă nu se supunea, urma să fie aruncat în groapa leilor. Acum trebuia să aleagă ce să facă. I-ar fi fost ușor să închidă fereastra sau să se roage în gând, să nu mai îngenuncheze.

Bărbații aceia nemiloși, care plănuiseră totul, erau foarte nerăbdători. Ce avea să facă Daniel? O zi întreagă au stat și s-au uitat. Și iată, exact cum credeau, Daniel nu a schimbat absolut nimic față de ce făcuse în celelalte zile. **Daniel 6:10,11.**

6:10,11.

Îți poți imagina cât de mulțumiți de ei înșiși au fost dregătorii? Planul lor funcționase. Credeau că, foarte curând, urmau să scape de Daniel. După ce l-au văzut pe Daniel încălcând legea semnată de împărat, dregătorii au mers în dimi-

neața următoare la împăratul Darius. Foarte politicoși, i-au reamintit împăratului de legea de a i se închina doar lui timp de treizeci de zile. De asemenea, i-au reamintit că orice lege pe care o semnase nu mai putea fi schimbată. Apoi i-au spus despre Daniel. **Versetele 12, 13.**

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

© sweetpublishing.com; License—http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/

GÂNDEȘTE-TE: Uneori, oamenilor le este rușine chiar și să Îi mulțumească lui Dumnezeu pentru mâncare atunci când ies în oraș să ia masa. Oare asta înseamnă să fii ca Daniel?

JOI

5 Împăratul Darius și-a dat seama repede că fusese păcălit. Era foarte supărat pe el pentru că semnase legea. Numai decît a încercat să facă tot posibilul să o schimbe. Acum știa că acei bărbați nu avuseseră de gând să îl cinstească pe el prin planul lor. Planul îl făcuseră cu un singur scop. Ei erau invidioși pe Daniel și doreau să scape de el. **Daniel 6:14.**

Toată ziua împăratul Darius a încercat să găsească o modalitate de a-l scăpa pe Daniel. Dar dregătorii care doreau să îl omoare pe Daniel nu erau de acord cu nicio schimbare. Ei doar i-au reamintit împăratului că legea nu putea fi schimbată în niciun fel. Daniel trebuia aruncat în groapa leilor înfometați. **Versetul 15.**

În cele din urmă, împăratul a trebuit să poruncească să fie aruncat Daniel în groapa leilor. Dar a spus ceva care arăta că Daniel fusese un misionar adevărat și că împăratul Darius aflase despre Dumnezeul minunat și puternic al lui Daniel. **Versetul 16.**

Deși Daniel îi spusese împăratului să nu se îngrijoreze, Darius probabil că se simțea îngrozitor. Apoi au dat la o parte o piatră foarte mare de la gura gropii și au pecetluit-o, astfel încât să nu îndrăznească nimeni să o deschidă. **Versetul 17.**

Împăratul nu a putut dormi în acea noapte. Se gândea doar la prietenul lui, Daniel, din groapa leilor. Oare chiar putea Dumnezeul lui Daniel să îi împiedice pe lei să îl ucidă pe Daniel? Chiar era suficient de puternic să facă acest lucru? **Versetul 18.**

GÂNDEȘTE-TE: Lei înfometați și sălbatici. Dar știai că există un leu care chiar acum dă târcoale și caută oameni la fel de curajoși ca Daniel? Cine este acel leu și cum ne „sfășie” el? 1 Petru 5:8.

VINERI

6 Ai vrea să afli ce s-a întîmplat în acea noapte în groapa întunecată și urât mirositoare a leilor? S-au comportat leii ca niște pisici mari, prietenoase, sau au fugit și au încercat să se ascundă? A luminat îngerul groapa? L-a văzut Daniel pe înger și i-a vorbit sau a dormit în acea noapte? Într-o zi, curînd, îl vom putea ruga pe Daniel să ne povestească tot ce s-a întîmplat.

Un lucru știm cu certitudine: împăratul Darius nu a dormit în acea noapte. Nu mai putea aștepta nici măcar un minut. Trebuia numai decît să afle ce s-a întîmplat.

Dimineața următoare, foarte devreme, împăratul s-a

ridicat din pat și a mers în grabă la groapa leilor. Se întreba dacă leii îl omorâseră pe prietenul lui, Daniel. Cum ar fi putut să mai fie în viață? A poruncit ca piatra să fie dată la o parte. După aceea a strigat în groapă. **Daniel 6:19,20.**

Îți poți imagina ce a simțit împăratul când a auzit glasul lui Daniel? Ce entuziasm l-a cuprins! **Versetele 21, 22.**

Îți poți imagina șocul tuturor? Daniel nu avea nici măcar o mică zgăritură. Fusese în siguranță toată noaptea. Leii nu îl atinseseră. **Versetul 23.**

Dar dregătorii aceia răi și invidioși, care încercaseră să îl omoare pe Daniel, nu erau în siguranță. Când

împăratul a poruncit ca ei să fie aruncați în groapă, gurile leilor înfometați nu au mai rămas închise. Dregătorii aleseseră să asculte de Satana. Nu mai era niciun înger care să îi salveze.

Acum împăratul Darius știa sigur că Dumnezeul puternic al lui Daniel era singurul Dumnezeu adevărat și a dat o lege ca oamenii să Îl respecte și să Îi dea cinste Dumnezeului adevărat. **Versetele 25–28.**

GÂNDEȘTE-TE: Încă din tinerețe, Daniel a luat o hotărâre „pentru totdeauna”. Ai hotărât și tu să Îl iubești, să te încrezi și să ascuți de Dumnezeu atît cît vei trăi, indiferent ce s-ar întîmpla?

Studiu suplimentar: Daniel 6; Profeți și regi, pp. 539–548.

COLȚUL CU POVEȘTI

James, Ellen și băieții lor

Adaptare de Amy Sherrard

Au avut James și Ellen copilași? Da, au avut. Micuțul Henry s-a născut după un an de la nuntă. Locuiau în aceeași casă cu familia Howland și toți au fost fericiți când micul Henry a venit.

„Cu siguranță că Isus nu Se va aștepta să mai pornesc în călătorii lungi cu micuțul nostru Henry”, își spunea Ellen. „El știe că adesea mergem cu calul și trăsura, cu trenuri destul de mizerabile sau pe vapoare nesigure, fie ploaie, fie vânt. El știe că mamele trebuie să stea acasă pentru a îngriji de copiii lor.”

Este adevărat că mamele trebuie să își îngrijească copiii. Dar Isus o alesese pe Ellen să fie o lucrătoare specială pentru El și știa că ea și James trebuiau să continue să lucreze pentru El. Ei trebuiau să se încreadă în El ca să le poarte de grijă copiilor.

La scurtă vreme după ce s-a născut, Henry s-a îmbolnăvit foarte tare. Pe lângă rugăciuni, ei au făcut tot posibilul să îl ajute să se însănătoșească, dar părea că este tot mai bolnav și și-au dat seama că urma să moară dacă Isus nu l-ar fi vindecat.

Continuând să se roage, ei au început să vadă că scumpul lor copil devenise mai important pentru ei decât lucrarea specială pe care Isus dorea ca ei să o facă. Ei trebuiau să îl predea cu totul pe Henry lui Isus și să se încreadă în El să îi poarte de grijă. De îndată ce au luat această hotărâre, bebelușul Henry a început să se însănătoșească.

După aceea, când James și Ellen au trebuit să călătorească, familia Howland se îngrijea cu credincioșie de Henry. Tot ei s-au îngrijit de Edson, al doilea băiat al lor, care s-a născut doi ani mai târziu.

James și Ellen au fost foarte recunoscători pentru buna îngrijire de care aveau parte băieții lor. Dar, ah, cât de dor le era de ei și cât și-ar fi dorit să fie cu ei!

Ellen a spus că a-și lăsa copiii în urmă a fost cea mai dificilă parte a lucrării ei pentru Isus. Nu putea să își stăpânească plânsul când trebuiau să plece în vreo călătorie, dar ea dorea să se încreadă și să asculte de Isus.

© Little Folk Visuals

Henry și Edson se simțeau bine împreună și, cinci ani mai târziu, când s-a născut micuțul Willie, vă puteți imagina că cei trei băieți se distrau împreună. Henry avea o voce frumoasă și lui și lui Edson le plăcea să cânte împreună.

Apoi, cinci ani mai târziu, s-a mai născut un băiețel. I-au pus numele Herbert. Dar familia s-a bucurat de prezența micuțului Herbert doar câteva săptămâni. Într-o zi, băiețelul s-a îmbolnăvit foarte tare. Ah, cât de mult s-au rugat cu toții! Dar micuțul Herbert nu s-a făcut bine, a murit.

Pierderea micuțului Herbert a fost foarte dureroasă. Dar apoi Henry, micuțul lor cântăreț, a făcut pneumonie și a murit la șaisprezece ani. Cât de greu i-a fost familie!

Au fost mângâiați de faptul că Henry L-a iubit pe Isus din toată inima și că, atunci când Isus Se va întoarce, familia se va reuni din nou. Totuși, lipsa lui Henry se simțea foarte mult.

Edson și Willie au trăit amândoi mult timp. După ce a crescut, Edson a înființat biserici și școli pentru afro-americanii din statele din sud, unde mulți dintre ei erau sclavi. Willie a devenit și el lucrător pentru Isus și, după moartea lui James, a călătorit împreună cu Ellen și a ajutat-o foarte mult.

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #23 _ 8 iunie

O fetiță orfană ajunge împărăteasă

DUMINICĂ

1 Dumnezeu spusese poporului Său cât timp urmau să fie robi în împărăția „de aur” a Babilonului și în împărăția „de argint” a mezilor și perșilor. După împlinirea vremii, ei s-au putut întoarce la Ierusalim și la casele lor, așa cum făgăduise Dumnezeu. Mii dintre ei s-au întors. Dar mult mai multe mii au ales să rămână unde erau. Acest lucru L-a întristat pe Dumnezeu, pentru că El dorea ca poporul Său să fie în țara lui, în Iuda.

Mare parte din poporul lui Dumnezeu era încă în împărăția de „argint” a mezilor și perșilor, următoarea împărăție după împărăția „de aur” a Babilonului. Mulți dintre ei locuiau în cetatea Susa, unde locuia și împăratul Persiei.

Împăratul a organizat un ospăț mare în palatul lui frumos. Toți conducătorii din împărăția lui erau acolo și petrecerea a durat 180 de zile. **Estera 1:2-4.**

Îți poți imagina o petrecere care să țină șase luni de zile? Când s-a terminat, împăratul a dat un alt ospăț pentru toți locuitorii din Susa. Acea petrecere a ținut doar șapte zile. **Versetul 5.**

Palatul era mai frumos decât ți-ai fi putut imagina. Probabil că acolo se serveau multe feluri de mâncare și se consuma mult vin – de fapt, prea mult. **Versetele 6, 7.**

În altă parte a palatului, frumoasa împărăteasă Vasti avea și ea o petrecere specială. Era o petrecere pentru femei. În ultima zi a ospățului, după ce împăratul consumase mult prea mult vin, s-a întâmplat ceva trist. Ce anume s-a întâmplat? Vom afla mâine.

TEXT DE MEMORAT:

„Podoaba voastră să nu fie podoaba de afară... ci să fie omul ascuns al inimii” (1 Petru 3:3,4).

GÂNDEȘTE-TE: Oamenii beți fac de obicei lucruri pe care nu le-ar face dacă ar fi treji?

LUNI

2 Era ultima zi a marelui ospăț. În timp ce împărăteasa Vasti încheia petrecerea pentru femei, au venit câțiva slujitori de la împărat cu un mesaj pentru ea. Ascultându-i, privirea fericită de pe fața ei s-a schimbat. S-a gândit o clipă, apoi a dat dezaprobat din cap. „Nu”, le-a spus ea hotărâtă solilor, „nu voi face ce îmi cere împăratul.”

Mesagerii erau șocați. Cum îndrăzne să nu se supună? Nimeni nu nesocotea porunca împăratului. El avea un temperament foarte urât și știau că va fi furios.

Ce a vrut împăratul să facă împărăteasa Vasti? De ce a spus „nu”? **Estera 1:11.**

Vasti știa că împăratul și oaspeții lui erau beți. Știa că gândirea lor nu era foarte limpede. Ea era frumoasă, dar era și demnă și nu dorea să îl lase pe împărat să o trateze ca pe o păpușă ieftină. Deși știa că împăratul avea să fie furios, ea a ales să facă ce știa că este corect. **Versetul 12.**

Împăratul a fost furios. Cu toate că încă era beat, împărăteasa îl făcuse de rușine. Acum se gândea doar la cum să o pedepsească, așa că a cerut sfatul celor mai importanți dregători din împărăție.

Singurul gând din mintea dregătorilor era că soțiile lor urmau să afle ce se întâmpla. Apoi, la fel ca Vasti, nu s-ar mai fi supus nici ele soților lor. Ce sfat i-au dat ei împăratului? **Versetul 19.**

Ce părere a avut împăratul de sfatul dat de dregătorii lui? **Versetul 21.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Vasti a făcut alegerea corectă? De ce?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

MARȚI

3

Ai auzit vreodată oameni spunând că „au dubii”? Asta de obicei înseamnă că s-au răzgândit în privința a ceea ce au spus sau făcut.

După ce împăratul s-a trezit din beție și a început să gândească corect, a început să „aibă dubii”. **Estera 2:1.**

Poate că împăratul știa că fapta lui fusese cu totul nesăbuită. Vasti era frumoasă și până atunci a fost o împărăteasă bună. Acum îi era dor de ea. Dar era prea târziu să o aducă înapoi, deoarece legile mezilor și perșilor nu puteau fi schimbate. Ce putea să facă?

Apoi unul din slujitorii împăratului a avut o idee. Planul era să găsească cele mai frumoase fete din toată împărăția și împăratul să o aleagă pe cea care credea că ar fi potrivită să îi ia locul lui Vasti. Ce părere a avut împăratul de această idee? **Versetul 4.**

Curând, au fost adunate la palat multe fete frumoase, dintre care să își aleagă împăratul o nouă împărăteasă. Una dintre ele era o fată evreică foarte drăguță. Numele ei era Hadasa, dar numele ei persan era Estera. Numele „Estera” însemna „stea”.

Părinții Esterei erau morți, așa că ea era orfană. Dar bunul ei verișor, mai în vârstă decât ea, a îngrijit-o ca pe copilul lui. Numele lui era Mardoheu. Când alți evrei s-au întors în Iuda, Mardoheu a ales să rămână în Persia. Estera îl iubea și asculta de el ca și cum ar fi fost tatăl ei. **Versetul 7.**

Probabil că Estera a fost entuziasmată când a aflat că urma să fie una dintre fetele din care își alegea împăratul noua împărăteasă. A spus cuiva că era evreică? **Versetul 10.**

Cât de repede s-au schimbat lucrurile pentru Estera! Acum avea să meargă la palat, unde urma să fie una din frumoasele fete din care să își aleagă împăratul noua împărăteasă.

GÂNDEȘTE-TE: Cum crezi că te-ai fi simțit dacă ai fi fost Estera?

MIERCURI

4

Toți o plăceau pe Estera. Desigur, era frumoasă, dar, pe lângă aceasta, avea ceva foarte special. Era frumoasă la caracter. Era atentă, altruistă și bună.

Hagai era unul din păzitorii responsabili pentru instruirea fetelor – cum să se comporte și ce li se cerea să facă. Nu a trecut mult până când i-a spus Esterei că era diferită de celelalte fete. Ce credea el despre ea?

Estera 2:9.

Să fie servită de șapte slujnice! Să aibă la dispoziție cele mai bune încăperi din palat! De fapt, avea ce era mai bun din ce exista. Cât de ușor ar fi fost pentru Estera să se mândrească! Așa s-a întâmplat? Nicidecum.

A fost nevoie de un an întreg pentru ca fetele să învețe toate lucrurile pe care trebuiau să le știe și să le facă înainte de a merge înaintea împăratului. În tot acest timp, verișorul Esterei se asigura că era îngrijită bine și că totul era bine pentru ea. Dacă tu ai fi fost acolo, ce crezi că l-ai fi văzut făcând? **Versetul 11.**

Îți poți imagina cât de entuziasmată a fost fiecare fată când i-a venit rândul să meargă la împărat? Probabil că fiecare dintre ele spera din toată inima să fie aleasă noua împărăteasă. Cea aleasă urma să locuiască în palatul împărătesei. Și dacă nu ar fi fost aleasă, tot ar fi locuit în apropiere de palat, dar s-ar fi mutat în altă casă.

Curând a venit și rândul Esterei.

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Estera și Mardoheu se rugau amândoi? Crezi că ți-ar fi plăcut de Estera? De ce?

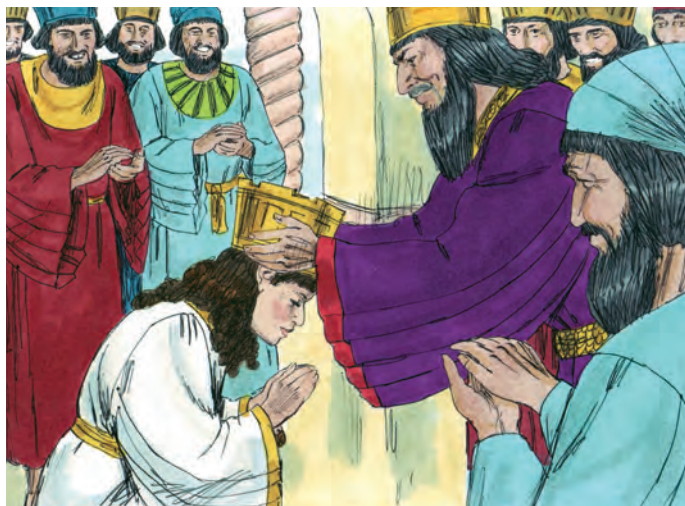
JOI

5

Crezi că fiecare din fetele de acolo spera să fie aleasă împărăteasă? Fiecare din ele a purtat cele mai frumoase rochii când a mers la împărat. Fiecare avea un parfum special și fiecare avea părul făcut la perfecțiune. Trebuiau să fie perfecte în comportament, vorbire și înfățișare.

În cele din urmă, a venit rândul Esterei. Ea a hotărât să îi ceară lui Hagai, învățătorul ei, ce era mai bun pentru ea. La urma urmei, ea nu îl cunoștea deloc pe împărat, dar Hagai îl cunoștea foarte bine. El știa ce i-ar fi fost pe plac împăratului. **Estera 2:15.**

Când Estera a fost prezentată împăratului, el a văzut de îndată ce frumoasă era. Și celelalte fete erau frumoase, dar cumva Estera era mai mult decât frumoasă. Curând, și-a dat seama că avea ceva special – ceva diferit de celelalte fete. Probabil putea vedea că și Hagai credea la fel. **Versetele 16, 17.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Într-un final, împăratul și-a ales noua împărăteasă. Și a iubit-o. Acum era momentul pentru un alt ospăț.

 GÂNDEȘTE-TE: *Înfățișarea noastră exterioară este la fel de importantă ca aspectul nostru interior? Cum crezi că era Estera? Se plângea și se supăra când lucrurile nu erau pe placul ei? Era mândră de hainele ei și de cât de frumoasă era? Cum era Estera?*

VINERI

6 Mardoheu a așteptat cu nerăbdare și a urmărit lucrurile timp de un an. Probabil că a fost încântat și fericit când a auzit că Estera fusese aleasă împărăteasă. Acum urma să locuiască în palatul împărătesei. Dar încă era aproape de ea, pentru că el era unul din slujitorii împăratului a cărui slujbă însemna să fie în interiorul porților palatului. Oamenii care intrau și ieșeau treceau pe la el.

Nu știm cum au reușit să își trimită mesaje Mardoheu și Estera. Probabil că ea și ajutoarele ei se împrieteniseră și acestea o ajutau. Dar chiar dacă erau prietene bune, Estera încă nu le spusese că era evreică.

Într-o zi, Mardoheu a aflat că doi dintre păzitorii pragului împăratului erau foarte supărați din cauza a ceea ce făcuse împăratul. De fapt, erau chiar furioși, plănuiau să îl omoare. **Estera 2:21.**

Mardoheu știa că trebuia făcut ceva numai-decât pentru a-i opri pe cei doi din planul lor. De îndată i-a trimis Esterei un mesaj. La fel de repede, Estera l-a avertizat pe împărat. Ea i-a spus

că Mardoheu era cel care descoperise planul celor doi și că el îi trimisese mesaj. **Versetul 22.**

Ce s-a întâmplat când împăratul a verificat să vadă dacă cele relatate erau adevărate? **Versetul 23.**

Cât de mulțumit trebuie să fi fost împăratul de faptul că Estera i-a fost credincioasă și îl iubea. El știa că putea avea încredere în ea și că îi păsa de el.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Dar Satana nu era fericit că cineva din poporul lui Dumnezeu era împărăteasă și că altcineva era un slujitor credincios al împăratului. Satana nu a încetat niciodată să își dorească să distrugă poporul lui Dumnezeu. El cunoștea pe cineva din Susa care dorea și el să îi distrugă. Era un bărbat pe nume Haman.

 GÂNDEȘTE-TE: *Ar fi trebuit să se întoarcă toți din poporul lui Dumnezeu înapoi în Iuda când li s-a permis? Avea să îi mai ajute Dumnezeu pe cei care aleseseră să nu se întoarcă?*

Studiu suplimentar: Estera 1, 2; *Profeți și regi*, pp. 598–600.

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

COLȚUL CU POVEȘTI

Ce i-a spus Ellen Stomacului ei

Adaptare de Amy Sherrard

Era ora mesei și Ellen stătea privind la farfuria din fața ei; pur și simplu nu îi era foame. Era obișnuită să consume foarte multă carne, mâncare prăjită, pâine albă, deserturi copioase și alte alimente care nu erau sănătoase. Dar acum, aceste lucruri nu mai erau pe masă. De ce?

La fel ca mulți alții, Ellen consumase alimente despre care mulți credeau că erau bune, dar, de fapt, produceau boală. James și Ellen, la fel ca mulți alți lucrători pentru Isus, erau adesea foarte bolnavi. În unele ocazii, aproape au murit. Nu știau ce spune Biblia despre sănătate.

Probabil că Ellen a fost foarte surprinsă când Isus i-a dat o viziune spunându-i ce fel de alimente nu erau bune pentru ei și ce alimente puteau să îi țină sănătoși și puternici.

„Dar de unde să am putere dacă nu consum carne?”, se întreba Ellen. Totuși, ea și James au hotărât să asculte de Isus și numaidecât și-au schimbat alimentația.

Așezându-se la masă, Ellen a luat o hotărâre foarte înțeleaptă. „Stomacule”, și-a spus ea, „dacă nu îți place această mâncare, așteaptă până îți va plăcea!” Apoi a împins scaunul în tăcere și a cerut să fie scuzată, plecând de la masă. Desigur, stomacul lui Ellen nu putea gândi și era obișnuit cu ce promise de fiecare dată. Dar de această dată a primit doar apă.

Când a sosit din nou ora mesei, Ellen s-a așezat la masă. Din nou stomacul ei i-a spus: „Bleah!” în timp ce a privit la hrana din fața ei. Din nou Ellen i-a spus stomacului exact ce i-a spus și prima dată și a plecat tăcută de la masă. Din nou stomacul ei a primit doar apă până la următoarea masă.

De acum stomacului i se făcuse foame, dar, credeți sau nu, Ellen a trebuit să facă exact același lucru când s-a așezat a treia oară la masă. Ea alegea să fie șefa, nu stomacul ei. Deși ne poate provoca durere și ne poate îmbolnăvi, stomacul nu poate ști ce este bun pentru noi și ce nu.

Când a sosit timpul pentru a patra masă, stomacul lui Ellen era înformat. De această dată nu s-a mai auzit niciun „Bleah!” Mâncarea arăta bine și avea gust bun. Cu ajutorul lui Isus, Ellen a câștigat lupta. Din acel moment, s-a bucurat de fructele delicioase, cere-

alele integrale, legumele, nucile și semințele pe care Isus le-a creat pentru a ne menține sănătoși.

Ellen a împărtășit curând și altora viziunea pe care i-a dat-o Isus despre sănătate. Cei care au ales să se hrănească așa cum îi arătase Isus au avut o sănătate mai bună. Putem citi cu ușurință în cărțile ei mare parte din ce a scris ea despre sănătate.

Avem nevoie de alimente bune, exercițiu fizic, multă apă înăuntru și în afară, lumina soarelui, aer curat și somn. Nu ar trebui să folosim niciodată tutun, alcool, droguri sau orice altceva ne-ar putea dăuna minții și trupului. Când ne amintim că Isus ne iubește atât de mult încât ne-a spus ce este mai bine pentru noi, putem fi fericiți tot timpul.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #24 _ 15 iunie

Împărăteasa care și-a salvat poporul

DUMINICĂ

1 Haman era unul din slujitorii importanți ai împăratului. Unii cred că provenea din familia lui Agag, care a trăit în zilele lui Samuel și ale împăratului Saul. Agag era împărat peste amaleciții cei răi și nemiloși, care Îl urau pe Dumnezeu și poporul Său și uneori au luptat împotriva lor.

Nu după mult timp, împăratul Ahașveroș l-a ales pe Haman să fie cel mai important slujitor din împărăția lui. **Estera 3:1.**

Când Haman mergea și venea de la palat, slujitorii împăratului de la poartă trebuiau să se plece înaintea lui ca și când i s-ar fi închinat. Și așa făceau – cu excepția lui Mardoheu. **Versetul 2.**

Ceilalți slujitori știau că Mardoheu era evreu și știau că el se închina doar Dumnezeului cerurilor, dar nu puteau înțelege de ce nu se pleca înaintea lui Haman, așa cum poruncise împăratul. În cele din urmă, au hotărât să aștepte să vadă dacă Mardoheu se va răzgândi vreodată. **Versetele 3, 4.**

Acum, în timp ce Haman a intrat și a ieșit de pe poartă, el a început să îl studieze pe Mardoheu. Ce i se spusese era adevărat. Mardoheu nu s-a plecat înaintea lui – nici măcar o dată. Acest lucru l-a înfuriat pe Haman. Când a aflat că Mardoheu nu se închina înaintea lui pentru că era evreu, probabil că a crezut că toți evreii erau la fel. Așa că a hotărât să nu se încurce cu un singur evreu. El îi ura pe toți evreii. De ce să nu facă un plan prin care să scape de toți? **Versetele 5, 6.**

 GÂNDEȘTE-TE: A știut Dumnezeu ce gândea și planifica Haman? Ești bucuros că Dumnezeu știe totul întotdeauna?

TEXT DE MEMORAT:

„Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?”
(Romani 8:31).

LUNI

2 După ce și-a pus la cale cu grijă planul de a-i ucide pe toți evreii, Haman era gata să îi povestească lui Ahașveroș despre el. Ce i-a spus el împăratului? **Estera 3:8,9.**

Unele din lucrurile prezentate de Haman erau minciuni. Dumnezeu spusese poporului Său să fie cetățeni buni oriunde ar fi fost duși robi. Dar împăratul se încredea în Haman. Probabil a crezut că Haman dorea să îi elimine pe cei care erau cu adevărat dușmani. Ce a făcut împăratul? **Versetele 10, 11.**

Curând au fost trimiși mesageri pe cai rapizi în fiecare parte a împărăției, ducând decretul. Acesta spunea că, oriunde erau evrei, poporul îi putea uide într-o anume zi. **Versetul 13.**

Chiar acolo, în cetatea Susa, unde era împăratul, locuiau foarte mulți evrei. Când au auzit vestea, cu greu le-a venit să creadă ce se întâmpla. În doar câteva luni, toți urmau să își piardă viața și tot ce aveau. **Versetul 15.**

Desigur, Haman era încântat că reușea să distrugă total poporul pe care îl ura. În timp ce evreii din Susa aflau despre decret, Haman și împăratul stăteau și beau.

Poporul lui Dumnezeu era îngrozit. Dar Mardoheu probabil că se simțea mai rău decât oricine. El știa că alegerea lui de a fi credincios lui Dumnezeu era cea care îl mânase pe Haman să pună la cale acel plan teribil. Ce a făcut el? **Estera 4:1,2.**

 GÂNDEȘTE-TE: Au mai avut probleme și alte persoane din relatările biblice

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

pentru că I-au fost credincioși lui Dumnezeu? Mai sunt și alți copii ai lui Dumnezeu acum în lume care suferă din cauză că aleg să Îi fie credincioși lui Dumnezeu?

MARȚI

3

Într-o zi, slujnicele Esterei au venit în grabă la ea cu vești: „Mardoheu este la poartă. Este îmbrăcat în sac. Plânge.”

„De ce?”, a vrut să știe Estera. „Ce s-a întâmplat? Aflați repede și duceți-i niște haine.” **Estera 4:4-7.**

Nu a trecut mult până Estera a aflat de ce era trist Mardoheu. Și nu a trecut mult până a aflat că ea trebuia să ajute. Mardoheu i-a trimis un mesaj în care i-a spus să meargă înaintea împăratului.

Probabil că Estera a fost foarte înspăimântată. Ea cunoștea regula despre înfățișarea înaintea împăratului. Regula spunea că nimeni, nici măcar împărăteasa, nu putea merge la împărat dacă nu era chemat; oricine încălca acea regulă putea fi ucis. Singura excepție era ca împăratul să își întindă sceptrul de aur pentru a fi atins de persoana neinvitată.

Estera a trimis vorbă înapoi la Mardoheu, reamintindu-i de acea regulă. La rândul lui, Mardoheu i-a trimis răspuns. **Versetele 12–14.**

Mardoheu avea dreptate. Cumva, oamenii aveau să afle că și ea era evreică și, la rândul ei, își putea pierde viața. Estera a știut că trebuia să încerce să salveze viața poporului ei, dar și pe a ei. Dar totodată știa că, într-un final, doar Dumnezeu îi putea salva. Legile mezilor și perșilor nu puteau fi schimbate.

Următoarele trei zile au fost solemne. Estera și ajutoarele ei și toți evreii din Susa s-au rugat. Cu toții știau că Dumnezeu trebuia să facă o minune pentru a-i salva.

În timp ce se ruga, Dumnezeu a ajutat-o pe Estera să facă un plan. Până în ziua a treia, ea și slujitoarele ei pregătiseră o masă frumoasă, știind că împăratul

se va bucura de ea. Acum sosise vremea să îl invite. Ce a făcut Estera? **Estera 5:1.**

GÂNDEȘTE-TE: Crezi că Esterei i-a fost teamă în timp ce stătea, îmbrăcată în frumoasa haină de împărăteasă, așteptând? Crezi că se ruga?

MIERCURI

4

Probabil că împăratul a fost surprins când a văzut-o pe frumoasa împărăteasă stând în curte uitându-se la el. Crezi că Estera era speriată? Își va întinde împăratul sceptrul de aur pentru ca ea să îl atingă? **Estera 5:2-4.**

Împăratul a fost mulțumit. Foarte repede a trimis după Haman. Nu a trecut mult și cei doi erau așezați la masa delicioasă pregătită de Estera pentru ei. Dar împăratul știa că frumoasa lui împărăteasă dorea ceva special despre care nu îi vorbise până atunci. Din nou i-a făgăduit că îi va da tot ce își dorea. **Versetele 6–8.**

Dumnezeu i-a dat Esterei un plan foarte înțelept. Deja împăratul era curios. Ce putea să își dorească ea? Era foarte nerăbdător să afle.

Haman era plin de mândrie. În afară de împărat, el era singurul invitat al Esterei la ospăț. Dar, în timp ce a ieșit din palat, simțămintele lui s-au schimbat. **Versetele 9, 10.**

Curând s-au adunat familia și prietenii lui Haman, așteptând să afle de ce fusese chemat. În timp ce îl ascultau, Haman a început să se laude cât de important și bogat era, că el și împăratul au fost singurii invitați la ospățul împărătesei și că aceasta îi invitasese din nou la un alt ospăț. Dar ce a spus el după aceea? **Versetul 13.**

Apoi soția lui Haman a avut o idee. **Versetul 14.**

GÂNDEȘTE-TE: Avea mândrul și nelegiuitul Haman vreun motiv real pentru ca să își plângă de milă? S-a simțit mai bine când i-a văzut pe slujitori construind în grabă spânzurătoarea?

JOI

5

Probabil că Haman a dormit foarte bine în acea noapte. Totul era planificat și pregătit pentru ziua următoare. Dar împăratul nu a dormit la fel de bine în acea noapte. **Estera 6:1.**

În timp ce Haman dormea, împăratul asculta pe cineva citindu-i despre lucrurile care se întâmplaseră în trecut. Una din relatări era despre cum Mardoheu îi salvase viața. „A fost răsplătit vreodată Mardoheu?”, a întrebat împăratul. **Versetul 3.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Chiar în acel moment a intrat Haman în curte și aștepta să îl vadă pe împărat. De ce venise atât de repede și ce s-a întâmplat? **Versetele 4–6.**

Nu a durat mult până când mândrul și egoistul Haman a răspuns întrebării împăratului. La urma urmei, cine putea fi mai important decât el? „Să se dea haina și calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetății și să se strige înaintea lui: «Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!»” **Versetele 7–9.**

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

Împăratul a considerat bună ideea lui Haman. Dar ce a spus în continuare probabil că a fost pentru Haman cel mai mare șoc din viața lui. **Versetul 10.**

Haman nu a îndrăznit să nu se supună. Cum s-a simțit după ce s-a terminat toată ceremonia? **Versetul 12.**

Soția lui Haman și-a dat seama imediat că lucrurile nu aveau să decurgă conform planului. În timp ce vorbeau, a sosit un sol de la palat. „Grăbește-te”, a spus el, „este timpul pentru ospățul împărătesei.” Desigur, Haman a trebuit să se comporte ca și cum ar fi fost

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

fericit, dar probabil mintea lui era cuprinsă de teamă. **Estera 6:14–7:1.**

GÂNDEȘTE-TE: Citește Proverbele 26:27. Pare că nelegiuitul Haman era prins în capcana pe care o pusese pentru Mardoheu și pentru evreii nevinovați.

VINERI

Haman asculta în timp ce împăratul i-a promis din nou Esterei să îi dea tot ce își dorea. Cum crezi că s-a simțit după ce a auzit răspunsul ei?

Estera 7:3,4.

Împăratul s-a înfuriat. Cine ar îndrăzni chiar să se gândească la un așa lucru? **Versetul 5.** Apoi Estera s-a uitat direct la Haman. Ce a spus ea? **Versetul 6.**

Dintr-odată, Haman și-a dat seama că Estera era evreică. Ce greșală teribilă făcuse! După ce împăratul furios a ieșit din încăpere, el s-a aruncat la picioarele împărătesei Estera și a implorat-o să îl salveze. Asta l-a înfuriat și mai tare pe împărat. Slujitorii s-au grăbit să îi acopere fața lui Haman; știau că el trebuia să moară.

Versetele 7, 8.

Apoi unul din slujitorii i-a spus împăratului de planul lui Haman de a-l spânzura pe Mardoheu. Ce poruncă a dat împăratul numaidecât? **Versetele 9, 10.**

Dar cum rămânea cu decretul? Estera i-a cerut împăratului să trimită repede mesageri călare să le spună din nou evreilor de pretutindeni că trebuiau să își protejeze familiile de vrăjmașii care doreau să le facă rău. Exact așa au făcut. Dumnezeu și-a ajutat poporul.

Împăratul i-a dat lui Mardoheu slujba lui Haman. Evreii erau din nou în siguranță și la fel și Estera.

Estera 8:16,17; 10:3.

GÂNDEȘTE-TE: Din nou Dumnezeu demonstrase că pentru El nu este nimic prea greu atunci când alegem să Îl ascultăm și să ne supunem Lui. Satana pierduse din nou bătălia. La final, toți au învățat că Dumnezeu este puternic și mulți au ales să Îl iubească și să se încreadă în El.

Studiu suplimentar: Estera 3–10; *Profeți și regi*, pp. 600–606.

COLȚUL CU POVEȘTI

Biserica misionară

Adaptare de Amy Sherrard

Trebuie să devenim o biserică adevărată”, și-au spus câțiva dintre conducătorii adventiști. „Predicăm de multă vreme ce ne învață Biblia și acum sunt tot mai mulți credincioși care aplică aceste adevăruri. Trebuie să ne organizăm. Trebuie să alegem un nume pentru biserica noastră și avem nevoie de un președinte și de alți slujbași.”

Așa că liderii s-au adunat pentru a alege un nume, și numele pe care l-au ales a fost Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Lui Ellen și James White le-a plăcut acel nume. „Le spune oamenilor că noi ne închinăm în Sabatul biblic”, a spus Ellen, „și le spune oamenilor că noi credem că Isus Se întoarce.”

După aceea, au ales primul președinte. Mulți oameni doreau ca James să fie primul președinte al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. „Nu, altcineva ar trebui să fie președinte”, a insistat James. Așa că, timp de doi ani, un pastor amabil mai în vârstă, John Byington, a fost primul președinte al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea. După aceea, James White a devenit președinte.

Într-o zi, în 1874, s-a dus vestea de pe continentul european până peste ocean: „Avem nevoie de un misionar. Vă rugăm să ne trimiteți un misionar cât de curând posibil.”

James și Ellen probabil că au fost încântați. Ei și-au amintit de viziunea cu acea lumină care a început să strălucească în momentul în care James a dat drumul la tipărirea revistei *Adevărul prezent*. Aceea a fost lumina care a strălucit tot mai puternic pe măsură ce materialele au ajuns în multe locuri din Statele Unite și Canada. Acum lumina strălucea până peste ocean, într-un alt țărm, și mulți oameni din Europa au aflat adevărurile biblice din acele materiale. Ei aveau nevoie de un misionar care să îi ajute să descopere și mai mult. Apoi puteau primi botezul și puteau deveni membri ai Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

„Pe cine să trimitem să fie primul misionar?” Aceasta era marea întrebare. „Să îl trimitem pe cel mai bun bărbat pe care îl putem găsi”, le-a spus Ellen.

Poți ghici cine a fost ales să fie primul misionar? A fost John Nevins Andrews – tânărul care promisese să lucreze pentru Isus tot restul vieții lui. Acum era mai în vârstă și și-a ținut promisiunea. Scumpa lui soție murise cu doi ani înainte de a fi rugat să meargă în Europa. Dar el și cei doi copii ai lui adolescenți, Charles și Mary, au traversat bucuroși oceanul spre Europa în 1874. Ei au locuit în Elveția și John a trudit din greu, iar Isus i-a binecuvântat.

Într-o zi, un cerșetor a bătut la ușa casei unui membru al bisericii din Elveția. Cerșetorul flămând avea nevoie de un loc unde să doarmă în acea noapte și doamna amabilă l-a primit. Dimineața i-a vorbit despre a Doua Venire a lui Isus și despre păzirea Sabatului zilei a șaptea.

„Mai sunt aici oameni care se închină în acea zi?”, a întrebat cerșetorul. Doamna i-a spus că erau.

„Și în Germania sunt câțiva oameni care păzesc ziua sfântă a Sabatului”, i-a spus cerșetorul. „Am numele și adresa pastorului lor.”

John Andrews a mers în Germania în vizită la acel pastor și acolo a întâlnit un grup de 46 de suflete care nu știau că mai există și alți păzitori ai Sabatului în lume. Au fost foarte bucuroși să descopere mai mult adevăr și ei s-au alăturat Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea.

John trudea din greu, scriind, învățând și predica și curând i s-au alăturat și alți misionari să îl ajute. Lumina era tot mai mare. Unde avea să strălucească în continuare?

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #25 _ 22 iunie

CONSTRUCTORII credincioși

DUMINICĂ

1 Neemias era un evreu care Îl iubea pe Dumnezeu din toată inima. El lucra la palatul din Susa, unde Dumnezeu o ajutase pe împărăteasa Estera să își salveze poporul de planul rău al lui Haman de a-i ucide. Acum era un alt împărat persan și, desigur, era și o altă împărăteasă.

Neemias era paharnicul împăratului. Uneori un vrăjmaș putea încerca să pună otravă în hrana sau băutura împăratului. Astfel că sarcina paharnicului era să se asigure că tot ce consuma împăratul era sigur.

Neemias era un om bun; el și împăratul chiar se împrieteniseră. Uneori împăratul îi cerea sfatul.

Cu mult înainte ca Estera să fie împărăteasă, evreii au primit permisiunea prima dată să se întoarcă în Iuda, țara lor natală, apoi un alt împărat le-a oferit aceeași înlesnire. După ce Estera nu a mai fost împărăteasă, împăratul pentru care lucra Neemias a acordat a treia permisiune. Apoi Ezra, un preot credincios, a dus și mai mulți evrei înapoi, dar au avut probleme cu popoarele păgâne din apropiere. De asemenea, zidurile Ierusalimului erau încă stricate.

Când Neemias a aflat ce se întâmpla, s-a întristat foarte mult. Nimeni nu avea voie să fie trist în preajma împăratului.

Neemia 1:1-4.

Gândindu-se la problemele cu care se confrunta poporul lui Dum-

TEXT DE MEMORAT:

„Dumnezeul cerurilor ne va da izbânda. Noi, robii Săi, ne vom scula și vom zidi” (Neemia 2:20).

nezeu, Neemias a simțit că trebuia să meargă la Ierusalim pentru a ajuta. Dar cum să obțină permisiunea din partea împăratului? A stat treaz multe nopți, întrebându-se ce să facă.

GÂNDEȘTE-TE: *Am văzut până acum că Dumnezeu poate face minuni când alegem să ne încredem în El. Avea Neemias nevoie de o minune?*

LUNI

2 Timp de patru luni, Neemias s-a rugat ca Dumnezeu să îl ajute să știe când și cum să vorbească cu împăratul despre plecarea la Ierusalim pentru a-și ajuta poporul. Dar nu se aștepta la răspunsul pe care l-a primit din partea lui Dumnezeu.

Deși inima lui Neemias era împovărată, el a încercat să fie vesel în preajma împăratului. Nu știa că împăratul își dădea seama când ceva îl deranja. Dar într-o zi împăratul l-a întrebat de ce era trist și acest lucru l-a speriat. Așa că a hotărât să îi spună împăratului cauza tristeții lui. **Neemia 2:1-3.** Când împăratul l-a întrebat ce dorea, Neemias a înălțat repede o

rugăciune în mintea lui, ca Dumnezeu să îl ajute să dea răspunsul corect. Apoi, respectuos, i-a cerut împăratului să îl trimită la Ierusalim pentru a termina reconstrucția. În loc să fie mânios, ce răspuns i-a dat împăratul? **Versetele 4–6.**

Neemia știa că Dumnezeu răspunsese rugăciunilor lui. Împăratul l-a numit dregător peste Iuda și i-a dat și scrisori care să dovedească acest lucru. De asemenea, a trimis o scrisoare păzitorului pădurii împăratului, spunându-i să îi dea lui Neemia tot lemnul de care avea nevoie pentru lucrările de la Ierusalim. Chiar a trimis și soldați cu el. Acum Neemia avea aprobarea împăratului pentru a repara zidurile Ierusalimului. **Versetele 7–9.**

 GÂNDEȘTE-TE: Când se întâmplă ceva brusc și avem nevoie de ajutorul lui Dumnezeu imediat, ne putem ruga în mintea noastră la fel ca Neemia?

MARȚI

3 În călătoria lui spre Ierusalim, nimeni nu a îndrăznit să îl deranjeze pe Neemia. Tot ce trebuia să facă era să le arate scrisorile de la împărat. Dar când el și soldații care erau cu el s-au apropiat de Ierusalim, niște popoare păgâne care locuiau în apropiere au urmărit cu gelozie să vadă ce plănuiseră să facă. **Neemia 2:10.**

Neemia hotărâse să nu dezvăluie nimănui planurile lui până nu vedea dacă puteau fi duse la îndeplinire. Apoi avea să îi încurajeze pe cei din Ierusalim să lucreze la ziduri înainte ca vrăjmașii lor să încerce să îi oprească.

Prima dată a vorbit cu câțiva bărbați în care știa că se putea încrede și aceștia au fost dornici să ajute. Ce a făcut el după trei zile? **Versetul 12.**

Cu cei câțiva bărbați în care avea încredere, Neemia a ieșit în liniște în afara cetății călare pe un măgar. Deși era întuneric, el putea vedea zidurile dărâmate. **Versetele 15, 16.** Ziua următoare, când Neemia a vorbit

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

cu conducătorii, el nu le-a spus de vizita de noaptea anterioară, dar aceștia și-au dat seama că Neemia știa exact ce trebuia făcut. **Versetele 17, 18.**

Când vrăjmașii au aflat de planurile lor, au început să râdă de ei. Chiar au întrebat dacă nu cumva evreii se răzvrăteau împotriva împăratului Persiei. Desigur, nu era vorba de răzvrătire.

Neemia i-a organizat curând pe toți și s-au apucat de lucru. Tot poporul lucra cot la cot. Era uimitor să privești cât de repede erau reparate zidurile. Nu conta cu ce se ocupaseră înainte sau cât de importanți erau, toți ajutau la repararea zidului.

GÂNDEȘTE-TE: Tu ajuți atunci când știi că trebuie făcut ceva? Cum? De bunăvoie?

MIERCURI

4 Sanbalat și Tobia erau cei doi vrăjmași care încercaseră din răspuțeri să împiedice poporul lui Dumnezeu să repare zidul Ierusalimului. Sanbalat chiar le-a spus că se apucaseră să construiască din mormane de moloz. Ce a spus Tobia? **Neemia 4:3.**

Neemia nu a fost ispitit să cedeze, dar unii dintre evrei da. **Versetele 9, 10.**

Când vrăjmașul plănuia să se strecoare în cetate, evreii loiali îl avertizau pe Neemia. Așa că el se asigura că fiecare deschizătură din zid era păzită. **Versetele 11–13.**

Când Neemia le-a reamintit celor din popor că Dumnezeu este puternic și că nu aveau de ce să le fie teamă, ei și-au continuat lucrarea – de dimineață până seara. **Versetele 14, 21.**

Lucrătorii care locuiau în afara zidurilor cetății nu mergeau seara acasă. Ei rămâneau în Ierusalim de pază pe timpul nopții și în timpul zilei lucrau. Fiecare

lucrător avea sabia legată la brâu și jumătate din ei aveau sulite. Când lucrătorii auzeau trâmbița sunând, ei știa exact ce să facă. Neemia și ajutoarele lui au dat un exemplu bun tuturor. **Versetul 23.**

Dar nelegiuitul Sanbalat și prietenii lui nu au renunțat. Când au văzut că zidul era gata, au încercat altceva. **Neemia 6:1,2.**

Neemia încă avea multe de făcut. Porțile nu fuseseră puse încă. Ba mai mult, el știa ce încercau să facă aceștia. Ce mesaj le-a trimis Neemia? **Versetul 3.**

După aceea, Sanbalat și Tobia au angajat un evreu pentru a încerca să îl sperie pe Neemia. „Intră repede în templu, căci vin să te omoare”, a spus bărbatul. **Versetele 10–12.**

 GÂNDEȘTE-TE: Cum încearcă și astăzi Satana să oprească lucrarea lui Dumnezeu? Cum încearcă să descurajeze poporul lui Dumnezeu și pe conducători?

JOI

 În timp ce Neemia conducea poporul în lucrările de reparare a zidurilor Ierusalimului, câțiva evrei săraci i-au povestit că unii dintre evreii mai bogați se purtau aspru cu ei. Ce părere a avut Neemia? **Neemia 5:6.**

Neemia a vorbit cu acei evrei bogați. Aceștia le cereau săracilor o plată mai mare pentru hrană și, când le împrumutau bani săracilor, dobânda era mai mare. El a spus că această practică trebuia să înceteze. De asemenea, trebuiau să înapoieze ce luaseră pe nedrept. Au ascultat de această poruncă? **Versetele 11, 12.**

Dar nici această problemă și nici problemele create de vrăjmașii păgâni nu puteau opri lucrările de reparare a zidului. Cât a durat până lucrarea a ajuns la final? **Neemia 6:15.**

La scurtă vreme după ce au terminat zidul, poporul s-a adunat pentru o întâlnire importantă pe locul deschis din piață în Ierusalim. Ei i-au cerut lui Ezra, preotul credincios, să le citească din cartea Legii și, deși Ezra era deja bătrân, el le-a citit „de dimineață până la amiază”. **Neemia 8:1-3.**

În timp ce ascultau, cei din popor și-au dat seama că nu se supuseseră Legii lui Dumnezeu și le-a părut cu adevărat rău, și-au mărturisit păcatele. Dumnezeu i-a iertat, iar Ezra și Neemia le-au spus că Dumnezeu îi iubea. Crezi că acest lucru i-a făcut să fie recunoscători și fericiți? **Versetele 9, 12.**

GÂNDEȘTE-TE: Poți prezenta cel puțin două motive pentru care Neemia și poporul erau fericiți?

VINERI

 Neemia zăbovise doisprezece ani în Iuda pentru a ajuta. După ce o vreme s-a întors la lucrul său în Persia, împăratul i-a dat permisiunea de a se întoarce din nou în Iuda, pentru a vedea cum decurg lucrurile.

Neemia a fost șocat când a văzut ce se întâmplase cât fusese plecat. Cât de repede uitase poporul lui Dumnezeu de El și acum se supunea lui Satana! Marele-preot chiar se împrietenise cu Tobia, vrăjmașul cel rău. Preotul pregătise o încăpere pentru Tobia chiar în locul în care erau strânse zecimile și darurile. Adică exact în curțile de la Templu. **Neemia 13:7-9.**

Nu doar atât. Poporul încălca și Sabatul. **Versetele 15–21.**

Din nou Ezra și Neemia s-au adresat poporului și le-au arătat cât de grave erau păcatele lor. Din nou aceștia au recunoscut că greșiseră și le-a părut rău. Și din nou Dumnezeu i-a iertat și i-a binecuvântat. Cei care nu au vrut să își schimbe purtarea s-au mutat de acolo.

Știi de ce găsim astfel de relații în Biblie? Acestea sunt pentru noi. Dumnezeu dorește ca liderii Lui să își amintească faptul că atunci când ei devin nepăsători, celorlalți le este ușor să le urmeze exemplul. El dorește să ne reamintească fiecăruia dintre noi că trebuie să alegem pentru noi înșine de cine ascultăm.

Întotdeauna vor exista persoane care aleg să Îl iubească, să se încreadă și să asculte de Dumnezeu indiferent ce fac ceilalți. Ai vrea să fii unul dintre ei? Poți.

GÂNDEȘTE-TE: Când Se va întoarce Isus, vor exista doar două grupe de oameni pe pământ. Cei care cred minciunile lui Satana și ascultă de el vor fi pierduți pentru totdeauna. Cei care Îl iubesc și ascultă de Dumnezeu și de poruncile Lui vor fi fericiți pentru totdeauna împreună cu El. Tu ce alegi?

Studiu suplimentar: Ezra; Neemia; *Profeți și regi*, pp. 551–597; 607–678.

COLȚUL CU POVEȘTI

Credincioși lui ISUS

Adaptare de Amy Sherrard

James și Ellen White îmbătrâneau. Părea că tot timpul erau atâtea de făcut și nu reușeau să se odihnească cât ar fi trebuit. Adesea erau foarte obosiți și sănătatea lor nu era foarte bună.

Luni, 1 august 1881, cu doar trei zile înainte de a împlini șazeci de ani, James s-a îmbolnăvit foarte tare. Ziua următoare s-a îmbolnăvit și Ellen. Prietenii lor i-au dus în grabă la Sanatoriul Battle Creek, unde doctorii au făcut tot posibilul pentru a-i ajuta.

Toți erau îngrijorați. Conducătorii bisericii îi iubeau pe James și Ellen White și știau cât de mare nevoie aveau de amândoi. Mulți oameni s-au rugat ca Isus să îi vindece. Dar, în loc să se facă bine, starea lui James se înrăutățea tot mai mult, iar Ellen încă era foarte bolnavă.

Vineri, doctorii i-au spus lui Ellen că James avea să moară. Deși era încă foarte bolnavă, Ellen s-a ridicat și a mers la James. A îngenunchat lângă patul lui și s-a rugat. Nu își putea imagina viața fără el.

„Îți este drag Isus?”, l-a întrebat Ellen.

„Da, ah, da”, i-a șoptit James.

„Isus te iubește”, i-a reamintit ea. „Brațele Lui veșnice sunt în jurul tău.”

„Da, da”, a spus el slăbit. Apoi Ellen a trebuit să se întoarcă în pat.

Sâmbătă seara, James – obositul, curajosul, credinciosul lider și soldat pentru Isus – a închis liniștit ochii și a murit.

Ah, cât de triști au fost toți! Când i-au spus lui Ellen, inima ei a fost frântă. Pentru că era atât de slăbită, doctorilor le era teamă că și ea urma să moară curând. Săraca Ellen era ispitită să nu mai lupte pentru a trăi. Dar avea încredere că Isus știa ce este mai bine și, pe măsură ce El i-a dat curaj, încetul cu încetul, s-a întărit tot mai mult.

Timp de aproape 34 de ani după ce scumpul ei James a murit, Ellen a continuat să lucreze cu

credincioșie pentru Isus, ajutând biserica să crească. Willie, fiul ei, a fost ajutorul ei de nădejde.

La câțiva ani după moartea lui James, conducătorii bisericii din Europa au întrebat-o pe Ellen dacă ar vrea să viziteze câteva țări din Europa. Credincioșii de acolo doreau ca ea să le vorbească și să vadă modul în care Dumnezeu binecuvânta biserica de acolo.

„Europa?”, și-a zis Ellen. „Este atât de departe. Cum aş putea porni într-o călătorie atât de lungă?”

„Willie va merge cu tine”, i-au spus conducătorii bisericii.

Astfel că ea și Willie au pornit pe mare spre Europa. Cât de mult s-au bucurat de acea vizită! Ellen a reușit să viziteze șapte țări și membrii bisericii s-au bucurat să o vadă și să o audă pe „sora White”, profetesa despre care auziseră și ei.

În vedenii, Isus îi arătase deja lui Ellen diverse locuri din Europa și de multe ori le scrisese conducătorilor de acolo ce îi arătase Isus că ar trebui să facă ei pentru a ajuta biserica să crească mai repede.

Într-un oraș, conducătorii i-au dus pe Ellen și pe Willie să vadă o clădire în care se tipăreau revistele și cărțile bisericii. Intrând în încăperea în care tiparul era în funcțiune, ea a privit în jur și a zâmbit. „Isus mi-a arătat exact această cameră într-o viziune”, le-a spus ea. Desigur, ei au fost foarte mulțumiți.

La final, Ellen și Willie au zăbovit mai mult de un an în Europa și Ellen s-a simțit foarte bine. A reușit să scrie foarte mult și să le vorbească oamenilor. De asemenea, ea a ajutat conducătorii să facă planuri pentru ca lumina adevărului să strălucească și mai puternic în Europa.

© Little Folk Visuals

BIBLIA

PE PRIMUL LOC

PRIMARA ANUL B
TRIMESTRUL 2 #26 _ 29 iunie

Răbdătorul Iov

DUMINICĂ

1 Iată un lucru pe care nu trebuie să îl uităm cât trăim: toate lucrurile rele care s-au întâmplat de la intrarea păcatului în lume se datorează lui Satana. Chiar și lucrurile rele care li se întâmplă oamenilor buni sunt din cauza lui Satana, nu a Dumnezeu-lui nostru iubitor. Când oamenii se întreabă de ce trimite Dumnezeu rău asupra lor, o fac pentru că ei nu înțeleg prea multe despre Dumnezeu și Satana.

Relatarea noastră din această săptămână s-a întâmplat cu mult timp în urmă – probabil pe vremea când trăia Moise sau poate chiar mai înainte, pentru că Moise a scris-o. Este despre Dumnezeu, Satana și un bărbat care L-a iubit pe Dumnezeu din toată inima. Pe bărbatul acela îl chema Iov și era foarte bogat. Ce ne spune Biblia despre el? **Iov 1:1.**

Cu greu ne putem imagina cât de bogat era Iov. El avea zece copii bogați și mii de oi, cămile, boi și măgari.

Mulți oameni veneau să vorbească cu Iov și îi ascultau sfatul. Lui îi plăcea să îi ajute pe cei săraci sau care aveau probleme. Toți îl admirau și îl iubeau.

Într-o zi, Dumnezeu a avut o întâlnire specială. Cine era acolo? **Versetul 6.**

Ce l-a întrebat Dumnezeu pe Satana și ce l-a răspuns Satana? **Versetul 7.**

Apoi Dumnezeu l-a întrebat pe Satana dacă îl cunoștea pe Iov și faptul că el era un om bun. **Versetul 8.**

Satana a râs de ideea că Iov îi era credincios lui Dumnezeu. El l-a spus lui Dumnezeu că, dacă avea să nu îl mai binecuvânteze, Iov nu l-ar mai fi fost credincios. **Versetele 9–11.** Toți cei prezenți la întâlnire ascultau. Spunea Satana adevărul? Desigur, Dumnezeu

TEXT DE MEMORAT:

„Când Mă va chema, îi voi răspunde;
voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi
și-l voi proslăvi” (Psalmii 91:15).

știa deja, dar ceilalți puteau afla răspunsul într-un singur mod. Trebuiau să vadă cum reacționa Iov dacă pierdea totul. **Versetul 12.**

GÂNDEȘTE-TE: *A știut Iov de întâlnire și de ce s-a întâmplat? Nu. Putem ști întotdeauna motivele pentru care Dumnezeu îngăduie să ni se întâmple lucruri rele nouă sau altora? Nu.*

LUNI

2 Poți fi sigur că Satana a fost foarte mulțumit după întâlnirea cu Dumnezeu din acea zi. Acum putea plănuși să trimită asupra lui Iov lucruri rele. Plănuia să le trimită atât de repede, încât cu siguranță Iov avea să se răzgândească în privința credinței sale față de Dumnezeu. De fapt, Satana era sigur că Iov chiar urma să îl blesteme pe Dumnezeu.

Nu a trecut mult timp până au început necazurile. Citește ce a făcut Satana. **Iov 1:14-17.**

Dar lucrul cel mai rău a fost ultimul mesaj pe care i l-a adus slujitorul. **Versetele 18, 19.**

Totul dispăruse, chiar și scumpii lui copii. Totul s-a întâmplat atât de repede. La fel ca toți copilașii, și Iov s-a născut gol – fără nimic. Acum părea că își va sfârși viața în același fel – fără nimic. Ce a făcut el? **Versetele 20, 21.**

Imaginează-ți! Iov nu l-a blestemat pe Dumnezeu, ci l-a închinat. Probabil că Satana a fost

foarte dezamăgit. Era atât de sigur că Iov avea să se întoarcă împotriva lui Dumnezeu. **Versetul 22.**

La următoarea întâlnire specială a lui Dumnezeu, din nou a fost prezent și Satana. Întâlnirea a început la fel ca cealaltă. Apoi Dumnezeu i-a reamintit lui Satana despre Iov. Deși Dumnezeu încetase să mai păzească tot ce avea Iov, acesta totuși alesese să Îi fie credincios în ciuda rețorilor pe care Satana le trimisese asupra lui. **Iov 2:3.**

Satana a trebuit să recunoască faptul că Dumnezeu avea dreptate. Dar nu plănuia să se dea bătut. Iov încă era sănătos. Ce a făcut Satana după aceea? **Versetele 4, 5.**

 GÂNDEȘTE-TE: Știe Dumnezeu deja totul? Crezi că El dorea să îl lase pe Iov să sufere? Cu siguranță că nu. Lui Dumnezeu nu Îi place ca oamenii să sufere.

MARȚI

 Satana încă era sigur că îl putea face pe Iov să se răzgândească. Dacă Dumnezeu l-ar fi lăsat să îl facă pe Iov să sufere fizic foarte mult, era sigur că Iov avea să se întoarcă împotriva lui Dumnezeu. Ce i-a spus Domnul lui Satana în timp ce toți ascultau? **Iov 2:6.**

Probabil că fiii lui Dumnezeu au fost uimiți. Satana le demonstra cât de rău și nemilos devenise. El acum i-a făcut ce a știut că avea să îl doară cel mai tare, dar nu l-a ucis pe Iov. **Versetele 7, 8.**

Sărmanul Iov arăta îngrozitor. Și se simțea îngrozitor. Nu putea sta în picioare, nu putea sta în șezut și nu putea sta întins fără să aibă dureri mari. Chiar și soția lui a spus că ar fi fost mai bine să renunțe să Îi mai fie credincios lui Dumnezeu. Ce a spus ea și ce i-a răspuns Iov? **Versetele 9, 10.**

Probabil că vestea despre Iov s-a răspândit foarte repede. Mulți îl cunoșteau și auziseră despre lucrurile îngrozitoare care i se întâmplaseră, dar nimeni nu înțelegea de ce. Iov era un om atât de bun! De ce permitea Dumnezeu să se întâmple așa ceva?

Când trei din prietenii speciali ai lui Iov au auzit vestea despre el, au venit să îl mângâie. Dar când l-au văzut, nici măcar nu l-au mai recunoscut. Se schimbaseră atât de mult. Au fost de-a dreptul șocați, nu știau ce să mai spună. **Versetele 12, 13.**

 GÂNDEȘTE-TE: Îți poți imagina cât de îngrozitor se simțea și arăta Iov? Crezi că ceilalți care au fost prezenți la întâlnirea cu Dumnezeu vedeau tot ce se întâmpla? Vedeau și Dumnezeu? Cum crezi că S-a simțit Dumnezeu?

MIERCURI

 Prietenii lui Iov nu s-au putut gândi cum să îl ajute. Într-un final, Iov a început să vorbească. El le-a spus că nu putea înțelege de ce Dumnezeu îngăduise să i se întâmple atâtea lucruri rele. Își

dorea să moară. Își dorea să nu se fi născut sau să fi murit de copil. Știa că nu făcuse nimic ca să merite ce i se întâmpla.

Cei trei prieteni ai lui Iov au început să îi vorbească. Dar ce au spus demonstra că aveau o percepție greșită despre Dumnezeu. Ei credeau că oamenilor li se întâmplă lucruri rele pentru că Dumnezeu îi pedepsește.

Erau siguri că Iov făcuse

multe lucruri rele care Îl supăraseră pe Dumnezeu.

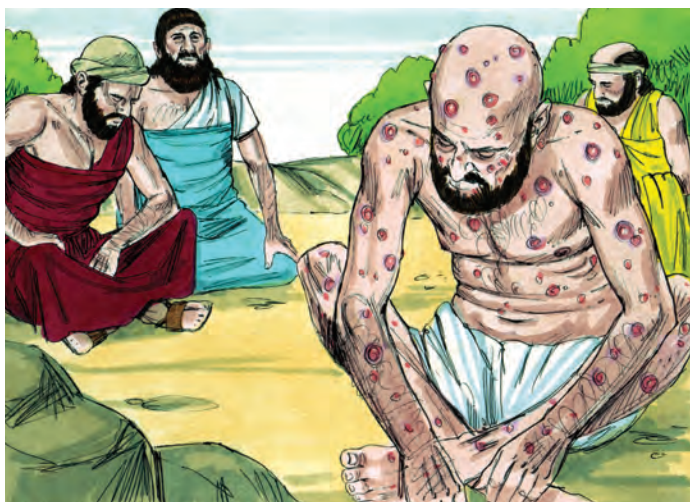
Iov știa că nu era adevărat ce spuneau ei. El iubea Legea lui Dumnezeu și întotdeauna încercase din răsuputeri să se supună Legii. Încă alegea să se încreadă în Dumnezeu. **Iov 13:15.**

Iov era sigur că nu suferea pentru că Dumnezeu îl pedepsea pentru păcatele lui. Deși nu putea înțelege de ce avea atâtea neazuri, el era sigur că, la final, totul avea să fie bine. **Iov 23:10.**

Iov știa că, de s-ar fi întâmplat să moară, Isus avea să îl trezească la venirea Lui. Atunci totul avea să fie bine.

Prietenii lui Iov nu i-au fost de mare ajutor. El le-a spus că erau niște „mângâietori supărăcioși”. El nu a crezut motivele prezentate de ei pentru durerea și neazurile lui. **Iov 16:2.**

 GÂNDEȘTE-TE: Iov continua să aleagă să se încreadă în Dumnezeu deși nu putea înțelege de ce i se întâmplau astfel de lucruri îngrozitoare. Crezi că i-a fost ușor? Când lucrurile merg prost, încearcă Satana să ne facă să ne întrebăm dacă Dumnezeu ne iubește și Se îngrijește de noi?

© sweetpublishing.com; License—<http://creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0/>

5 Când cei trei prieteni îi vorbeau lui Iov, acolo mai era cineva care asculta. Multă vreme nu a spus nimic, pentru că era mai tânăr decât ceilalți. Dar când au renunțat să încerce să îl mai convingă pe Iov că Dumnezeu îl pedepsea, Elihu, bărbatul mai tânăr, a început să vorbească.

Elihu nu era de acord nici cu Iov, și nici cu prietenii lui. Probabil că ce a spus el a fost mai bine decât ce au spus cei trei, dar nici Elihu nu a fost atât de înțelept pe cât se credea.

Pe cer s-au adunat nori negri și mari. Tunetele răsunau și fulgerele luminau pământul. A venit un vârtej cu mare putere și din acel vârtej s-a auzit un glas. Probabil că toți au fost îngroziți când Însuși Dumnezeu a vorbit. **Iov 38:1-3.**

Apoi Dumnezeu a început să îi pună niște întrebări grele lui Iov, întrebări la care Iov nu cunoștea răspunsul, doar Dumnezeu îl știa. În timp ce asculta, Iov a început să se simtă tot mai mic și mai neînsemnat. El știa deja că Dumnezeu era puternic și înțelept, dar acum își dădea seama cât de puțin știa în comparație cu Dumnezeu. El a fost foarte smerit.

 GÂNDEȘTE-TE: Ești bucuros că Dumnezeu este mai înțelept decât noi? Putem face tot ce ține de noi ca în curând să fim cu El, indiferent ce se întâmplă în această lume bătrână?

VINERI

6 Iov s-a simțit rușinat pentru că se îndoise de Dumnezeul nostru iubitor și puternic. Acum Îl cunoștea și Îl înțelegea mult mai bine decât înainte. Dumnezeu îl ajutase să rămână credincios și era foarte bucuros. **Iov 42:5,6.**

După aceea, Dumnezeu le-a spus celor trei prieteni ai lui Iov că ideile lor despre El erau greșite. Trebuiau să

aducă jertfe și să își mărturisască păcatele. Așa au și făcut. **Versetele 7–9.**

Ce final fericit a pregătit Dumnezeu pentru Iov după tot ce i s-a întâmplat? **Versetul 10.**

Să ne gândim la povestea noastră. Știa Iov că demonstrase îngerilor și celor din alte lumi că nimic nu ne poate obliga să nu Îl mai iubim și să nu ne mai încredem în Dumnezeu, indiferent ce s-ar întâmpla?

A aflat Iov vreodată despre acele întâlniri în cer? A știut vreodată de ce Dumnezeu îngăduise acele lucruri îngrozitoare asupra lui? Probabil că nu. Va afla cândva? Da. Va fi atunci și mai bucuros că s-a încrezut în Dumnezeu?

Datorită lui Iov, întregul univers Îl cunoaște acum mai bine pe Dumnezeu. Totodată, îl cunosc mai bine și pe Satana. La fel și noi. Povestea lui Iov ne ajută să vedem cât de răbdător și de corect este Dumnezeu și cât de rău și nemilos este Satana.

Mulți oameni, la fel ca prietenii lui Iov, încă susțin că cei loviți de suferință și dezastre sunt pedepsiți pentru păcatele lor. Dar Biblia nu ne învață că suferința este întotdeauna o pedeapsă

pentru păcat. Dumnezeu a spus că prietenii lui Iov greșiseră. **Versetul 7.**

Ne poate ajuta experiența lui Iov să alegem să continuăm să ne încredem când nu înțelegem de ce ni se întâmplă lucruri rele?

 GÂNDEȘTE-TE: Încă privesc asupra noastră îngerii și locuitorii altor lumi? Văd ei cine alege să Îl iubească și să se încreadă în Dumnezeu și în Legea Sa, indiferent ce se întâmplă? Ai ales și tu să faci întotdeauna acest lucru, indiferent ce s-ar întâmpla? De ce nu alegi din nou acum și de fiecare dată când te ispitește Satana?

Studiu suplimentar: Iov; *Profeți și regi*, pp. 162–165.

COLȚUL CU POVEȘTI

Credincioși până la sfârșit

Adaptare de Amy Sherrard

După ce Ellen White și fiul ei, Willie, au vizitat Europa, au plecat ca misionari în Australia, la mare depărtare, în partea de sud a lumii. În Australia erau deja alți misionari, dar aveau nevoie ca Ellen să îi ajute să facă un plan pentru școli speciale pentru copiii și tinerii adventiști. Acolo mai era nevoie de sanatorii în care oamenii bolnavi să învețe cum să își păstreze sănătatea.

Încă de când Isus a chemat-o prima dată pe Ellen să facă o lucrare specială pentru El, ea a scris, a scris și iar a scris lucrurile pe care Isus i le-a arătat și a învățat-o. „Trebuie să continui să scriu”, le-a spus ea conducătorilor bisericii când aceștia au rugat-o să meargă în Australia. „Acum scriu despre marele război dintre Isus și Satana. Trebuie să continui să scriu. Știu că Satana dorește să mă oprească, dar eu trebuie să continui să scriu.”

Într-un final, Ellen a ajuns la concluzia că, dacă liderii doreau ca ea să meargă în Australia, Isus avea să o binecuvânteze și să o ajute. Așa s-a întâmplat. Deși Satana a făcut tot posibilul să o împiedice să mai scrie, ea nu s-a oprit niciodată. Multe lucruri minunate s-au întâmplat în perioada în care a fost acolo.

Într-o ocazie, liderii din Australia încercau să hotărască unde să construiască un colegiu pentru tinerii bisericii. Ellen mergea cu trenul să vadă un loc pentru școală când Isus i-a dat un vis. În vis ea mergea printre niște copaci. Când a ieșit dintre copaci pe câmp, ea a văzut un șanț mic, larg de câțiva centimetri și lung de aproape 2 metri. Un înger stătea în acel șanț.

„Dacă încercă cineva să-ți spună că această bucată de pământ nu este bună, nu crede”, i-a spus îngerul. „Acesta este un pământ bun și aici va crește hrană bună.”

Willie White și câțiva conducători ai bisericii s-au întâlnit cu Ellen la gară și de acolo s-au dus să vadă terenul. După ce au trecut printre niște copaci, au ajuns la un câmp; acolo era un șanț mic, exact cum

văzuse Ellen în vis. „Acesta este terenul pe care trebuie să îl cumpărăm”, a spus ea. „Este exact locul pe care mi l-a arătat Isus în vis.”

La fel ca în vis, așa cum o avertizase îngerul, unii oameni au spus că pământul nu era bun. Dar pentru că ei au ales să se încreadă în Isus, au construit o școală pe acel teren și acolo au avut recolte bune.

Ellen a locuit în Australia multă vreme și Isus a folosit-o să ajute biserica să crească în multe feluri.

După ce s-a întors în Statele Unite, Ellen a locuit într-o casă confortabilă în California. Deși trecuse de optzeci de ani, ea a continuat să scrie. Avea o sănătate bună, făcea exerciții fizice lucrând în grădină și îi plăcea să meargă cu trăsura să își viziteze vecinii. Toți o iubeau.

Într-o seară, în timp ce se îndrepta spre dormitor, Ellen a căzut și și-a fracturat șoldul. După aceea a trebuit să stea în pat. A fost îngrijită foarte bine și nu a suferit mult. Întotdeauna era veselă, dar treptat a început să fie tot mai slăbită și toți și-au dat seama că nu avea să mai trăiască mult. Cu toții au fost triști când ea s-a stins din viață în liniște!

Micuța fată despre care oamenii credeau că va muri pe când era copilă a trăit mult timp și a fost ajutorul credincios al lui Isus. Acum ea doarme în mormântul ei lângă James. Într-o zi, curând, Isus îi va trezi. Atunci vor fi împreună unul cu celălalt și împreună cu Isus pentru totdeauna! Ce final frumos pentru James și Ellen White!

© Little Folk Visuals